

TBMM

(S. Sayısı: 410)

Bütçe Kanunlarında Yer Alan Bazı Hükümlerin İlgili Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelere Eklenmesi ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/691)

Not: Tasarı Başkanlıkça; tali olarak İçişleri; Adalet; Milli Savunma; Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler ile Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor komisyonlarına, esas olarak da Plan ve Bütçe Komisyonuna havale edilmiştir.

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

22/4/2009

Sayı: B.02.0.KKG.0.10/101-1698/1584

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 6/4/2009 tarihinde kararlaştırılan “Bütçe Kanunlarında Yer Alan Bazı Hükümlerin İlgili Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelere Eklenmesi ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı” ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

GENEL GEREKÇE

Tasarı ile, 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda yer alan bazı hükümlerin ilgili kanunlara ve kanun hükmünde kararnamelere taşınması ve bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde yapılması gereken değişikliklerin tek bir tasarıda düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

Tasarıda, 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 28 inci maddesinde ve 29 uncu maddesinin bazı fıkra ve bentlerinde yer alan hükümlerin, Belediye Gelirleri Kanunu, Polis Yüksek Öğretim Kanunu, Tabii Afet Nedeniyle Meydana Gelen Hasar ve Tahribata İlişkin Hizmetlerin Yürütülmesine Dair Kanun, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanun, Konut Edindirme Yardımı Hak Sahiplerine Ödeme Yapılmasına Dair Kanun, Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve Türkiye Bilimler Akademisinin Kurulması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye; 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa

bağlı (E) işaretli cetvelin 23 üncü, 34 üncü, 69 uncu, 70 inci ve 71 inci sıralarında yer alan hükümlerin ise sırasıyla Devlet Memurları Kanunu, Türk Silahlı Kuvvetleri Besleme Kanunu, İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ve Yükseköğretim Kanununa taşınmak suretiyle ilgili kanunlarda ve kanun hükmünde kararnamelerde düzenlenmesi öngörülmektedir.

Ayrıca, değişiklik ihtiyacı ortaya çıkan ve esas itibarıyla gider mevzuatına ilişkin olarak; Dahiliye Memurları Kanunu, Kefalet Kanunu, İller Bankası Kanunu, Posta Kanunu, Harcırah Kanunu, Ordu Yardımlaşma Kurumu Kanunu, Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanun, Devlet Memurları Kanunu, Milli Eğitim Temel Kanunu, Yükseköğretim Kanunu, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, Gümrük Mevzuatına Göre Tasfiye Edilecek Eşya Hakkında Döner Sermaye Kanunu, Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun, Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun, Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun, Nüfus Hizmetleri Kanunu, Basın İlan Kurumu Teşkiline Dair Kanun, Vergi Usul Kanunu, Taşıt Kanunu, Bazı Kumu Personeline Tayin Bedeli Verilmesi Hakkında Kanun, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanunu, Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, Tütün Ürünlerinin Zararlarının Önlenmesi ve Kontrolü Hakkında Kanun, Muhtaç Erbaş ve Er Ailelerinin Ücretsiz Tedavisi Hakkında Kanun, Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun, Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu, Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile Elektronik Haberleşme Kanununda düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Bir kariyer mesleği olan kaymakamlık mesleğinin ilk adımı sayılan kaymakam adaylığına girişle ilgili hususların yönetmelik yerine kanunla düzenlenmesi ile objektiflik, yerindelik, hesap verilebilirlik ve liyakat ilkelerine uygun seçimin yasal güvenceye kavuşturulması amaçlanmıştır. Madde ile, yazılı sınavı yapabilecek kamu kuruluşları ile yapılacak protokol, sınav ve ilan şekli ile ilanın içeriğine ilişkin hususlar düzenlenmiştir. Ayrıca maddede, kaymakam adaylığı yazılı sınavının konuları tek tek sayılmış ve yazılı sınavda öncelikle yüz tam puan üzerinden en az yetmiş puan alma zorunluluğu getirilmiş, bununla birlikte yetmiş puanı geçen herkesin çağrılması yerine ilanda belirtilen kadro sayısının dört katı fazlası mülakata çağrılarak yazılı sınavın yarışma sınavına dönüşmesi sağlanmıştır. Diğer taraftan, mülakat komisyonunun kimlerden oluşacağı ve nitelikleri belirtilerek, komisyon üyelerinin uzun yıllar ülkemizin değişik bölgelerinde mülki idare amiri olarak kaymakamlık, valî yardımcılığı veya valilik görevlerinde bulunmuş, birinci sınıf mülki idare amirliğine ayrılmış olması gibi şartlar konularak komisyonun tecrübeli ve seçkin üyelerden oluşması sağlanmıştır.

Yazılı yarışma sınavında başarılı olanların tabi tutulacağı mülakat; adayın bir konuyu kavrayıp özetleme, ifade yeteneği ve muhakeme gücü, temsil kabiliyeti, davranış ve tepkilerinin mesleğe uygunluğu ve liyakati, genel ve fiziki görünümü, özgüveni, ikna kabiliyeti ve inandırıcılığı, genel

yetenek ve genel kültürü, çağdaş, bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının puan vermek suretiyle değerlendirilmesi yöntemi olarak tanımlanmıştır. Ayrıca, yukarıda belirtilen hususların yüz tam puan üzerinden yirmişer puan olarak, diğer bir anlatımla eşit oranda değerlendirilmeye tabi tutulacağı, her bir aday için ayrı ayrı tutanak tutulacağı ve mülakatta başarılı sayılmak için üyelerin her birinin verdikleri puanların aritmetik ortalamasının, yüz puan üzerinden en az yetmiş olması gerektiği belirtilerek, mülakattaki kriterlerin ağırlıkları ve değerlendirme esasları nesnel olarak düzenlenmiştir.

Maddede, mülakatın yapılış şekli, düzenlenecek belge ve kayıtların açık olarak belirlenmesi ile mülakatın nesnellüğünün sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 2- Madde ile, kaymakam adaylarının, modern kamu yönetiminin gereği olan yerel yönetimlerin önemli birimlerinden il özel idarelerinde de staj yapmaları sağlanarak yerel yönetim mevzuatı ve pratiği konusunda gelişmeleri amaçlanmıştır.

Ayrıca madde ile, zaman zaman boş ilçelerin sayısının artmasından dolayı hizmetin aksaması amacıyla kaymakamlık kursunun öne alınması amacıyla gerekli düzenleme yapılmakta ve kaymakam adaylarının yetiştirilmeleriyle ilgili usul ve esasların yönetmelikle düzenlenmesi öngörülmektedir.

Madde 3- 26 Ekim 2008 tarihinde gerçekleştirilen son kaymakamlık sınavının yazılı sonucu Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi tarafından ilan edilmiş ancak bu sınavın mülakatı tamamlanmamıştır. Madde ile, uygulamada yeknesaklığı sağlamak amacıyla söz konusu sınavın da 1700 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen 2/ A maddesi uyarınca gerçekleştirilmesi amaçlanmıştır. Diğer taraftan, kaymakam adaylarının yetiştirilmesi ile ilgili yönetmeliğin altı ay içinde çıkarılması öngörülmektedir.

Madde 4- Madde ile, Kefalet Kanunu kapsamına giren kamu idarelerinin ve kefaletle bağlı görev yapan personelin kimler olacağının Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ve kamu kurum ve kuruluşlarındaki istihdam biçimleriyle uyumlu hale getirilmesi ve Kefalet Sandığı idare heyeti üyelerine Sandığın idaresi ile ilgili olarak yapacakları çalışmaları karşılığı ödenecek ücretin kamu iktisadi teşebbüsleri yönetim kurulu başkan ve üyeleri için belirlenen aylık ücrete bağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 5- Madde ile, kefaletle tabi olarak görev yapan personelin maaş ve ücretlerinden oransal olarak kesilen giriş ve aylık aidatlar nedeniyle öteden beri yaşanan sıkıntıların önüne geçilebilmesini teminen, kesintilerin belirlenen gösterge rakamlarının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpılması sonucu bulunacak tutarda alınması suretiyle, kefaletle tabi personelin istihdam şekli ile maaş ve ücret farklılıklarından kaynaklanan aidat farklılıklarının giderilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 6- Madde ile, herhangi bir nedenle kefaletle tabi bir görevden ayrılan personele iki tak-sitte iade edilen aidatının sadece ikinci yarısı son üç yıllık faiziyle birlikte iade edilmekte iken, iade edilen aidatın birinci yarısını da aynı şekilde son üç yıllık faiziyle birlikte iade etmek ve bu suretle aidatların enflasyon karşısındaki değer kaybının azaltılması amaçlanmaktadır.

Madde 7- Madde ile, 1/1/2009 tarihinden önce Sandıkla ilişkileri kesilmiş olanların aidatlarının geri verilmesinde önceki hükümlerin uygulanmasının sağlanması, aidatlarda yapılan değişiklik nedeniyle uygulamada yaşanması muhtemel sıkıntıların önüne geçilmesi ve halihazırda kapsamda olmasına rağmen özelleştirme sürecinde olan Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri A.Ş. Genel Müdürlüğü ve bağlı ortaklıklarında, mevcut statüleri devam ettiği sürece 2489 sayılı Kanunun uygulanmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 8- Madde ile, İller Bankası Genel Kurulu tarafından onanan bilanço'ya göre meydana çıkan safi kazancın dağıtımının mahalli idarelerin ihtiyaçları doğrultusunda daha işlevsel hale getirilmesi öngörülmektedir. Bu çerçevede, Genel Kurul tarafından onanan bilanço'ya göre meydana çıkan safi kazancın % 10'unun adi ihtiyat akçesine, % 30'unun köy sermayesi payı olarak sermaye hesabına ve % 60'ının da mahalli idarelerin harita, imar planı, içme suyu, atık su, katı atık, kent bilgi sistemi ve benzeri kentsel altyapı projelerinin finansmanında hibe olarak kullanılmak üzere mahalli idareler hesabına ayrılması amaçlanmaktadır.

Madde 9- Madde ile, PTT Genel Müdürlüğünün, yaygın bir teşkilat ağına sahip olması sebebiyle vatandaşların bankacılık iş ve işlemlerini bankalarla karşılıklı varılacak mutabakat çerçevesinde imzalanan sözleşme doğrultusunda PTT işyerlerinden gerçekleştirebilmelerine imkân sağlanmaktadır.

Madde 10- Madde ile, düzenleyici ve denetleyici kurumlarda harcırah ödemelerinin 6245 sayılı Harcırah Kanununa göre yapılmasını ve bu kurumların personeline, yurt içi geçici görevlendirmelerinde belge bedelini aşmamak ve müstahak oldukları gündelik tutarlarının dört katını geçmemek üzere görevlendirme süresince konaklama gideri ödenmesinin sağlanması amaçlanmaktadır. Ayrıca, personelden mevzuatı uyarınca inceleme, ön araştırma, denetim veya soruşturma göreviyle yetkili kılınanların, bu görevleri nedeniyle memuriyet mahalli dışına yurt içi geçici görevlendirmelerinde, görevlendirme süresince belge bedelini aşmamak ve müstehak oldukları gündelik tutarlarının beş katını geçmemek üzere, belgelendirdikleri konaklama giderleri ile bu görevlerin yerine getirilmesi sırasında kullanılan taşıtlara ilişkin ulaşım giderlerinin Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslara göre ödenmesi öngörülmektedir.

Madde 11- 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununa göre subay ve astsubaylar ile sivil memurların emeklilik keseneklerinin hesabına esas alınacak aylık gelir toplamı; aylık (ek gösterge dahil), taban aylığı ve kıdem aylığı ile ilgililerin yararlanmakta oldukları ek göstergeler esas alınarak en yüksek Devlet memuru aylığının belirli bir oranı üzerinden belirlenen tutarın toplamı alınarak belirlenmekteydi. Ancak, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile subay ve astsubaylarla Devlet memurlarının sigorta primine esas alınacak aylık unsurlarının kapsamı genişletilmiştir. Buna göre, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra işe başlayanların sigorta primine esas aylık gelirlerindeki genişleme, ilgililerin Ordu Yardımlaşma Kurumu (OYAK) kesintisine esas aylık matrahlarının da genişlemesine ve dolayısıyla daha fazla OYAK kesintisi ödemelerine sebep olmaktadır. OYAK kesintisinin artması ise aynı rütbede olmakla birlikte 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra işe başlayanların net aylıklarında azalmaya neden olmaktadır. Yapılan bu düzenlemeyle, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki uygulamanın aynı şekilde devamı sağlanarak yukarıda belirtilen sakıncalar giderilmektedir.

Madde 12- Madde ile, üniversiteler (vakıf üniversiteleri hariç) ve Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşları tarafından gerçek kişilerden tahsil edilemeyen alacakların bir kısmından vazgeçilmek suretiyle tahsil edilebilir hale getirilmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca, aynı kapsamda 100 Türk Lirasından az olan alacaklar ise terkin edilmektedir.

Madde 13- Madde ile, uluslararası kuruluşlarda staj yapacak personele verilecek yurt dışı aylığının artırılması suretiyle, anılan kuruluşlarda daha çok sayıda personelimizin staj görmesi ve istihdam edilmesinin özendirilmesi amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa bağlı (E) işareti cetvelin 23 üncü sırasında yer almaktadır.

Madde 14- Belediyelerin personel istihdamı açısından merkezi yönetimin kontrol ve izin işlemlerine tabi tutulmaksızın daha esnek hareket edebilmesi yönünde daha önce 5393 sayılı Belediye Kanunu ile bazı düzenlemeler yapılmıştır. Ancak, bu düzenlemeler belediyeler tarafından kurulmuş olan tiyatro ve orkestralarda sanatçı, stajyer sanatçı, sanat uygulamacısı ve sahne uygulamacısı pozisyonlarında sözleşmeli personel olarak çalışanları kapsamamaktadır. Madde ile, belediyeler tarafından kurulmuş olan tiyatro ve orkestralarda sanatçı, stajyer sanatçı, sanat uygulamacısı ve sahne uygulamacısı pozisyonlarında sözleşmeli personel istihdamının Maliye Bakanlığının vizesine tabi tutulmamasının sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 15- Madde ile, aynı alanda birden fazla okul veya eğitim kurumunun bir arada bulunduğu yerlerde, kaynakların etkin ve verimli kullanımını sağlamak üzere eğitim kampüsü kurulması amaçlanmaktadır. Diğer taraftan, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı resmi okul ve kurumların gelirlerinin artırılmasını sağlamak amacıyla, eğitim kampüsü yönetimince veya okul-aile birliklerince işletileceği veya işlettilereceği belirtilen yerlere ilişkin ihale işlemlerinin daha fazla gelir elde edilebileceği durumlarda Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yapılması öngörülmektedir.

Madde 16- Madde ile, belediyeler tarafından alınmakta olan elektrik ve havagazı tüketim vergisinin 31/12/2010 tarihine kadar tahakkuk edecek kısmının genel bütçeye gelir kaydedilmesi öngörülmektedir. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin dokuzuncu fıkrasında yer almaktadır.

Madde 17- Madde ile, öğrenci ve öğretim elemanı değişim programlarına yönelik olarak Yükseköğretim Kurulunca yükseköğretim kurumlarına sağlanacak desteğin, ilgili yükseköğretim kurumunun bütçesi ile ilişkilendirilmeksizin özel hesaptan kullanılması; bu kapsamda öğrencilere burs, öğretim elemanlarına ek ders ücreti ödenmesi ve ayrıca program süresi ile sınırlı olmak kaydıyla program kapsamında belirlenen harcamaların yapılmasının sağlanması amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa bağlı (E) işaretli cetvelin 70 inci sırasında yer almaktadır.

Madde 18- Madde ile, üniversitelerde maddi durumu yetersiz öğrencilerin kısmi zamanlı olarak çalıştırılması hususu düzenlenerek bunların 4857 sayılı İş Kanunu bakımından işçi sayılmayacakları hüküm altına alınmaktadır. Ayrıca, öğrencilere verilecek ücretin üst sınırı belirlenerek, ödenen ücretlerin diğer kanunlar gereğince öğrencilerin yararlanmakta olduğu bazı hakları etkilememesi sağlanmaktadır.

Madde 19- Madde ile, yükseköğretim kurumlarının bilimsel araştırma projelerine ilişkin ödeneklerin bütçe içerisinde yürütülmesinde uygulamada karşılaşılan problemler nedeniyle, TÜBİTAK ve Avrupa Birliği fonlarından desteklenen projelerde olduğu gibi, söz konusu idarelerin bilimsel araştırma projelerine ilişkin harcamalarının özel hesaptan yapılmasının sağlanması amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa bağlı (E) işaretli cetvelin 71 inci sırasında yer almaktadır.

Madde 20- Kültür ve Turizm Bakanlığınca 2008 yılında Türk bilim adamları tarafından Bakanlar Kurulu kararları çerçevesinde yürütülen kazı sayısı 93, yabancı bilim adamları tarafından yürütülen kazı sayısı 44, müze müdürlükleri başkanlığında bilim adamlarının katılımıyla yürütülen kazı sayısı 36, müze müdürlüklerince yürütülen kurtarma kazılarının sayısı 105 ve müze müdürlüklerince yürütülen sondaj kazılarının sayısı 75 olmak üzere toplam 353 kazı çalışması sürdürülmekte olup, bu çalışmaların bir kısmı şahıs mülkiyetindeki arazilere isabet etmekte ve bu durum uygula-

mada sorunlara neden olmaktadır. Bu nedenle önemli bir kısmı 1. derece arkeolojik sit alanı olan sahipli arazilerin takas edilmesinin sağlanması suretiyle uygulamada karşılaşılan sıkıntıların önüne geçilebilmesi için madde ile;

- Sit alanı ilan edilmiş ve 1/1000 ölçekli onanlı koruma amaçlı imar planında kesin inşaat yasağı getirilmiş korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının bulunduğu parsellerin, aynı ada içerisindeki bütün parsel maliklerinin başvurusu ve karşılığında önerilecek parsellerin tamamının kabulü koşuluyla, başka Hazine arsa veya arazileri ile müstakil veya hisseli olarak değiştirilmesine olanak sağlanması ve değiştirilecek parsellerin bütünlüğünün korunarak Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından tasarruf edilebilmesi imkânı getirilmesi,

- Sit alanı ilan edildiği tapu kütüğüne şerh edilen taşınmazları, miras ve ölüme bağlı tasarruflar dışında, sonradan edinenlerin taleplerinin değerlendirilmeyeceği belirtilerek bu madde hükmünden sit alanı ilanı nedeniyle tasarrufu kısıtlanan gerçek hak sahiplerinin faydalanabilmesinin sağlanması,

- Kültür ve Turizm Bakanlığı izniyle gerçekleştirilen kazıların yapıldığı alanlarda 1/1000 ölçekli onanlı koruma amaçlı imar planı şartı aranmaması, maliklerin başvurusu ve kabulüne ilişkin koşulun ise parselde yönelik uygulanmasına imkân sağlanması, amaçlanmaktadır.

Madde 21- Maliye Bakanlığının hükümet konaklarının yapımını programlama, satın alma işlemlerini yürütme ve bunların onarımlarını yapma yetkisi, 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunuyla İçişleri Bakanlığına devredildiği için, maddenin (b) bendi ile, hükümet konaklarının yapımını programlama, satın alma işlemlerini yürütme ve bunların onarımlarını yapma görevinin Maliye Bakanlığının görevleri arasından çıkarılması amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer almaktadır.

Diğer taraftan, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile bütçe dairesi başkanlıklarının kapatılmış olması nedeniyle, Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğünde görev yapan Bütçe Kontrolörlerinin istihdamına ilişkin hüküm ile Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğünün görev ve yetkileri arasında yer alan "Teşkilat ve görev alanına giren işlemleri kontrolörleri vasıtasıyla incelemek ve denetlemek." hükmü, maddenin (a) bendi ile 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameden çıkarılmakta; kamu alımları alanında Maliye Bakanlığının Avrupa Birliği müktesebatı çerçevesinde yürütülecek çalışmalarda koordinatör kurum olarak belirlenmesi nedeniyle, genel ekonomik politika ve stratejiler çerçevesinde kamu alımlarına ilişkin temel politikaların oluşturulması ile ilgili çalışmalar yapmak, bu konudaki kanun tasarılarının hazırlanmasında ilgili kurumlar arasında koordinasyonu sağlamak üzere anılan Bakanlığın yetkili kılınması amaçlanmaktadır.

Ayrıca, (a) bendinde yapılan düzenlemeye paralel olarak maddenin (c) bendi ile, Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğünde kontrolör çalıştırılmasına ilişkin düzenleme yürürlükten kaldırılmaktadır.

Madde 22- 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 209 uncu maddesinin 17/9/2004 tarihli ve 5234 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin (f) bendiyle eklenen son fıkrası ile, 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin (p) bendi hükümleri, Anayasa Mahkemesinin, 3/4/2009 tarihli ve 27189 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 29/1/2009 tarihli ve E.2005/152, K.2009/14 sayılı Kararıyla, yasayla düzenlenmesi öngörülen konularda yürütme organına genel ve sınırları belirsiz düzenleme yetkisi verilmesinin olanaklı olmadığı gerekçesiyle iptal edilmiştir. Geçici 8 inci madde ile, Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçelerini karşılayacak şekilde, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar

ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun geçici 12 nci maddesinin ikinci fıkrası gereğince ilgili kayıt ve işlemlerin Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından devralınacağı tarihe kadar, Devlet memurları ile bunların bakmakla yükümlü oldukları aile fertlerinin tedavi giderleri ile bu tedavileri kapsamında kullanmaları gerekli görülen ortez, protez ve diğer iyileştirme araçlarının kurumlarınca ödenecek bedellerinin yanı sıra bu bedellerin kişilerce karşılanacak kısmını ve buna ilişkin uygulama usul ve esaslarını belirlemede uyulacak temel ilkelerin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 68 inci maddesine göre genel sağlık sigortalısı sayılan hak sahiplerinin sağlık kurum ve kuruluşlarındaki ayakta tedavilerinde hekim ve diş hekimi muayenelerinden, tedavileri nedeniyle kullanmalarına lüzum görülen ortez, protez ve iyileştirme araç ve gereçlerinden ve yardımcı üreme yöntemi tedavisinden katılım payı alınmaktadır. Ancak, 5510 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Kamu idarelerinin sağlık hizmetlerinin sağlanmasına ilişkin görevleri, yürürlükten kaldırılan kanunlardaki hak ve yükümlülükler çerçevesinde ilgili kayıt ve işlemler Kurum tarafından devralınan tarihe kadar devam eder. Devir süreci üç yıl içinde tamamlanır." hükmü, kamu personeli ile yeşil kart sahiplerinden genel sağlık sigortalısı hak sahipleri gibi katılım payı alınmasının önüne geçtiğinden, geçici 9 uncu madde ile, geçiş süreci tamamlanıncaya kadar kamu personeli ile yeşil kart sahiplerinden de genel sağlık sigortalısı hak sahipleri gibi katılım payı alınması öngörülerek uygulamada paralellik sağlanması amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 28 inci maddesinde yer almaktadır.

Diğer taraftan, geçici 10 uncu madde ile, 21 inci maddede yapılan değişikliğe paralel olarak Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü bünyesinde görev yapan Bütçe Kontrolörlerinin, aynı Bakanlık Muhasebat Genel Müdürlüğü bünyesinde Muhasebat Kontrolörü kadrolarına atanması amaçlanmaktadır. Ayrıca, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Bütçe Kontrolörü unvanını kazanmış olup, kamu kurum ve kuruluşlarında başka görevlerde bulunanların da, daha sonra talep etmeleri halinde Muhasebat Kontrolörü kadrolarına atanabilmelerine imkân sağlanmaktadır.

Madde 23- Tasfiye İşleri Döner Sermaye İşletmeleri Genel Müdürlüğü (TASİŞ)'nün 5/4/2007 tarihli ve 5622 sayılı Kanunla ana hizmet birimi olarak Gümrük Müsteşarlığı bünyesine alınması nedeniyle Devlete intikal eden taşınır mallar ile genel bütçeye dahil dairelerin hizmet dışı kalan taşınır mallarının satışını yapmak görevinin son bulması, kara sınır kapılarında mutad depo fazlası akaryakıt çekimlerine 17/5/2006 tarihli ve 2006/10487 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile son verilmesi, mülga 1918 ve 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunları gereği kaçak olarak yakalanan tüm akaryakıtlar TASİŞ tarafından tasfiye edilmekte iken, 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununda yapılan değişikliklerle bu akaryakıtlardan sadece teknik düzenlemelere aykırı olanların tasfiye görevinin TASİŞ'e verilmesi, mülga 1615 sayılı Gümrük Kanununun 141 inci maddesinde tasfiye edilecek eşyalar için kambiyo ve dış ticaret rejimi ile konulan tahdidi ve takyidi hükümler nazara alınmaz denilmekte iken, 4458 sayılı Gümrük Kanununda bu hükmün kaldırılmasıyla birçok tasfiyelik eşyaya kısıtlama ve yasaklamalar konulması, kaçak eşya ambar işletmeciliğinin gideri olan ancak geliri olmayan bir faaliyet olması, 4458 sayılı Gümrük Kanunu ile 2000 yılından itibaren özel antrepo işletmeciliğine izin verilmesi sonucunda TASİŞ'in antrepo işletmecilik faaliyetlerinden büyük ölçüde çekilmesi gibi nedenlerle döner sermayenin gelirleri azalmıştır. 3007 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi uyarınca ihtiyaç duyulması halinde tahsis edilen sermaye Bakanlar Kurulu kararı ile yeterli ölçüde artırılabilir. Artırılan sermaye ise döner sermaye hizmetlerinden elde edilen kârlarla karşılanmaktadır. Madde ile, gelirlerinde önemli ölçüde düşüş yaşanan TASİŞ'in sermaye artışının 2009 yılı merkezi yönetim bütçe ödeneklerinden karşılanması imkânı getirilmek suretiyle söz konusu sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 24- Madde ile, Bakanlar Kurulu ve Başbakanlık Makamının iş ve işlemlerini yürütmek üzere normal mesai gün ve saatleri dışında yoğun bir şekilde mesai sarfeden, Başbakanlık personeline Başbakan onayı ile belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde fiili çalışmaya dayalı olarak fazla çalışma ücreti ödenmesi öngörülmektedir.

Ayrıca madde ile, Bakanlar Kurulu toplantılarında görev yapmak üzere istihdam edilecek stenografılar için Başbakanlık merkez teşkilatında kadro ihdas edilmektedir.

Madde 25- Madde ile, maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Başbakanlık merkez teşkilatında stenograf olarak görev yapanlardan Türkiye Büyük Millet Meclisi stenografi kursuna katılarak başarılı olanların, talepleri halinde 3056 sayılı Kanunun 35 inci maddesinde belirtilen koşullara bağlı olmaksızın maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içerisinde stenograf kadrolarına atanmalarına imkan sağlanmaktadır.

Madde 26- Madde ile, hükümet konaklarının yapımını programlama, satın alma işlemlerini yürütme ve bunların onarımlarını yapma görevinin İçişleri Bakanlığı tarafından yürütülmesi amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa bağlı (E) işaretli cetvelin 69 uncu sırasında yer almaktadır.

Madde 27- Madde ile, Ulaştırma Bakanlığına şehir içi raylı ulaşım sistemlerini ve metroları 2023 yılına kadar yapma, yaptırma ve yapımı devam etmekte olanları mevcut sözleşmeleriyle devralma yetkisi tanınmaktadır.

Madde 28- Kamu idare, kurum ve kuruluşlarında, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasına göre sözleşmeli personel istihdamı dışında sözleşmeli personel istihdamına imkan sağlayan çok sayıda mevzuat hükmü bulunmakta ve söz konusu mevzuatta farklı düzenlemeler ve istihdama ilişkin eksiklikler bulunmaktadır. Mevzuattaki karışıklık ve eksiklikler her yıl merkezi yönetim bütçe kanunlarına konulan hükümlerle Maliye Bakanlığının vizesine tabi kılınarak giderilmeye ve uyumlaştırılmaya çalışılmakta ve bu şekilde, bu uyumlaştırmaya bağlı dengeli, kontrollü ve tutarlı bir istihdam politikası izlenmesi hedeflenmektedir. Madde ile, söz konusu özel mevzuatları kapsamında sözleşmeli personel istihdamına dair karışıklık ve eksikliklerin önerilen yöntemle asgariye indirilmesi ve yılı bütçe kanunlarında yapılan düzenlemelerin de 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye taşınarak uygulamada süreklilik ve birlikteliğin sağlanması amaçlanmaktadır. Ayrıca, özel kanunlarındaki hükümler saklı kalmak kaydıyla madde kapsamında sözleşmeyle çalıştırılacak personel hakkında 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının uygulanması amaçlanmaktadır.

Madde 29- Madde ile, Anayasa Mahkemesinin, 21/11/2007 tarihli ve 26707 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 17/5/2007 tarihli ve E.2004/46, K.2007/60 sayılı Kararıyla iptal edilen yol tazminatına ilişkin hüküm yeniden düzenlenmektedir. Yapılan düzenlemeyle, tebliğden başka adli bir işlem yapmak için makamdan uzaklaşma durumunda, daireden uzaklaşmayı gerektiren her iş için kimlere hangi miktarda yol tazminatı ödeneceği ve yol tazminatından kalan tutarların harcanmasına ilişkin hususlar düzenlenmektedir.

Ayrıca, son yıllarda yapılan düzenlemelerle, hakim veya Cumhuriyet savcısının kararına bağlı olarak sosyal çalışmacı, psikolog ve pedagogların da adli işlemlerde görevlendirilmesi nedeniyle bunlara da yol tazminatı ödenmesine imkan tanınmaktadır.

Diğer taraftan, hakim ve savcılar ile yargıda görevli yazı işleri müdürü, zabıt katibi, mübaşir, icra müdürü, icra müdür yardımcısı ile diğer personele her ay ödenecek yol tazminatı ek gösterge dahil en yüksek Devlet memuru aylığının % 100' ünden % 200' üne çıkarılmakta, ayrıca hazine avukatlarına yapılan ödemelerde de paralellik sağlanmaktadır.

Öte yandan, yol tazminatının yarısı ile ek gösterge dahil en yüksek Devlet memuru aylığının % 100'ünü geçen tutar ve merkeze gönderilen tutarlardan personele ek gösterge dahil en yüksek Devlet memuru aylığının % 50'sini geçmemek üzere yapılan ek ödeme yerine, personelin 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinde öngörülen ek ödemeden yararlanmaları amaçlanmaktadır. Daha önce ek ödeme olarak ödenen tutarlar ise Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İşyurtları Kurumunun banka hesabına yatırılmak ve bütçesiyle ilişkilendirilmek suretiyle, Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İşyurtları Kurumunun 6/8/1997 tarihli ve 4301 sayılı Kanunda belirtilen işleri için kullanılması sağlanmaktadır.

İcra işlemleri dikkate alınarak, her bir icra müdürlüğünde fiilen görev yapan icra müdürü, icra müdür yardımcıları ile icra işlemlerini yapmakla yetkili memurlara ödenecek yol tazminatının, görevin önemi göz önüne alınarak tavan ücreti aşmamak üzere belirlenecek usul ve esaslar dahilinde ödenmesi öngörülmektedir.

Madde 30- Madde ile, 3717 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde yapılan değişiklikten önce banka hesaplarına yatırılan ve halen banka hesaplarında bulunan tutarların Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İşyurtları Kurumunun banka hesabına yatırılıp bütçesiyle ilişkilendirilmek suretiyle, Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İşyurtları Kurumunun 6/8/1997 tarihli ve 4301 sayılı Kanunda belirtilen işleri için kullanılmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 31 - Milli Eğitim Bakanlığının öğretmen kadrosunda bulunan personelin aynı Bakanlığın merkez ve taşra birimlerinde geçici olarak görevlendirilmesi halinde, 1/7/2006 tarihinden itibaren 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinde belirtilen ek ödemeden faydalanmaları mümkün olmamakla birlikte, belirtilen ek ödemeden faydalananlara Sayıştay tarafından fazla ve yersiz ödeme yapıldığı gerekçesiyle borç çıkartılmaktadır. 23/1/2009 tarihli ve 27119 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 24/11/2008 tarihli ve 2008/14575 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının 1 inci maddesiyle "Milli Eğitim Bakanlığı Yönetici ve Öğretmenlerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Karar"ın 16 ncı maddesinde yapılan değişiklikle Kararın yayımı tarihinden itibaren geçerli olmak üzere söz konusu hususa ilişkin düzenleme yapılmıştır. Madde ile, 1/7/2006 ila 23/1/2009 tarihleri arasında ortaya çıkan sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 32- 4123 sayılı Tabii Afet Nedeniyle Meydana Gelen Hasar ve Tahribata İlişkin Hizmetlerin Yürütülmesine Dair Kanunun 29/5/2003 tarihli ve 4864 sayılı Kanunla değişik 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında, tabii afete maruz kalan yörelerdeki belediyeler ile özel idarelere, maruz kaldıkları hasar ve tahribatları gidermek amacıyla, 7269 sayılı Kanunun 20/6/2001 tarihli ve 4684 sayılı Kanunla değişik 33 üncü maddesi çerçevesinde özel hesaplarda toplanan kaynaklardan yardım yapılabilmesi; bu yardımların miktarının, hasar ve tahribat oranları dikkate alınarak Maliye Bakanının uygun görüşü üzerine, Bayındırlık ve İskan Bakanınca tespit edileceği düzenlenmiştir. Söz konusu 6 ncı madde kapsamında 31/3/2009 tarihine kadar yapılan yardım taleplerinin, 2009 yılı bütçesinden karşılanması imkanının bulunmaması nedeniyle, 4123 sayılı Kanuna bir geçici madde eklenmesi suretiyle sorunun giderilmesi amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yer almaktadır.

Madde 33- Madde ile, polis yüksek öğretimi alanında uzmanlaşmış öğretim üyelerinin, Polis Akademisine bağlı fakülte ve polis meslek yüksekokullarında istihdamının özendirilerek, anılan öğretim kurumlarına öğretim üyesi temininde ortaya çıkabilecek sıkıntıların giderilmesi amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin beşinci fıkrasında yer almaktadır.

Madde 34- Madde ile, küresel krizin etkileri nedeniyle bütçe açığında oluşması muhtemel sapma dikkate alınarak, 2009 mali yılı için net borçlanma limitinin artırılması düzenlenmektedir.

Madde 35- 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 65 inci maddesiyle Kimlik ve Adres Paylaşımı Sistemlerinde yer alan bilgilerin kamu kurum ve kuruluşları ile ilgili özel kurum ve kuruluşlarla paylaşılması karşılığında, sunulan hizmetin bedeli olarak "ücretlendirme" müessesesi esas alınmıştır. Ancak, sunulan hizmetin bir kamu hizmeti olması ve bu hizmetin sadece Nüfus ve Vatanışık İşleri Genel Müdürlüğünce sunuluyor olması nedeniyle alınması gereken bedelin "ücret" yerine kamu gelirlerinden biri olan "katılma payı" olarak düzenlenmesinin hukuken daha uygun olacağı gerekçesiyle yeniden düzenlenen bu madde ile, katılma payının hesaplanması, ödemelerin bildirilmesi ile tahsiline ilişkin esaslar belirlenmiş ve maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye İçişleri ve Maliye Bakanlıklarının yetkili kılınması amaçlanmıştır.

Madde 36- Madde ile, terörle yaygın ve yoğun bir şekilde mücadeleye yönelik iç güvenlik hareketi ile görevli birliğin kazandan beslenen birlik olmaması halinde, bu birliklerde görevli olan subay, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşların güçlendirilmiş yemek bedeli üzerinden beslenmelerinin sağlanması amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa bağlı (E) işaretli cetvelin 34 üncü sırasında yer almaktadır.

Madde 37- 1) PTT Genel Müdürlüğünce verilen hizmet sunumundaki yeniliklere paralel olarak gerek teknolojik, gerekse tüm dünyada öncelikli konular arasına giren çevreci yaklaşımlar nedeniyle 5584 sayılı Posta Kanununun 63 üncü maddesinin (V) numaralı fıkrasının ikinci cümlesinin sonunda yer alan "yakılır" ibaresinin "imha edilir" şeklinde değiştirilerek çevre ve hava kirliliğinin önlenmesi, ayrıca geri dönüşüm sağlanarak ülke ekonomisine katkıda bulunulması amaçlanmıştır.

2) Düzenleme ile, Türkiye Selüloz ve Kağıt Fabrikaları İşletmesi Genel Müdürlüğü (SEKA)'nın özelleştirilmesi nedeniyle söz konusu Genel Müdürlük yerine Çevre ve Orman Bakanlığından bir temsilcinin Basın İlan Kurumu Genel Kurulunda yer alması öngörülmektedir.

3) 181 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinde yapılan değişikliğe paralel olarak 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle, Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarına açıktan vekil olarak atananlar ile bu kurum ve kuruluşlarda istihdam edilen tüm sözleşmeli personele döner sermayeden ek ödeme yapılması amaçlanmaktadır.

4) 213 sayılı Vergi Usul Kanununun ek 13 üncü maddesinin (4) numaralı fıkrasının (a) bendinde yer alan "Maliye Bakanlığı ile bağlı kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatı kadrolarında" ibaresi, Anayasa Mahkemesinin 5/7/2008 tarihli ve 26927 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 20/3/2008 tarihli ve E.2006/109, K.2008/82 sayılı Kararı ile iptal edilmiş ve iptal hükmünün, Resmi Gazetede yayımı tarihinden bir yıl sonra yürürlüğe gireceği belirtilmiştir. Düzenleme ile, Anayasa Mahkemesinin Kararında belirtilen gerekçeyi karşılayacak şekilde yeniden düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

5) Düzenleyici ve denetleyici kurumlarda, kurum başkanlarının bazı kanunların uygulanması bakımından statülerinin ne olduğu ve buna bağlı olarak da tabi oldukları düzenlemeler konusunda zaman zaman tereddütler oluşmaktadır. Esasen emeklilik açısından kurum başkanlarının bakanlık müsteşarı kadrosu emsal gösterilmek suretiyle tabi oldukları düzenlemelere işaret edilmektedir. 237 sayılı Kanuna ekli (2) sayılı cetvelde yapılması öngörülen bu değişiklikle, kurum başkanlarının, Taşıt Kanunu açısından da bakanlık müsteşarları ile aynı hükümlere tabi oldukları ve aynı haklardan yararlanmaları gerektiği hususunun açıklığa kavuşturulması amaçlanmaktadır.

6) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası uyarınca çalıştırılan sözleşmeli personelin istihdamına dair esas ve usuller 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan ve yürürlüğü her yıl merkezi yönetim bütçe kanunları ile sağlanan "Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar" çerçevesinde uygulanmaktadır. Bu kapsamda son yıllara kadar az sayıda personel istihdam edilirken sözleşmeli personel kapsamının genişletilmesi nedeniyle, bu pozisyonlarda istihdam edilen personel sayısı hızla artış göstermiştir. Bu genişlemeye paralel olarak bu personelin istihdamında uygulanacak esas ve usullerin daha açık ve kapsayıcı şekilde yeniden düzenlenmesi ihtiyacı doğmuştur. Düzenleme ile, kurumlarda mali yılla sınırlı sözleşmeli personel pozisyonlarında çalışacakların pozisyon unvanları ve niteliklerinin belirlenerek standardizasyonun sağlanması ve bu konuda farklı kurumlara farklı unvanlarda personel pozisyonlarının vizelenmesinin önüne geçilerek sorunların en aza indirgenmesi, sözleşmenin fesih hallerinin açık ve net olarak düzenlenerek gerek idare ve gerekse sözleşmeli personel açısından belirsizliklerin ortadan kaldırılarak ihtilafların azaltılması, mevcut vizelenmiş pozisyonlardan gerekli görülenlerin belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde iptal prosedürünün açıklanması ile sözleşme usul ve esaslarının belirlenmesi hususlarında Bakanlar Kuruluna yetki verilmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca, sözleşmeli personelin, hizmet sözleşmesi esaslarına aykırı hareket etmesi nedeniyle kurumlarınca sözleşmelerinin feshedilmesi veya sözleşme dönemi içerisinde Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenen istisnalar hariç sözleşmeyi tek taraflı feshetmeleri halinde, fesih tarihinden itibaren bir yıl geçmedikçe kurumların sözleşmeli personel pozisyonlarında istihdam edilemeyeceği düzenlenmektedir.

Ayrıca düzenleme ile, stenografların özlük haklarına ilişkin hususlar belirlenmiştir.

7) Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü personelinin askeri kıt'a ve birlikler ile hava meydanlarında görev yapanlar, barış, olağanüstü haller ile kriz ve savaş dönemlerinde 24 saat esasına dayalı vardiya sistemi ile çalışmaktadır. Ancak, Milli Savunma Bakanlığı ile Türk Silahlı Kuvvetleri kıt'a ve kurumlarında görevli tüm askeri ve sivil personele, 2155 sayılı Bazı Kamu Personeline Tayin Bedeli Verilmesi Hakkında Kanun gereği ödenen tayin bedelinden Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü personeli yararlanamamaktadır. Düzenleme ile, söz konusu personele de bu ödemenin yapılması amaçlanmaktadır.

8) 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu ile "Telekomünikasyon Kurumu" ibaresi "Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu" olarak değiştirilmiş ve Kurumun "özel bütçeli" olacağı hükmüne yer verilmiştir. Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu (eski adıyla Telekomünikasyon Kurumu) 5018 sayılı Kanunda düzenleyici ve denetleyici kurum bütçeleri içinde yer almıştır. Dolayısıyla düzenleyici ve denetleyici kurum olarak örgütlenen Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu "özel bütçeli" değil düzenleyici ve denetleyici kurum niteliğindedir. Ayrıca, bu Kanunun 2 nci maddesinde harcırah ödemeleri bakımından bu Başkanlığı da kapsayacak şekilde düzenleme yapıldığından, 2813 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin onüçüncü fıkrasının harcırah ödemelerine dair düzenlemeler içeren ilk dört cümlesinin çıkarılması amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme kısmen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer almaktadır.

9) Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Araştırma Merkezi ve Atatürk Kültür Merkezinin gelirlerini düzenleyen 2876 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanununun 100 üncü maddesinde yapılan düzenleme ile, ayrı bütçeye sahip bu kurumların genel bütçeden doğrudan hazine yardımı almalarına imkan sağlanması amaçlanmaktadır.

10) 4/4/2007 tarihli ve 5620 sayılı Kanunla 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasına göre istihdam edilebilecek sözleşmeli pozisyon unvanları genişletildiğinden, bu düzenlemeye paralel olarak 181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinde yer alan sözleşmeli personele ilişkin hükümlerin uyumlaştırılmasına yönelik gerekli değişikliğin yapılması amaçlanmaktadır.

11) Düzenleme ile, Başbakanlık Strateji Geliştirme Başkanı ile stenografların kadro karşılığı sözleşmeli olarak istihdamına imkan sağlanmaktadır.

12) a) Kanunun 29 uncu maddesi ile 8/5/1991 tarihli ve 3717 sayılı Kanunun 2 nci maddesi değiştirilerek sadece keşif veya icra işlerine gidenlere yol tazminatı ödenmesi öngörülmüş, bu kapsamda elde edilen gelirlerden diğer personele yapılan ödemelere son verilmiştir. Daha önce bu şekilde yapılan ödemeler 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesi uyarınca yapılan ödemelerden mahsup edilmekteydi. Düzenleme ile, bu kapsamda elde edilen gelirlerden diğer personele yapılan ödemelere son verilmiş olması nedeniyle mahsup ihtiyacı ortadan kalktığından 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "8/5/1991 tarihli ve 3717 sayılı Kanunun 2 nci maddesi uyarınca yol tazminatının yarısı olarak bankalara yatırılan tutarlardan ödeme yapılanlara," ibaresinin madde metninden çıkarılması amaçlanmaktadır.

b) Düzenleme ile her ay için 5 TL sendika ödeneği verilmesine ilişkin mevcut hükmün değiştirilerek, her ay için 10 TL tutarında toplu görüşme primi verilmesinin sağlanması amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer almaktadır.

13) 497 sayılı Türkiye Bilimler Akademisinin Kurulması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 13 üncü maddesiyle öngörülen ve araştırma faaliyeti ile doğrudan ilgili harcamalar için ödenmekte olan araştırma desteğinin halihazır tutarı, sürdürülen araştırmalara ilişkin harcamalar için yeterli gelmemektedir. Düzenleme ile, araştırma desteğinin ihtiyaçları karşılayabilecek bir tutara çıkarılması amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin yedinci fıkrasında yer almaktadır.

14) Tütün ürünlerinin, otomatik makinelerle, telefon, televizyon ve internet gibi elektronik ortamlarda satışını düzenleyen 4207 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin onbirinci fıkrasında yer alan "yetkili satıcı olan yerlerin dışında" ibaresi, satıcı yetkili ise tütün ürünlerinin özellikle internet gibi elektronik ortamlarla satışını sağlayabilecektir. Ancak internet üzerinden alış-veriş yapanın kim olduğu belli olmayacaktır. Dolayısıyla satış çocuklara da kolayca yapılabilecektir. Düzenleme ile, bu sakıncaların önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

15) Muhtaç erbaş ve er ailelerinin birinci basamak resmi sağlık kuruluşlarında da ücretsiz tedavilerinin sağlanması ve buna bağlı olarak ilaç bedellerinin Devletçe karşılanması amaçlanmaktadır.

16) 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde, 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci maddesinin (B) bendi uyarınca Hazine adına orman sınırları dışına çıkartılan yerler hakkında yapılacak işlemler ile bu yerlerin tasarrufuna ilişkin düzenlemeler yer almaktaydı. Anılan madde, Anayasa Mahkemesinin, 4/10/2002 tarihli ve 24896 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 23/1/2002 tarihli ve E.2001/382, K.2002/21 sayılı Kararıyla iptal edilmiş, ancak bu Kararda; 4706 sayılı Kanunun yürürlük tarihi itibarıyla 2924 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi Hakkında Kanun gereğince Çevre ve Orman Bakanlığınca hak sahipliği, rayiç bedel tespiti ve satış işlemlerine başlanmış olup da tapuları henüz verilmemiş olan yerlere ait dosyaların, 4706 sayılı Kanuna göre işlem yapılmak üzere Maliye Bakanlığına devredileceği yönünde geçiş hükümleri içeren geçici 2 nci maddesi iptal edilmemiştir. Düzenleme ile, 4706 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinin, Anayasa Mahkemesinin aynı Kanunun 3 üncü maddesine ilişkin iptal kararı uyarınca uygulanması imkanı kalmadığından yürürlükten kaldırılması amaçlanmaktadır.

17) Tütün mamullerinin tüketicilere satışını, izinsiz olarak veya Kurum düzenlemelerine aykırılık oluşturacak şekilde internet, televizyon, faks ve telefon gibi elektronik ticaret araçları ya da posta ile sipariş yöntemi kullanarak yapmak üzere satış sistemi kuran veya faaliyette bulunanlara verilecek olan cezayı düzenleyen 4733 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (k) bendinde yer alan "izinsiz olarak veya Kurum düzenlemelerine aykırılık oluşturacak şekilde" ibaresi satıcı izimli ise tütün ürünlerinin özellikle internet gibi elektronik ortamlarla siparişinin yapılmasına imkan sağlayabilecektir. Ancak özellikle internet üzerinden yapılan siparişlerde, sipariş verenin kim olduğu belli olmayacaktır. Dolayısıyla çocuklar da kolayca sipariş verebileceklerdir. Düzenleme ile, bu sakıncaların önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

18) a) Atatürk Araştırma Merkezi, Atatürk Kültür Merkezi, Türk Dil Kurumu ve Türk Tarih Kurumu 2876 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanununun ilgili hükümleri gereğince tüzel kişiliğe sahip bilimsel hizmet ve faaliyetlerde bulunan kurumlardır. Düzenleme ile, tüzel kişiliğe sahip bu kurumların ayrı bütçeye sahip olmasına imkan sağlanmaktadır.

b) 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu ile "Telekomünikasyon Kurumu"nun adı "Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu" olarak; 3/4/2008 tarihli ve 5752 sayılı Kanunla da "Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu"nun adı "Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu" olarak değiştirildiğinden, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (III) sayılı Cetvelde bu değişikliklere uygun olarak düzenleme yapılmaktadır.

c) Düzenleme ile, Şeker Kurumunun düzenleyici ve denetleyici kurumlar arasına dahil edilmesi amaçlanmaktadır.

19) Düzenleme ile, genel sağlık sigortası sistemine geçişin hızlandırılması amacıyla, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun geçici 12 nci maddesinde yer alan "Üç yıl içinde" ibaresi "1/1/2010 tarihine kadar" şeklinde değiştirilmektedir.

20) 5615 sayılı Kanunun 22 nci maddesi ile, Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı mükelleflerinden tahsil edilen gelirlerden, büyükşehir belediyelerine 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 23 üncü maddesinin (b) bendi gereğince ayrılacak payın hesaplanmasında yeni bir düzenleme yapılmıyaya kadar bu mükelleflerin kanuni veya iş merkezlerinin (şubelerinin) bulunduğu yerlerde (şubeler adına ödenen vergi gelirleri dahil) büyükşehir belediyesine pay verileceği esası getirilmiştir. Ancak, 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi ile 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 23 üncü maddesinin (b) bendi yürürlükten kaldırılmış, bu hükmün yerine büyükşehir belediyelerine genel bütçe vergi gelirleri tahsilat toplamı üzerinden ayrılacak paylar Kanunun 2 nci maddesinin üçüncü fıkrası ile yeniden düzenlenmiştir. Düzenleme ile, yapılan atfın değiştirilmesi amaçlanmaktadır.

21) Düzenleme ile, 5664 sayılı Konut Edindirme Yardımı Hak Sahiplerine Ödeme Yapılmasına Dair Kanun uyarınca konut edindirme yardımı ödemelerine ilişkin listelerde yer almayan kişilerin başvurularının incelenmesi ve sonuçlandırılması için aynı maddede tanınan 2 aylık sürenin 8 aya çıkarılması amaçlanmaktadır. Esasen bu düzenleme halen 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin onuncu fıkrasında yer almaktadır.

22) Ara bağlantı ücretlerinin seviyesi, Hazinesinin bu ücretler üzerinden aldığı Hazine payı ve özel iletişim vergisi tutarlarını doğrudan etkilemektedir. 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 18 inci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde değişiklik yapılmasını öngören düzenleme ile, bütçe gelirlerinin tahmini ve yönetilmesi açısından önem arz eden söz konusu ücretlerin tespiti aşamasında, Maliye Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığının uygun görüşünün alınması amaçlanmaktadır.

Madde 38 - Yürürlük maddesidir.

Madde 39 - Yürütme maddesidir.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

19/6/2009

Esas No.: 1/691

Karar No.: 48

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 22/4/2009 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 22/4/2009 tarihinde tali komisyon olarak İçişleri Komisyonu, Adalet Komisyonu, Milli Savunma Komisyonu, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu ile Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 1/691 esas numaralı “Bütçe Kanunlarında Yer Alan Bazı Hükümlerin İlgili Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelere Eklenmesi ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı” Komisyonumuzun 6/5/2009 tarihinde yaptığı 29 uncu Birleşiminde; Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Mehmet ŞİMŞEK ile Maliye Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Başbakanlık, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Rekabet Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Kamu İhale Kurumu, İller Bankası Genel Müdürlüğü, PTT Genel Müdürlüğü, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü, Ordu Yardımlaşma Kurumu, Kefalet Sandığı Başkanlığı ve Türkiye Bankalar Birliği temsilcilerinin katılımlarıyla incelenip, görüşülmüştür.

Tasarı ve gerekçesi incelendiğinde; 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda yer alan kimi düzenlemelerin ilgili kanun ve kanun hükmünde kararnamelere taşınmasının ve esas itibarıyla gider mevzuatına ilişkin olarak ortaya çıkan değişiklik ihtiyaçlarını gidermek üzere çeşitli kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklik yapılmasının amaçlandığı anlaşılmaktadır.

Tasarının geneli üzerindeki görüşmelere geçilmeden, kabul edilen bir önerge ile Tasarının daha ayrıntılı bir şekilde incelenebilmesi amacıyla bir alt komisyon kurulmasına ve alt komisyon çalışmalarını müteakiben görüşmelere devam edilmesine karar verilmiştir.

Alt Komisyon 6/5/2009, 7/5/2009 ve 14/5/2009 tarihlerinde Maliye Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Başbakanlık, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Rekabet Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Kamu İhale Kurumu, İller Bankası Genel Müdürlüğü, PTT Genel Müdürlüğü, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü, Ordu Yardımlaşma Kurumu, Kefalet Sandığı Başkanlığı ve Türkiye Bankalar Birliği temsilcilerinin de katılımlarıyla yapmış olduğu toplantılarda Tasarı ayrıntılı bir şekilde ele alınmış, ilgili tarafların görüşleri geniş bir şekilde dile getirilmiş, Tasarı üzerinde gerekli değişiklikler yapılmış ve Alt Komisyon tarafından oluşturulan metin bir raporla birlikte Komisyonumuza sunulmuştur.

Alt Komisyonca Tasarıda aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır.

Tasarının;

- Çerçeve 1 inci maddesi ile 1700 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen 2/A maddesi; Kaymakam adaylığı yazılı sınav sorularının hangi konulardan hazırlanacağını belirleyen birinci fıkrada yer alan “Türkiye’nin Ekonomik Yapısı ve Sorunları” ifadesinin “Türkiye’nin Sosyo-ekonomik Yapısı” şeklinde değiştirilmesi ve aynı fıkrada yer alan “idareciyi yakından ilgilendiren” ile “alanındaki düzenlemeler” ibarelerinin metinden çıkarılması suretiyle,

- Çerçeve 2 nci, 3 üncü, 4 üncü, 5 inci ve 6 ncı maddeleri; aynen,

- Çerçeve 7 nci maddesi ile 2489 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 3 üncü maddesi; birinci fıkrasında yer alan “değişiklikten” ibaresinin uygulamada tereddütlere yol açabilecek olması nedeniyle “değiştirilmeden” şeklinde değiştirilmesi, anlama açıklık kazandırılması amacıyla ikinci fıkrada yer alan “mevcut” ibaresinden önce gelmek üzere “bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla” ifadesinin eklenmesi ve ikinci fıkrada yer alan “aynı şekilde” ifadesinin madde metninden çıkarılması suretiyle,

- Emniyet Genel Müdürlüğünün Merkez ve Taşra Teşkilatının havacılık birimlerinde çalışan rütbeli personelin almış olduğu eğitim itibarıyla “Pilot”, “Uçuş Kıymetlendirme Kurulu Üyesi” ve “Havacılık Müdürü” kadro unvanlarıyla görevlendirilebilmeleri ve söz konusu görev unvanları için Genel Müdürlüğün merkez ve taşra teşkilatlarında toplam 95 adet kadro ihdas edilmesi, bunun karşılığında kullanılmayan aynı sayıda kadronun iptal edilmesi amacıyla yeni 8 inci maddenin metne ilave edilmesi suretiyle,

- Çerçeve 8 inci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 4759 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi; İller Bankası Genel Kurulu tarafından onanan bilançoya göre ortaya çıkan safi kazancın % 60’ının köyler ve nüfusu 100.000’e kadar olan belediyelerin münhasıran harita, imar planı, içmesuyu, atıksu, katı atık, kent bilgi sistemi ve benzeri kentsel altyapı projelendirme hizmetinin finansmanı ile köyler ve nüfusu 10.000’in altında olan belediyelerin içmesuyu, atıksu, katı atık ve benzeri kentsel alt yapı tesislerinin yapımının finansmanına ayrılmasını sağlamak amacıyla (c) bendinin değiştirilmesi suretiyle, 9 uncu madde olarak,

- Çerçeve 9 uncu maddesi ile 5584 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen ek 1 inci maddesi; PTT Genel Müdürlüğünün bankalarla yapacağı sözleşmeler doğrultusunda bankalara yapacağı destek hizmetleri kapsamındaki faaliyetlerinin Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu tarafından denetlenmesi amacıyla “denetlemeye ilişkin hükümleri saklı kalmak kaydıyla,” ifadesinin madde metnine eklenmesi ve kanunların hazırlanmasında uygulanan esas ve usuller doğrultusunda madde metninin redaksiyona tabi tutulması suretiyle, 10 uncu madde olarak,

- Çerçeve 10 uncu maddesi ile 6245 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen ek 2 nci maddesi; düzenleyici ve denetleyici kurumların personeli için memuriyet mahalli dışına yurt içi geçici görevlendirmeleri için yapılan harcırah ödemelerinde müstahak olunan bedelin 6245 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin (b) fıkrası hükümlerine göre belirlenmesi ve söz konusu kurumların başkan ve üyeleri ile personelinin memuriyet mahalli dışına yapılan yurt içi geçici görevlendirmelerde, ödemeye esas teşkil edecek konaklama giderlerinin hesabında anılan Kanunun 33 üncü maddesinin (a) fıkrası hükümlerinin esas alınması amacıyla madde metninin yeniden düzenlenmesi suretiyle, 11 inci madde

olarak,

-Düzenleyici ve denetleyici kurumların 1/1/2006-27/3/2009 tarihleri arasındaki harcırah uygulamalarında yaşanan belirsizlik nedeniyle fazla yapılan ödemeler hakkında borç çıkarılamaması ve çıkarılmış borç tutarlarının tahsilinden vazgeçilmesi amacıyla yeni 12 nci maddenin metne ilave edilmesi suretiyle,

- Çerçeve 11 inci maddesi; 13 üncü madde olarak aynen,

- Çerçeve 12 nci maddesi ile 209 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 4 üncü maddesi; metinde yer alan sağlık kuruluşlarından tedavi hizmeti alan ancak sağlık hizmeti verildiği dönemde herhangi bir nedenle ilgili mevzuat kapsamında sosyal güvenlik sağlık yardımından yararlanamayan gerçek kişilere, 1/1/2009 tarihinden önce düzenlenmiş olan fatura bedellerinden, maddenin yürürlük tarihinden önce tahsil edilememiş alacak tutarlarının %50'sinin ilgililerince defaten veya taksitle ödemesi halinde geri kalan kısmın fer'ileriyle birlikte terkin edilmesine yönelik uygulamanın süresinin uzatılması amacıyla "üç ay" ibaresinin "altı ay" olarak değiştirilmesi suretiyle, 14 üncü madde olarak,

- Çerçeve 13 üncü maddesi; madde ile getirilen düzenlemenin 2009 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda yer aldığı şekliyle uygulanmasını teminen Tasarı metninden çıkarılması suretiyle,

- Çerçeve 14 üncü maddesi; 15 inci madde olarak aynen,

- Çerçeve 15 inci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 1739 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi; üçüncü fıkrasının sonunda yer alan "bunlar adına ihale" ibaresinin "ihaleleri bunlar adına" şeklinde redaksiyona tabi tutulması ve eğitim kampüsleri yönetimi ve okul-aile birliklerine, yapacakları işlemler ve bu işlemlerde düzenlenen kâğıtlar bakımından damga vergisi ve harç muafiyeti; bunlara ve bunlar tarafından yapılan bağış ve yardımlara ise veraset ve intikal vergisi istisnası tanınmasına yönelik olarak son fıkranın değiştirilmesi suretiyle, 16 ncı madde olarak,

- Çerçeve 16 ncı maddesi ile 2464 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 6 ncı maddesi; Tasarı ile ilgili Kanuna eklenmesi öngörülen 2009 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin (9) numaralı fıkrasındaki belediyeler tarafından alınmakta olan elektrik ve havagazı tüketim vergisinin 2009 yılı içerisinde tahakkuk edecek kısmının genel bütçeye gelir kaydedilmesine yönelik hükmün sadece 2009 yılı için uygulanmasını sağlamak amacıyla "31/12/2010" tarihinin "31/12/2009" tarihi olarak değiştirilmesi suretiyle, 17 nci madde olarak,

- Çerçeve 17 nci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 2547 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi; üçüncü fıkrasının redaksiyona tabi tutulması suretiyle, 18 inci madde olarak,

- Çerçeve 18 inci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin son fıkrası; ikinci cümlede sonundaki "ve bunların haftalık çalışma süresi on saati geçemez." ifadesinin madde metninden çıkarılması ve öğrencilerin haftalık çalışma sürelerine ilişkin usul ve esasların Maliye Bakanlığının görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenmesi amacıyla metinde yer alan "ilişkin" ibaresinden sonra gelmek üzere "haftalık çalışma süreleri ile diğer" ifadesinin eklenmesi suretiyle, 19 uncu madde olarak,

- Çerçeve 19 uncu, 20 nci ve 21 inci maddeleri; 20 nci, 21 inci ve 22 nci maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 22 nci maddesi ile 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenmesi öngörülen geçici 8 inci ve 10 uncu maddeleri; aynen, geçici 9 uncu maddesinin, genel sağlık sigortalısı hak sahiplerinden katılım payı alınmasına yönelik olarak 5510 sayılı Kanunun 68 inci maddesini yeniden düzenleyen ve metne yeni 36 ncı madde olarak eklenen düzenlemeye paralellik sağlanması amacıyla

değiştirilmesi ve çerçeve madde numarasının 23 olarak teselsül ettirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 23 üncü maddesi; 24 üncü madde olarak aynen,
- Çerçeve 24 üncü maddesi ile 3056 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen ek 10 uncu ve 11 inci maddeleri; ek 11 inci maddede yer alan “Ekli (I) sayılı listede” ifadesi “Ekli (III) sayılı listede” şeklinde redaksiyona tabi tutulması suretiyle, 25 inci madde olarak aynen,
- Çerçeve 25 inci ve 26 ncı maddeleri; 26 ncı ve 27 nci maddeler olarak aynen,
- Çerçeve 27 nci maddesi ile 3348 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 7 nci maddesi; Tasarı metninden çıkarılması suretiyle,
- Çerçeve 28 inci maddesi; aynen,
- Çerçeve 29 uncu maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 3717 sayılı Kanunun 2 nci maddesi; Tasarı metninden çıkarılması suretiyle,
- Çerçeve 30 uncu maddesi ile 3717 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 2 nci maddesi; Tasarı metninden çıkarılması suretiyle,
- Çerçeve 31 inci maddesi ile 3797 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 8 inci maddesi; 29 uncu madde olarak aynen,
- Çerçeve 32 nci maddesi ile 4123 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 2 nci maddesi; Tasarı metninden çıkarılması suretiyle,
- Çerçeve 33 üncü maddesi; 30 uncu madde olarak aynen,
- Çerçeve 34 üncü maddesi ile 4749 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen;
- Geçici 20 nci maddesi; 2009 mali yılı için net borçlanma limitinin artırılması amacıyla metinde yer alan “dört katı” ibaresinin “beş katı” şeklinde değiştirilmesi;
- Devlet Yatırım Bankası (21/08/1987 tarihinden itibaren Türkiye İhracat Kredi Bankası A.Ş.) tarafından bütçe dışı avans ve kredi olarak Hazine Müsteşarlığından alınıp Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) Genel Müdürlüğüne kredi olarak kullandırılan ve TKİ tarafından 1977-1996 döneminde Devlet Yatırım Bankasına ödenmek suretiyle kapatılan; ancak Devlet Yatırım Bankası ya da Türkiye İhracat Kredi Bankası A.Ş. tarafından Hazineye aktarılmayan ve halihazırda Diğer Hazine Alacağı olarak 140-Kişilerden Alacaklar hesabında takip edilen 755,50 TL (1977 yılındaki anapara tutarı) miktarındaki borcun 1977 yılındaki tutar üzerinden ödenmek suretiyle kapatılması amacıyla 4749 sayılı Kanuna yeni geçici madde eklenmesine yönelik düzenlemenin metne eklenmesi ve madde çerçevesinin buna göre redaksiyona tabi tutulması suretiyle, 31 inci madde olarak,
- 4925 sayılı Kanunun 26 ncı maddesinin (a), (e) ve (g) bentlerinde düzenlenmiş bulunan idari para cezalarının hafifletilmesi amacıyla anılan bentlerde değişiklik öngören bir düzenlemenin 32 nci madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,
- Türkiye Cumhuriyeti ile Uluslararası İmar ve Kalkınma Bankası arasında 5/4/1991 tarihinde imzalanan ve Anayasanın 90 ncı maddesine göre kanun hükmünde sayılan milletlerarası andlaşma çerçevesinde kurulan Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı’nın statüsüne açıklık kazandırılması amacıyla 5072 sayılı Kanuna yeni ek madde eklenmesini öngören düzenlenmenin 33 üncü madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,
- Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartına alınacak parmak izinin sadece yongada yer alması, yonga dışında hiçbir yerde kaydedilememesi, bulundurulamaması ve saklanamaması ve parmak izi biyometri verisinin türü ve alınma yöntemiyle belirlenmesi amacıyla 5490 sayılı Kanunun 41 inci maddesine yeni fıkra eklenmesini öngören düzenlenmenin 34 üncü madde olarak metne ilave edilmesi

suretiyle,

- Çerçeve 35 inci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 5490 sayılı Kanunun 65 inci maddesi; (1) numaralı fıkranın redaksiyona tabi tutulması suretiyle,

-Sadece vücut dışında kullanılan protez ve ortezler için katılım payı uygulamasının getirilmesi ve yatarak tedaviler için de katılım payı uygulaması getirilerek eksik bırakılan uygulamanın tamamlanması ve bu hizmeti kullanan kişilerin denetimine katılımın sağlanması amacıyla 5510 sayılı Kanunun 68 inci maddesinin birinci fıkrasını yeniden düzenleyen yeni bir hükmün 36 ncı madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Sosyal Güvenlik Kurumunca sağlanacak bilgi işlem ekranları üzerinden yetki verilecek kamu idareleri, işverenler ve bağımsız çalışanlar tarafından, genel sağlık sigortalılarının bakmakla yükümlü oldukları kişilerin genel sağlık sigortasından yararlanmalarına esas bilgilerinin girilmesi yükümlülüğünün düzenlenmesi ve bu yükümlülükle ilgili idari para cezası uygulamasının getirilmesi amacıyla 5510 sayılı Kanunun 100 üncü maddesinin son fıkrasından önce gelmek üzere yeni fıkra eklenmesini öngören düzenlenmenin 37 nci madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Genel sağlık sigortalılarının bakmakla yükümlü oldukları kişilere ait bilgilerin süresinde girilmemesi ve gerekli şartları taşımayan kişilere ait bilgilerin girilmesine ilişkin idari para cezası getirilmesi amacıyla 5510 sayılı Kanunun 102 nci maddesinin birinci fıkrasına yeni bent eklenmesini öngören düzenlemenin 38 inci madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Çerçeve 36 ncı maddesi; 39 uncu madde olarak aynen,

- 5809 sayılı Kanuna tabi kadro karşılığı sözleşmeli olarak çalışan personelin, anılan Kanunun yürürlük tarihi ile 4502 sayılı Kanunun yürürlük tarihi arasında, 5434 sayılı Kanunun hükümlerine tabi olarak 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin 1 inci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılmaları amacıyla 5809 sayılı Kanuna yeni geçici madde eklenmesini öngören düzenlemenin 40 ncı madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Çerçeve 37 nci maddesinin;

• (1) numaralı fıkrası; aynen,

• (2) numaralı fıkrası ile değiştirilmesi öngörülen 195 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrası; satışı 100 binin üzerinde olan gazete ve dergi sahiplerinin, Genel Kuruldaki temsilci sayısı ikiden bire düşürülürken; İstanbul, Ankara, İzmir dışında kalan Anadolu gazete sahiplerinin Genel Kuruldaki temsilci sayısının ikiye yükseltilmesi amacıyla (a) bendinde değişiklik öngören yeni bir hükmün metne ilave edilmesi suretiyle,

• (3), (4) ve (5) numaralı fıkraları; aynen,

• (6) numaralı fıkrasının;

- (a) ve (b) bentleri; aynen,

- 657 sayılı Kanunun Ekli (I) sayılı Ek gösterge Cetveline “Adalet Bakanlığı Bakanlık Yüksek Müşavirleri” ibaresinin eklenmesini öngören yeni (c) bendinin metne ilave edilmesi ve takip eden bent numaralarının buna göre teselsül ettirilmesi suretiyle,

- (c) ve (ç) bentleri; (ç) ve (d) bentleri olarak aynen,

- (7), (8), (9), (10), (11), (12), (13), (14), (15), (16) ve (17) numaralı fıkraları; aynen,
- (18) numaralı fıkrasının;
 - (a) ve (b) bentleri; aynen,
 - (c) bendi ile değiştirilmesi öngörülen 5018 sayılı Kanunun Eki (III) sayılı Cetvel; uygulamada tereddütlere yol açabilecek olması nedeniyle metinden çıkarılması suretiyle,

• (19) numaralı fıkrası ile değiştirilmesi öngörülen 5510 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesinin ikinci fıkrası; uygulamada tereddütlere yol açabilecek olması nedeniyle metinden çıkarılması ve takip eden fıkra numaralarının buna göre teselsül ettirilmesi suretiyle,

- (20) ve (21) numaralı fıkraları; (19) ve (20) numaralı fıkralar olarak aynen,
- (22) numaralı fıkrası ile değiştirilmesi öngörülen 5809 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin ikinci fıkrası; uygulamada tereddütlere yol açabilecek olması nedeniyle metinden çıkarılması suretiyle,

• 2006–2007–2008–2009 yıllarında Bakanlar Kurulu Kararları ile Başbakanlık merkez teşkilâtında sözleşmeli olarak çalıştırılan personelin sözleşme ücretlerinde yapılan artışlardan, Vakıflar Genel Müdürlüğünde emsali sözleşmeli personel olarak fiilen çalışanların da yararlanması amacıyla 5737 sayılı Kanuna ekli Vakıflar Genel Müdürlüğü Sözleşmeli Personeline İlişkin Aylık Ücret Sınırlarını (BRÜT TL) gösteren (III) sayılı cetvelde değişiklik öngören yeni bir düzenlemenin (21) numaralı fıkra olarak metne ilave edilmesi ve çerçeve madde numarasının 41 olarak teselsül ettirilmesi suretiyle,

-Yürürlüğe ilişkin 38 inci maddesi; Tasarının madde numaralarında yapılan teselsüle paralellik sağlanması amacıyla (a), (b), (ç), (d) ve (e) bentlerinin redaksiyona tabi tutulması ve Tasarının 37 nci maddesinin (18) numaralı fıkrasının (c) bendinin metinden çıkarılması nedeniyle (e) bendinde yer alan “ve (c) bentleri” ibaresinin metinden çıkarılması suretiyle, 42 nci madde olarak,

-Yürütmeye ilişkin 39 uncu maddesi; 43 üncü madde olarak aynen,
kabul edilmiştir.

Ayrıca Alt Komisyon;

- Tasarının çerçeve 8 inci maddesi ile düzenlenen İller Bankası’nın safi kazancının dağıtımını hususunda köy sermayesi payı olarak sermaye hesabına aktarılması öngörülen % 30’luk kısmın azaltılarak, azaltılan miktar kadar banka personeline temettü ödenmesinin Plan ve Bütçe Komisyonunca değerlendirilmesine;

- Tasarının çerçeve 15 inci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 16 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan ve anılan Kanunun 16 ncı maddesinin ikinci fıkrasının son cümlesi ile halen yürürlükte bulunan “Öğrenci velileri hiçbir surette bağış yapmaya zorlanmaz.” şeklindeki hükmün uygulanmasında önemli sorunların yaşandığı, öğrenci velilerinin çeşitli yollarla bağış yapmaya zorlanmak suretiyle rencide edildikleri ve bu nedenle her seviyedeki gelir düzeyine sahip öğrenci velileri tarafından ödenebilecek bir oranda katkı payı adı altında yeni bir uygulamanın yasal çerçevesinin oluşturulması hususunun Plan ve Bütçe Komisyonunun dikkatine sunulmasına,

karak vermiştir.

Bu defa, Komisyonumuzun 28/5/2009, 10/6/2009, 11/6/2009, 12/6/2009 ve 16/6/2009 tarihlerinde Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Mehmet ŞİMŞEK ile Başbakanlık, Maliye Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Adalet Ba-

kanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Rekabet Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Kamu İhale Kurumu, İller Bankası Genel Müdürlüğü, PTT Genel Müdürlüğü, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü, Ordu Yardımlaşma Kurumu, Kefalet Sandığı Başkanlığı ve Türkiye Bankalar Birliği temsilcilerinin katılımlarıyla yaptığı 33 üncü, 34 üncü, 35 inci, 36 ncı ve 37 nci birleşimlerinde Tasarının görüşülmesine devam edilmiştir.

Komisyonumuzda Tasarının geneli üzerinde yapılan görüşmelerde;

- Tasarının adı ile içeriğinin çok da uyumlu olmadığı, yalnızca 11 maddesinin bütçe kanunu ile ilgili olduğu, esasen pek çok kanunda değişiklik öngören kanun tasarıları uygulamasına bir an önce son verilmesi gerektiği, bununla birlikte bütçe kanunlarında yer alan düzenlemelerin ilgili kanunlara taşınmasının olumlu bir gelişme olarak değerlendirildiği, bundan böyle bütçe kanunlarına bütçeyle ilgili olmayan hükümlerin konulmamasının temenni edildiği,

- Tasarının kanun yapma usulüne uygun olmadığı, Tasarıda her birinin ayrıntılı bir şekilde tartışılması gereken birbiriyle ilgisiz birçok düzenlemenin bir araya getirildiği, nitekim genel gerekçesinin bile Tasarı hakkında bir fikir vermediği, böyle bir kanun yapma yönteminin Türkiye Büyük Millet Meclisinin verimliliğini de olumsuz etkilediği,

- Tasarının mevcut madde sayısının korunması gerektiği, yeni madde önerilerinin işleme konulması halinde taleplerin önüne geçilemeyeceği, bu durumda sağlıklı bir kanun yapma yönteminden söz edilemeyeceği,

- Tasarı ile hükümetin borçlanma limitinin artırıldığı, bu durumun bütçe gelirlerinin beklenenden az, bütçe giderlerinin ise öngörülenden fazla olacağını gösterdiği, dolayısıyla bütçe hedeflerinin tutturulamayacağı, hal böyle iken bütçe gelişmeleri ve hükümetin tahmin ve hedefleri konusunda bütçeyi karara bağlayan Türkiye Büyük Millet Meclisinin bilgilendirilmediği, bir yandan kamu mali yönetimi reformu ile Meclisin bütçe hakkı güçlendirilirken, diğer yandan mali ve bütçesel gelişmeler konusunda Meclisin bilgilendirilmemesinin çelişkili tutumlar olduğu,

- Tasarıyla hükümetin borçlanma limitinin artırılmasının bütçenin samimiyet ilkesine uygun olarak hazırlanmadığını gösterdiği, gerçekten de bütün uyarılara rağmen bütçe hazırlanırken küresel ekonomik krizin etkilerinin dikkate alınmadığı,

- Borçlanma limitinin artırılmasına neden ihtiyaç duyulduğu, buna ilişkin ne gibi hesaplamalar yapıldığı konusunda Tasarıda doyurucu bilgiye yer verilmediği, Hükümetin bu konuda Meclisi bilgilendirmesinin zorunlu olduğu,

- Bütçe dengeleri yeniden oluşturulmadan borçlanma limitinin artırılmasının uygun bulunmadığı, ayrıca, borçlanma limitinin artırılmasının Türkiye'nin uluslararası alanda kredibilitesini olumsuz etkileyebileceği gibi borçlanma konusunda sağlanmaya çalışılan mali disiplini de gevşetebileceği,

- Bütçe Kanunu ile elektrik ve havagazı tüketim vergisi gelirlerinin 2009 yılı için belediyelerden alınarak bütçeye aktarıldığı, Tasarı ile bu sürenin 2010 yılını da kapsayacak şekilde uzatıldığı, bu düzenlemenin, zaten merkezi yönetim bütçe gelirlerindeki azalma nedeniyle devlet bütçesinden aldıkları payları azalmış olan belediyelerin gelirlerini daha da azaltacağı, dolayısıyla söz konusu düzenlemenin Tasarıdan çıkarılması gerektiği,

- Parça parça düzenlemeler yerine Bütçenin Türkiye Büyük Millet Meclisinde bütünüyle yeniden görüşülmesi gerektiği,

- Hükümet konaklarının bakanlıkların tüzel kişiliklerinin kaldırılması nedeniyle 1927 yılından beri Maliye Bakanlığı tarafından yapıldığı, söz konusu binalarda çeşitli bakanlıkların taşra birimlerinin bulunduğu, bu nedenle hükümet konaklarının yapılması görevini İçişleri Bakanlığına bırakan düzenlemenin Tasarıdan çıkarılmasında yarar bulunduğu, esasen bu düzenlemenin önümüzdeki yıllarda bakanlıklara yeniden ayrı tüzel kişilikler verilmesi tartışmalarını doğurabileceği,

- PTT'nin bankacılık hizmetlerini sunması halinde Bankacılık Kanununa tabi olması gerektiği, aksi halde rekabet hukukuna aykırı durumların ortaya çıkabileceği,

- Kaymakamlık sözlü ve mülakat sınavlarına çağrılacak aday sayısına ilişkin maddenin Danıştay'ın bu konuda vermiş olduğu karar doğrultusunda yeniden düzenlenmesi gerektiği,

- Tasarının sözleşmeli personel uygulamasına ilişkin maddeleri ile sözleşmeli personel istihdamının istisna olmaktan çıkarılıp adeta kural haline getirildiği, oysa Anayasada kamu hizmetlerinin gerektirdiği sürekli görevlerin memurlar eliyle görüleceğinin hükme bağlandığı, bu bakımdan söz konusu düzenlemelerin titizlikle değerlendirilmesinde yarar bulunduğu,

- Yerel yönetimler içerisinde en fazla kaynak sıkıntısını köylerin çektiği, buna rağmen Tasarıda İller Bankasının eskiden tümüyle köylere dağıtılan safi kazancının diğer yerel yönetimlere de dağıtılmasına ilişkin bir maddenin yer aldığı, söz konusu maddenin köyleri ve küçük belediyeleri destekleyecek şekilde değiştirilmesi gerektiği,

- İller Bankası kazancının dağıtılmasında objektif kriterlerin belirlenmesinin yararlı olacağı,

- Kaymakamlık mülakat sınavına ilan edilen kadro sayısının dört katı aday çağrılmasının bu sınavlarda yazılı sınavın nesnel sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde öznel değerlendirmelere yol açacağı, mülakata iki kat aday çağrılmasının daha uygun olacağı,

- Tasarıda bütçe disiplini bozacak mahiyette düzenlemelere yer verildiği, bunların titizlikle değerlendirilmesi gerektiği,

- Üniversitelerde çalıştırılacak burslu öğrencilerin sigorta sistemine dâhil edilerek primlerinin de ödenmesi gerektiği,

- PTT'nin bütün bankacılık işlemlerini yapmasının düşünülemeyeceği, yalnızca bankacılık işlemlerine aracılık hizmetlerini yürütmesi gerektiği,

- PTT'nin bankacılık hizmetlerine aracılık etmesinin banka şubesi bulunmayan yerlerde yaşayan vatandaşlar bakımından büyük önem taşıdığı, bu bakımdan son derece olumlu karşılandığı, ancak PTT'nin mevcut görevlerini etkili bir şekilde yürütüp yürütemediğinin de tartışılması gerektiği,

- Kaymakamlık mülakat sınavlarında dört kat adayın mülakata çağrılması uygulamasının olağan olduğu, pek çok kamu kuruluşunda benzer uygulamanın yapıldığı, hatta bazı kamu kuruluşlarında çok daha fazla sayıda adayın mülakata alındığı, esasen adayların önce ÖSYM ve daha sonra kendi kurumlarınca yapılan iki yazılı sınavda belirli bir puan almaları şartıyla mülakata çağırıldıkları, dolayısıyla belirli nitelikleri taşıdıkları, bu nedenle, söz konusu uygulamanın farklı bakış açılarıyla değerlendirilmemesi gerektiği,

- Dünyanın pek çok ülkesinde posta idarelerinin pek çok bankacılık hizmetini yerine getirdikleri, hatta çoğu ülkelerde sigorta aracılık hizmetlerini de yürüttükleri, bu nedenle PTT'nin yapabileceği hizmetler arasına sigorta aracılık hizmetlerinin de eklenmesinde yarar bulunduğu, bu gibi hizmetlerin PTT'nin yaygın örgütü nedeniyle özellikle kırsal kesimlerde yaşayanlar tarafından büyük önem taşıdığı,

- Tasarının 37 nci maddesinde yer alan ara bağlantı ücretlerinin belirlenmesine ilişkin düzenlemenin mutlaka Tasarıdan çıkarılması gerektiği, zira ara bağlantı ücretlerinin devletin vergi ihtiyacına göre değil piyasa koşullarına göre belirlenmesinin serbest piyasa ekonomisinin bir gereği olduğu,

- Fazla çalışma ücreti konusunun tüm kamu personelini kapsayacak şekilde çözüme kavuşturulmasının zorunlu olduğu, pek çok kamu kuruluşunda fiilen fazla çalışma yapılmasına rağmen personele fazla çalışma ücreti ödenmediği, fazla çalışma ücreti öngörülen pek çok kuruluşta da fiilen fazla çalışmaya bağlı olması gereken bu ödemenin amacından uzaklaşarak rutin hale geldiği, Başbakanlık personeli için öngörülen fazla çalışma ücretinin de eşitlik ve hakkaniyete uygun olarak kamu personeli reformu içerisinde değerlendirilmesi gerektiği,

- Sağlığın temel insan haklarından birisi olduğu, sigortalılardan alınacak katkı payı konusunda sağlık kuruluşlarının kamu ya da özel olmalarına veya benzer kriterlere göre farklılaştırılmasının sigortalıların farklı kalitelerde sağlık hizmeti alması sonucunu doğuracağı, oysa tüm sigortalıların sağlık kuruluşlarından ödeme güçlerine bağlı olmaksızın standart olarak yararlanabilmesi gerektiği,

- Kefalet Sandığının kaynaklarının münhasıran kuruluş amacına uygun olarak kullanılması gerektiği, geçmişte özel amaçlarla kurulmuş bazı fonların kaynaklarının kuruluş amaçlarına aykırı olarak kamu açıklarının kapatılması için kullanıldığı,

şeklinde görüş, eleştiri ve temennileri müteakip, Hükümet tarafından yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

- Tasarının esas itibarıyla bütçe kanunlarında yer alan kimi hükümlerin ilgili kanunlara taşınması amacıyla hazırlandığı, bu arada ihtiyaç duyulan bazı önemli düzenlemelerin de tasarıya eklendiği, bu çerçevede 37 kanun ve 4 kanun hükmünde kararnamede değişiklik öngörüldüğü,

- Hükümetin ilke olarak herhangi bir kanunla ilgili değişikliği münhasıran o amaçla hazırlanmış kanun tasarıları ile yapmayı benimsediği, birbiriyle ilgisiz birden çok kanunda değişiklik öngören tasarılarla Hükümetin de olumlu yaklaşmadığı, ancak kimi durumlarda konunun aciliyeti ve benzeri nedenlerle bu nitelikte tasarıların da hazırlanmak zorunda kaldığı, ancak bundan sonra bu konuda daha da hassas davranılacağı,

- Katılım Öncesi Ekonomik Program çerçevesinde 2009 yılına ilişkin makro ekonomik hedef ve tahminler ile merkezi yönetim bütçesinde gelir, gider ve bütçe açığı hedeflerinin revize edildiği, bu revize nedeniyle 2009 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu ile Hazine Müsteşarlığına verilen net borçlanma limitinin artırılmasının gerektiği,

- 5510 sayılı Kanunla genel sağlık sigortasına tabi kişilerin tedavileri ile tıbbi malzeme kullananlarından katılım payı alınmasına başlandığı, ancak, kamu personeli ile yeşil kartlılar genel sağlık sigortasına henüz tabi olmadıklarından bunlardan katılım payı alınamadığı, 2009 yılı Bütçe Kanunu ile sağlık hizmetlerinden yararlanan tüm kesimlerin aynı hükümlere tabi olmasını sağlamak üzere, kamu personeli ile yeşil kartlılardan tedavilerinde katılım payı alınması konusunda Maliye Bakanlığına yetki verildiği, Tasarı ile bu düzenlemenin ilgili kanun hükmünde kararnameye taşınmasının öngörüldüğü,

- Hâlihazırda İller Bankasının safi kazancının % 55'inin köylere herhangi bir projeye bağlı olmaksızın hibe yoluyla dağıtılmakta olduğu, Tasarıda öngörülen düzenlemeyle bu kaynağın yine hibe olarak mahalli idarelerin yalnızca projeye dayalı ihtiyaçları için dağıtılmasının amaçlandığı,

- PTT Genel Müdürlüğünün yaygın teşkilat açısından yararlanarak banka şubesi bulunmayan yerleşim birimlerinde yaşayan vatandaşların mağduriyetinin giderilmesi amacıyla PTT'nin bankalarla yapacağı anlaşmalar çerçevesinde bunlara destek niteliğinde hizmetler sunmasının öngörüldüğü,

-Tasarı ile ayrıca, kamu personeli ile yeşil kartlıların genel sağlık sigortası sistemine geçişini hızlandırmak üzere, bu kişilerin sağlık hizmetlerinin sosyal güvenlik kurumu tarafından devralınması sürecinin 1/1/2010 tarihine kadar tamamlanmasının amaçlandığı,

- Hükümetin Türkiye Büyük Millet Meclisinin bilgilendirilmesine büyük önem verdiği, bu doğrultuda Meclis komisyonlarının daha detaylı ve doyurucu bir şekilde bilgilendirilmesi konusunda gerekli çabanın gösterileceği,

- Kefalet Sandığının 274 bin lira gibi oldukça mütevazı bir kaynağının olduğu, bu rakamın kamu açıklarının fonlanması için kullanılamayacak kadar küçük olduğu, esasen Hükümetin böyle bir yola başvurmayacağı,

- Başbakanlık personeli için öngörülen fazla mesai ücretinin kanuni bir zorunluluktan kaynaklandığı, mevzuata göre fazla çalışma yapan personele fazla mesai ücreti karşılığında ya izin ya da ücret verilmesi gerektiği, ancak, Başbakanlığın yoğun çalışma temposu içerisinde söz konusu personele izin verilmesinin mümkün bulunmadığı, bu nedenle fazla mesai ücreti ödenmesinin öngörüldüğü,

ifade edilmiştir.

Geneli üzerinde yapılan görüşmeleri müteakip Tasarı ve gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenerek maddelerinin görüşülmesine geçilmiş ve görüşmelere Alt Komisyon tarafından hazırlanan metin esas alınmak suretiyle devam edilmesine karar verilmiştir.

Alt Komisyon Metninin;

- Çerçeve 1 inci maddesi ile 1700 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen 2/A maddesi; Kaymakam adaylığı yazılı sınavı sonucunda, sınav ilanında belirtilen kadro sayısının iki katı adayın sözlü mülakata çağırılması amacıyla birinci fıkrada yer alan “dört katı” ibaresinin “iki katı” şeklinde değiştirilmesi ve sözlü mülakat sürecinde kayıt sisteminin kullanılmaması, kayıt sistemi dışında her türlü belge ve tutanağın tutulabilmesi amacıyla dördüncü fıkrada yer alan “belge ve kayıt tutulmaz” ibaresinin “kayıt sistemi kullanılmaz” şeklinde değiştirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 2 nci maddesi; aynen,

- Çerçeve 3 üncü maddesi ile 1700 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 3 üncü maddesi; Kaymakam adaylığı sözlü mülakatına sınav ilanında belirtilen kadro sayısının iki katı adayın çağırılmasına yönelik Tasarının çerçeve 1 inci maddesinde yapılan yeni düzenlemenin, 20/11/2008 tarihinde yazılı sınavı kazandığı ilan edilen adaylar için uygulanmaması ve söz konusu adayların tümünün mülakata çağırılmasını teminen değiştirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 4 üncü, 5 inci, 6 ncı, 7 nci ve 8 inci maddeleri; aynen,

- Çerçeve 9 uncu maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 4759 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi; İller Bankası Genel Kurulu tarafından onanan bilançoya göre ortaya çıkan safi kazançtan köy sermayesi payı olarak sermaye hesabına ayrılacak olan % 30'luk pay oranının yüksek olduğu gerekçeyle %10'a düşürülmesi, safi kazancın % 10'una kadar kısmının Yönetim Kurulunun tespit edeceği esaslar dâhilinde Banka personelinin 3 aylık brüt ücreti ile sınırlı olarak dağıtılmak üzere Banka personeline ayrılması amacıyla yeni (c) bendinin metne ilave edilmesi ve takip eden bent numarasının

buna göre teselsül ettirilmesi, safi kazancın geriye kalan kısmının köyler ve nüfusu 10.000’in altında olan belediyelerin içmesuyu, atıksu, katı atık ve benzeri kentsel alt yapı tesislerinin yapımının finansmanı ile köyler ve nüfusu 100.000’e kadar olan belediyelerin harita, imar planı, içmesuyu, atıksu, katı atık, kent bilgi sistemi ve benzeri kentsel altyapı projelendirme hizmetlerinin finansmanına ayrılması amacıyla değiştirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 10 uncu ve 11 inci maddeleri; aynen,

- Çerçeve 12 nci maddesi ile 6245 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 6 ncı maddesi; düzenleyici ve denetleyici kurumların başkan ve üyeleri ile diğer kurum personeline, 1/1/2006–27/3/2009 tarihleri arasında gündelik, konaklama ve ulaşım giderleri olarak fazla yapılan ödemeler hakkında borç çıkarılamayacağına ilişkin uygulamanın, ilgili personelin geçici görevlendirmelerinin usulüne ve ilgili mevzuatına uygun olarak yapılması şartına bağlanması amacıyla “usulüne ve ilgili mevzuatına uygun olarak yapılan geçici görevlendirmelerinde” ifadesinin madde metnine eklenmesi suretiyle,

- Çerçeve 13 üncü ve 14 üncü maddeleri; aynen,

-Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumundan kredi alanların, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahakkuk etmiş olan borçlarına ilişkin olarak, Tasarının kanunlaşp yürürlüğe girmesinden itibaren üç ay içerisinde başvurarak ödeme taahhüdünde bulunanların gecikme zammına yönelik borçlarının, taksitlendirme sürelerine göre belirlenen oranlarda terkin edilmesi ve ödeme süresince ödemelerin aksatılmaması şartıyla gecikme zammının uygulanmaması, aksatılması halinde ise 6183 sayılı Kanuna göre gecikme zammının uygulanması amacıyla 351 sayılı Kanuna geçici madde eklenmesini öngören bir düzenlemenin yeni çerçeve 15 inci madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Çerçeve 15 inci maddesi; 16 ncı madde olarak aynen,

- Çerçeve 16 ncı maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 1739 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi; il sınırları içerisinde bulunan bir veya birden fazla eğitim kampüsü yönetiminin veya okul-aile birliğinin işlettebileceği veya işlettebileceği yerlere ilişkin ihalelerin, Milli Eğitim Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde gerekli görülen hallerde, okul-aile birlikleri ile eğitim kampüsü yönetimleri adına yapmaya il milli eğitim müdürlüklerinin yetkili kılınması amacıyla üçüncü fıkrasının değiştirilmesi suretiyle, 17 nci madde olarak,

- Çerçeve 17 nci ve 18 inci maddeleri; 18 inci ve 19 uncu maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 19 uncu maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin son fıkrası; birinci cümlede yer alan “bu şartları” ibaresinin “burs alma şartlarını” şeklinde açıklığa kavuşturulması, öğrencilerin sadece öğrenim gördükleri yüksek öğretim kurumlarında çalıştırılmaları amacıyla “öğrenim gördükleri yüksek öğretim kurumlarında” ifadesinin madde metnine ilave edilmesi suretiyle, 20 nci madde olarak,

- Çerçeve 20 nci maddesi; 21 inci madde olarak aynen,

- Danıştay’ın tetkik hâkimi ihtiyacını gidermek üzere, Danıştay tetkik hâkimliğine yapılacak atamalarda, 2575 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasında öngörülen beş hizmet yılını tamamlamış olma koşulunun on yıl süre ile aranmaması amacıyla anılan Kanuna bir geçici madde eklenmesini öngören düzenlemenin yeni çerçeve 22 nci madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Çerçeve 21 inci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 2863 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi redaksiyona tabi tutulmak ve çerçeve madde numarası 24 olarak teselsül ettirilmek suretiyle,

- Çerçeve 22 nci maddesi; 25 inci madde olarak aynen,

-Çerçeve 23 üncü maddesi ile 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenmesi öngörülen;

• Geçici 8 inci maddesi; aynen,

• Geçici 9 uncu maddesi; 5510 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesinin dokuzuncu fıkrası kapsamına girenler için iki yıllık geçiş süreci tanınmasına ve geçiş süresince de önceki hükümlerin uygulanmasına devam olunacağına ilişkin hükmün kapsamına, katılım payına yönelik önceki uygulamanın da dâhil edilmesi amacıyla dokuzuncu fıkradan sonra gelmek üzere yeni fıkranın ilave edilmesi suretiyle,

• Geçici 10 uncu maddesi aynen, çerçeve madde numarasının ise 26 olarak teselsül ettirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 24 üncü maddesi; 27 nci madde olarak aynen

- Çerçeve 25 inci ve 26 ncı maddeleri, ayrıca ele alınmaları daha uygun görüldüğünden, Tasarı metninden çıkarılmaları suretiyle,

- Çerçeve 27 nci, 28 inci, 29 uncu ve 30 uncu maddeleri; 28 inci, 29 uncu, 30 uncu ve 31 inci maddeler olarak aynen,

- Elektrik üretimi, iletimi, ticareti ve dağıtımı alanında faaliyet gösteren kamu iktisadi teşebbüslerinin, bu faaliyetlerinin yürütülmesine yönelik olarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarından yapacakları enerji ve yakıt alımlarının 4734 sayılı Kamu İhale Kanunundan istisna edilmesi amacıyla, anılan Kanunun 3 üncü maddesinin (n) bendinden sonra gelmek üzere yeni bent eklenmesine yönelik düzenlemenin yeni 32 nci madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Çerçeve 31 inci ve 32 nci maddeleri; 33 üncü ve 34 üncü maddeler olarak aynen,

- 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanunu ile öngörülen idari para cezaları ile diğer idari müeyyidelerin kimler tarafından uygulanabileceği konusunda yaşanan tereddütleri gidermek üzere anılan Kanunun 27 nci maddesinin 31 inci maddesi ile birleştirilerek yeniden düzenlenmesini öngören bir düzenlemenin yeni 35 inci madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

-Çerçeve 33 üncü maddesi; 5072 sayılı Kanunun hatalı yazılmış olan kabul tarihinin düzeltilmesi suretiyle 36 ncı madde olarak aynen,

-5302 sayılı Kanunun 28 inci maddesi ile, 63 üncü maddesi gereğince vali yardımcıları, kaymakamlar ve encümen üyeleri adına yapılan ek ödemeler hakkında 4/3/2005 tarihinden itibaren borç çıkarılamaması ve çıkarılmış olan borç tutarlarının tahsilinden vazgeçilmesi amacıyla anılan Kanuna geçici madde eklenmesine yönelik yeni düzenlemenin 37 nci madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Kalkınma ajanslarının, 5449 sayılı Kanunun uygulanmasıyla ilgili iş ve işlemlerinin her türlü vergi, resim ve harçtan muaf tutulmasını öngören, ancak Anayasa Mahkemesince, hangi iş ve işlemlere vergi muafiyeti tanınacağı hususu açıkça düzenlenmediği gerekçesiyle iptal edilen 26 ncı maddesinin, iptal gerekçelerini giderecek şekilde; ajans alacaklarının tahsili, taşınır ve taşınmaz mallarının alım, satım, kiralama ve devri, mal ve hizmet alımları, proje ve faaliyet desteği kapsamında yapılacak işlemler ve düzenlenecek kâğıtların damga vergisi, harç ve fondan; yapılacak bağış ve yardımların ise veraset ve intikal vergisinden muaf tutulmasını öngören bir düzenlemenin yeni çerçeve 38 inci madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Çerçeve 34 üncü, 35 inci, 36 ncı, 37 nci, 38 inci ve 39 uncu maddeleri; 39 uncu, 40 ncı, 41 inci, 42 nci, 43 üncü ve 44 üncü maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 40 ncı maddesi ile 5809 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 10 uncu maddenin daha uygun olacağı düşüncesiyle 2813 sayılı Kanuna eklenmesi; söz konusu geçici maddenin, Telekomünikasyon Kurumu kurulurken yapılan yasal düzenlemeler ile 5510 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınarak ilgililerin hak kayıplarının önlenmesi amacıyla, Kurum personelinin 29/1/2000 tarihi ile 10/11/2008 tarihleri arasındaki sigortalılık ilişkisi ile sosyal güvenlik hak ve yükümlülüklerinin ne şekilde belirleneceğine açıklık kazandırılması amacıyla 2813 sayılı Kanuna geçici madde eklenmesini teminen yeniden düzenlenmesi ve çerçeve madde numarasının kanunların hazırlanmasında uygulanan esas ve usuller doğrultusunda 23 olarak teselsül ettirilmesi suretiyle,

- 5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanunun uygulama süresinin uzatılmasını, bu nedenle 1/10/2008 tarihi itibarıyla sahip olunan varlıklar söz konusu Kanunun kapsamına dâhil iken, bu tarihin 1/6/2009 olarak değiştirilmesini; bildirim ve beyanda bulunma süresinin 30/9/2009 tarihine kadar uzatılmasını; matrah indiriminden yararlanmak için, hesaplanan verginin ödenmesi şartının getirilmesini; indirimi mümkün olmayan KDV nedeniyle yapılan tarhiyatlarda mahsuba konu tutarın indirimine konu vergiye esas teşkil eden bedel olarak belirlenmesini; böylece bunlara da mahsup imkanı getirilmesini öngören bir düzenlemenin yeni 45 inci madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Bakanlar Kuruluna; Varlık Barışı kapsamında 5811 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci ve üçüncü fıkralarında yer alan beyan ve bildirim sürelerini, izleyen üçüncü ayın sonuna kadar uzatma yetkisi verilmesini öngören bir düzenlemenin yeni 46 ncı madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- 1/5/2009 ile 31/12/2009 tarihleri arasında elde edilen yurt dışı iştirak, yurt dışı şube ve yurt dışı iştirak hissesi satış kazançlarının 28/2/2010 tarihine kadar; yurt dışı kurumların 1/11/2009 ile 31/12/2009 tarihleri arasındaki tasfiyelerinden elde edilen kazançların ise 31/12/2009 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmeleri kaydıyla Varlık Barışından yararlanmalarını teminen geçici 3 üncü maddenin; Kanun değişikliğinden önceki uygulamalara açıklık getirilmesini ve süre uzatımına uyum sağlanmasını öngören geçici 4 üncü maddenin 5811 sayılı Kanuna eklenmesini öngören düzenlemenin yeni 47 ncı madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Çerçeve 41 inci maddesinin;

• (1) ve (2) numaralı fıkraları; aynen,

• (3) numaralı fıkrası ile değiştirilmesi öngörülen 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrası; Tasarı metninden çıkarılması suretiyle,

• (4) ve (5) numaralı fıkraları; (3) ve (4) numaralı fıkralar olarak aynen,

• (6) numaralı fıkrasının;

- (a) bendi; aynen

- 657 sayılı Kanunun 152 ncı maddesinde değişiklik öngören (b) bendinin madde metninden çıkarılması suretiyle,

- (c) bendi; (b) bendi olarak aynen,

- 657 sayılı Kanunun Eki (II) sayılı Ek Gösterge Cetvelinde değişiklik öngören (ç) bendinin metninden çıkarılması suretiyle,

- 657 sayılı Kanunun Eki (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinde değişiklik öngören (d) bendinin metinden çıkarılması suretiyle,

- (7), (8) ve (9) numaralı fıkraları; (6), (7) ve (8) numaralı fıkralar olarak aynen,

- 181 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinde değişiklik öngören (10) numaralı fıkrası metinden çıkarılması suretiyle,

- 3056 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesinin birinci fıkrasında değişiklik öngören (11) numaralı fıkrasının metinden çıkarılması suretiyle,

- (12), (13), (14), (15) ve (16) numaralı fıkraları; (9), (10), (11), (12) ve (13) numaralı fıkralar olarak aynen,

- (17) numaralı fıkrası ile değiştirilmesi öngörülen 4733 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin beşinci fıkrasının (k) bendi; Tütün mamulleri veya alkollü içkilerin tüketicilere satışını; internet, televizyon, faks ve telefon gibi elektronik ticaret araçları ya da posta ile sipariş yöntemi kullanarak yapmak üzere satış sistemi kuran veya faaliyette bulunanlara bir yıldan üç yıla kadar hapis ve beşbin günden onbin güne kadar adli para cezası verilmesi ile satışın internet ortamından yapılması halinde, 5651 sayılı Kanunda öngörülen usullere göre erişimin engellenmesine karar verilmesi amacıyla değiştirilmesi suretiyle, 14 numaralı fıkra olarak,

- Ulaştırma Bakanlığı döner sermaye gelirlerinden karşılanmak üzere; belirli bir yaş sınırının üzerindeki araçların devir alınmasına ilişkin uygulama kapsamına minibüs, kamyonet ve traktörün dâhil edilmesi amacıyla 4925 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin beşinci fıkrasının (2) numaralı bendinin değiştirilmesini; ayrıca idari para cezası gerektiren fiillerin bir yıl içinde üç kez tekrarlanması halinde 10 kat olarak uygulanmasını öngören 30 uncu maddenin söz konusu cezanın çok ağır olduğu gerekçesiyle, 31 inci maddenin de Tasarının çerçeve 35 inci maddesi ile yeniden düzenlenen 27 nci madde ile birleştirilmesi nedeniyle yürürlükten kaldırılmasını öngören bir düzenlemenin 15 numaralı fıkra olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- (18) numaralı fıkrasının;

- (a) ve (b) bentleri; aynen,

- 5018 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı cetvelde yer alan kamu idarelerinin muhasebe birimlerince Merkez Bankası nezdinde gerçekleştirilen tahsilât ve ödeme işlemlerinin ıslak imzaya gerek kalmaksızın güvenli elektronik imza kullanılarak ve Merkez Bankasınca belirlenecek güvenlik kriterlerine uyularak elektronik ortamda verilecek talimatlarla Merkez Bankasınca gerçekleştirilebilmesini ve genel yönetim kapsamındaki diğer idarelerin de ilerleyen yıllarda bu sisteme dâhil edilebilmesini öngören bir düzenlemenin (c) bendi olarak eklenmesi ve fıkra numarasının 16 olarak teselsül ettirilmesi suretiyle,

- (19), (20) ve (21) numaralı fıkraları; (17), (18) ve (19) numaralı fıkralar olarak aynen ve çerçeve madde numarasının 48 olarak teselsül ettirilmesi suretiyle,

Başbakanlık merkez teşkilatı tarafından ithal edilecek motorlu taşıtların maddenin yürürlük tarihinden itibaren 10 yıl süreyle Gümrük Kanununun 167 nci maddesindeki gümrük vergisinden muaf ve müstesna tutulmasını öngören bir düzenlemenin geçici 1 inci madde olarak eklenmesi suretiyle,

- Yürürlüğe ilişkin 42 nci maddesi; 5737 sayılı Vakıflar Kanununa ekli Vakıflar Genel Müdürlüğü Sözleşmeli Personeline İlişkin Aylık Ücret Sınırlarını gösteren (III) sayılı cetvelde değişiklik öngören hükmün 1/7/2009 tarihinde yürürlüğe girmesini teminen (e) bendinden sonra gelmek üzere yeni (f) bendinin metne ilave edilmesi ve diğer bent numaralarının buna göre teselsül ettirilmesi ile Tasarının madde numaralarında yapılan teselsüle paralellik sağlanması amacıyla madde metninin redaksiyona tabi tutulması suretiyle, 49 uncu madde olarak,

- Yürütmeye ilişkin 43 üncü maddesi; 50 nci madde olarak aynen,
kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Sait Açıba</i>	<i>M. Altan Karapaşaoğlu</i>	<i>Hasan Fehmi Kinay</i>
Afyonkarahisar	Bursa	Kütahya
		(Bu Raporun Sözcüsü)
Kâtip	Üye	Üye
<i>Süreyya Sadi Bilgiç</i>	<i>Necdet Ünüvar</i>	<i>Halil Aydoğan</i>
Isparta	Adana	Afyonkarahisar
(Bu Raporun Sözcüsü)		(Bu Raporun Sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>Sadık Badak</i>	<i>Mehmet Günal</i>	<i>İsmail Özgün</i>
Antalya	Antalya	Balıkesir
	(Muhalefet şerhimiz eklidir)	
Üye	Üye	Üye
<i>Ali Osman Sali</i>	<i>Cahit Bağcı</i>	<i>Emin Haluk Ayhan</i>
Balıkesir	Çorum	Denizli
		(Muhalefet şerhi ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Yüksel</i>	Gültan Kışanak	<i>Necdet Budak</i>
Denizli	Diyarbakır	Edirne
	(İmzada bulunamadı)	
Üye	Üye	Üye
<i>Alaattin Büyükkaya</i>	<i>Esfender Korkmaz</i>	<i>Bülent Baratalı</i>
İstanbul	İstanbul	İzmir
	(Ayrışık oy yazısı ektedir)	(Ayrışık oyumuz ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>İbrahim Hasgür</i>	<i>Harun Öztürk</i>	<i>Tuğrul Yemişçi</i>
İzmir	İzmir	İzmir
	(Karşı oy yazısı eklidir)	

Üye	Üye	Üye
<i>Mustafa Özbayrak</i>	<i>Muzaffer Baştopçu</i>	<i>Mustafa Kabakcı</i>
Kırıkkale	Kocaeli	Konya
Üye	Üye	Üye
<i>Mustafa Kalaycı</i>	<i>Ferit Mevlüt Aslanoğlu</i>	<i>Ömer Faruk Öz</i>
Konya	Malatya	Malatya
(Muhalefet şerhi eklidir)	(Ayrışık oy ektedir)	
Üye	Üye	Üye
<i>Erkan Akçay</i>	<i>Ali Er</i>	<i>Gürol Ergin</i>
Manisa	Mersin	Muğla
(Muhalefet şerhimiz eklidir)		(Ayrışık oy ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Münir Kutluata</i>	<i>Kadir Tıngıroğlu</i>	<i>M. Mustafa Açıkalın</i>
Sakarya	Sinop	Sivas
(Muhalefet şerhimiz eklidir)		
Üye	Üye	Üye
<i>Hasip Kaplan</i>	<i>Faik Öztrak</i>	<i>Osman Demir</i>
Şırnak	Tekirdağ	Tokat
(Muhalefim, şerhim eklidir)	(Ayrışık oy ekte)	(Bu Raporun Sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>M. Akif Hamzaçebi</i>	<i>Kerem Altun</i>	<i>Abdulkadir Akgül</i>
Trabzon	Van	Yozgat
(Ayrışık oy yazısı ektedir)		

AYRIŞIK OY

Tasarının adı “Bütçe Kanunlarında Yer Alan Bazı Hükümlerin ilgili Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelere Eklennesi ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelere Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı” olmakla birlikte 50 maddelik Tasarının sadece 10 maddesi 2009 yılı Bütçe Kanununda yer alan hükümlerin ilgili kanunlarına taşınmasına yöneliktir.

Tasarı bu şekilde bir Torba Tasarı niteliğindedir.

I. Madde 1 – 09.06.1930 tarihli ve 1700 sayılı Dahiliye Memurları Kanunu’nda Değişiklik – Kaymakam Adaylığı Sınavı

1) Kaymakam adaylığına girişle ilgili hususların yönetmelik yerine kanunla düzenlenmesinin uygun olacağından bahisle, Tasarının 1 inci maddesiyle, **kaymakam adaylığına giriş sınavı süreci hakkında düzenleme** yapılmıştır. Madde bu amaçla 1700 sayılı Dahiliye Memurları Kanununa 2/A maddesinin eklenmesini öngörmektedir.

Tasarıyla, Kaymakam adaylığı **yazılı sınav konuları ile mülakat sınavının kapsamı ve içeriği** düzenlenmektedir.

2) Bilindiği üzere, 26 Ekim 2008 tarihinde Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezine yazılı aşaması yaptırılan ve sonucu ilan edilen **kaymakamlık sınavının** mülakatı, **Danıştay’ın yürütmeyi durdurma kararı sonucunda tamamlanamamıştır.**

Kaymakamlık sınavına ve Kaymakam Adayları Yönetmeliğine ilişkin olarak **Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu’nun YD. İtiraz No: 2008/774 no’lu Kararında,**

“ Daire kararında da belirtildiği üzere, kariyer meslekler, yarışma sınavı ile mesleğe yardımcı olarak girilen ve belli bir yetiştirme dönemi sonunda yapılan mesleki yeterlilik sınavında elde edilen başarı ile mesleğe atanan görevlerdir. Mesleğe girişte yapılacak yarışma sınavına katılan adaylara salt yazılı sınav yapılabileceği gibi, adayların mesleki bilgisi ile beraber mesleki ehliyeteye yönelik diğer özel niteliklere de sahip olup olmadığının belirlenmesi açısından yazılı sınavı tamamlayıcı nitelikte sözlü sınav da yapılması mümkündür.

*Sözlü sınavın, yazılı sınavı tamamlayıcı nitelikte, bilgi ve liyakatı ölçmek, adayın kaymakamlık mesleğine uygun yeteneğe, kültüre, çağdaş yaşam anlayışına sahip olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılacağı açıktır. Bu çerçevede, sözlü sınavın temel amacı, yazılı sınav yapılmak suretiyle nesnel bir biçimde belirlenen en başarılı aday adayından başlayarak mesleğe en uygun kaymakam adaylarının belirlenmesidir. Bu nedenle, **aday adaylarının yarıştırıldığı bir sınavda sözlü sınava çağrılacak aday sayısı saptanırken yazılı sınavın nesnel sonuçlarının ortadan kaldırılmaması, mesleğe olabildiğince yazılı sınavda en başarılı olanların alınmasının sağlanması gerekmektedir.** Böylece, idarenin takdir yetkisinin kullanılmasında öznel nedenlerin etkili olması önlenabilir; kamu yararı ve hizmet gereklerine uygun bir belirleme gerçekleştirilebilir. Örneğin, **2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu** ‘nun 9/A maddesinde, “Yazılı sınavda yüz tam puan üzerinden en az yetmiş puan almak kaydıyla en yüksek puan alandan başlamak üzere, sınav ilanında belirlenen kadro sayısının **bir katı fazlası mülakata çağrılır.**” hükmü yer almaktadır. Bu kuralda, **mülakata çağrılacak aday sayısı yazılı sınavda en yüksek puan alanların lehine olacak biçimde daraltılmış, böylece yazılı sınavın nihai başarıdaki payı artırılmıştır.** Belirtilen nitelikteki bir düzenlemenin yazılı sınavın nesnel sonucunun ortadan kaldırılmasını önleyici nitelikte olacağı açıktır.” ifadelerine yer verilerek,*

kaymakamlık sınavında objektifliğin sağlanması bakımından **sözlü sınava belirlenen kadro sayısının dört katı kadar aday çağrılmasının** hukuka uygun olmadığına hükmedilmiş ve “Yönetmeliğin 10. maddesinin V. fıkrasında yer alan “dört katı kadar aday” ifadesinin yürütülmesinin durdurulmasına” karar verilmiştir.

3) Tasarıda, söz konusu **Danıştay kararı yok sayılarak**, “**dört katı kadar aday**” ibaresi aynen yer almıştır. Bir başka deyişle, **Danıştay’ın hukuka aykırı bulduğu** bir düzenleme, daha üst hukuk normuna taşınarak, **Kanunla düzenlenmekte**, böylece Danıştay’ın denetiminden kurtulunmuş olmaktadır. Düzenlemenin hiçbir objektif gerekçesi bulunmamaktadır.

4) Maddenin dördüncü fıkrasında, “...verilen puanlar ayrı ayrı tutanağa geçirilir. Bunun dışında **mülakat ile ilgili herhangi bir kayıt sistemi kullanılmaz.**” hükmüne yer verilmiştir. Söz konusu düzenlemeyle, Danıştay’ın, kamu kurumları tarafından yapılan **sözlü sınavın teknolojik imkanlardan yararlanarak sesli ve görüntülü kayıt yapılmak suretiyle** gerçekleştirilmesi yönündeki ısrarlı kararlarından etkilenilmemesinin amaçlandığı da anlaşılmaktadır.

Komisyon görüşmeleri sırasında “dört katı kadar aday” ibaresi “iki katı kadar” olarak değiştirilerek Danıştay Kararı’nın bu açıdan gereği sağlanmış ise de Komisyon’da kabul edilen düzenlemenin Genel Kurul görüşmeleri sırasında değiştirilmesi ihtimali bulunmaktadır. Bu nedenle konuya ilişkin görüşümüzü ifade etmekte yarar görüyoruz.

II. Madde 3 – 1700 sayılı Kanuna Bir Geçici Madde Eklenmesine İlişkin

Anılan madde ile Danıştay’ın iptal ettiği bir sınavın, iptalle ilgili bütün gerekçeler bir kenara bırakılarak kaldığı yerden devamı sağlanmaktadır.

Düzenleme “hukuk devleti” ilkelerine aykırıdır.

III. Madde 9 – İller Bankası Kanununda Değişiklik

Hükümet Tasarısında yer alan Madde ile İller Bankası Kanununun 19 uncu maddesi değiştirilerek Bankanın safi kazancından yapılacak dağıtımlar yeniden düzenlenmiştir. Buna göre safi Kazançtan halen yüzde 5 oranında ayrılan “**ihtiyaç akçesi**” ile yüzde 55 oranında ayrılan “**köy gelirlerini artırarak bunların kalkınmalarına yardım etmek için köy tüzel kişiliği payı**” kaldırılmaktadır. Yeni getirilen husus ise safi kazancın kalan yüzde 70’inin mahalli idareler hesabına aktarılmasıdır.

Komisyon görüşmeleri sırasında söz konusu yüzde 70’lik payın köyler ile nüfusu 10.000 in altında kalan belediyelerin içme suyu, atık su, katı atık ve benzeri kentsel altyapı tesislerinin yapımının finansmanı ile nüfusu köyler ve nüfusu 100.000’e kadar olan belediyelerin harita, imar planı, içme suyu, atıksu, katı atık, kent bilgi sistemi ve benzeri kentsel altyapı projelerinin finansmanında kullanılması yönünde bir düzeltme yapılarak bu kaynağın büyük belediyeler tarafından kullanılması önlenmiş ise de sonuçta düzenleme köylere ayrılan kaynakların bugüne kıyasla azalmasını önleyecek nitelikte değildir. Oranda meydana gelen artış dağıtımına belediyelerin de ortak olması nedeniyle köylerin payında azalmaya yol açacaktır.

02.07.2008 tarihinde kabul edilen İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanun ile belediyelere bütçeden ayrılan paylarda bir artırıma gidilmişti. Belediyelerin paylarının artırıldığı bir süreçte köylere ayrılan kaynakların azaltılması ve buradan elde edilecek kaynağın belediyelere aktarılması doğru değildir.

IV. Madde 10 – 02.03.1950 tarihli ve 5584 sayılı Posta Kanununa Ek Madde Eklenmesi

Anılan madde ile PTT İdaresi'ne 5411 sayılı Bankacılık hükümlerine (denetlemeye ilişkin hükümleri hariç) tabi olmaksızın anılan Kanun kapsamında belirtilen faaliyet konuları ile ilgili olarak bankalarla yapacağı sözleşmeler doğrultusunda bankalara destek hizmeti verebilmesi yönünde düzenleme yapılmaktadır.

Bu yetkinin PTT İdaresine verilmesinde herhangi bir sakınca bulunmamaktadır. Ancak PTT bu işlere girerken asli görevini unutmaktadır. PTT asli görevlerini iyi yürütememektedir. Örneğin Kanuna göre PTT tekelinde olan gönderilerin taşınması işini kurye şirketleri yapabilmektedir. PTT, Kanuna aykırı bu duruma sadece seyircidir. Yine mektupların bir kentten diğerine taşınmasında olağanüstü gecikmeler (15 gün gibi) yaşanabilmektedir. PTT görev alanında olmayan işlere girerken maalesef görev alanındaki temel işlerle ilgilenmemektedir. İş olurlarına bırakılmıştır. İlgili Bakan ve PTT yönetimi bu konularda sadece seyirci konumundadır.

V. Madde 18 – 26.5.1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununa Madde Eklenmesi

Madde ile 2009 yılı Bütçe Kanununda yer alan bir hüküm 2464 sayılı Kanuna taşınmaktadır. Ancak Belediye Gelirleri Kanununa eklenmesi öngörülen bu madde belediyelerin gelirlerini artırmaya değil, azaltmaya yöneliktir. Bütçe Kanununda yer alan hükme göre 31.12.2009 tarihine kadar tahakkuk eden elektrik ve havagazı tüketim vergileri belediyeler yerine Maliye tarafından tahsil edilecektir. Ancak Bütçe Kanununa göre 31.12.2009 tarihinde sona erecek bu uygulamanın Tasarı ile 31.12.2010 tarihine kadar devam etmesi öngörülmüş ise de alt komisyon çalışmaları sırasında bu tarih 31.12.2009 olarak değiştirilmiştir.

Düzenleme Anayasa'nın 127 nci maddesindeki *“Mahallî idarelerin belirli kamu hizmetlerinin görülmesi amacı ile, kendi aralarında Bakanlar Kurulunun izni ile birlik kurmaları, görevleri, yetkileri, maliye ve kolluk işleri ve merkezî idare ile karşılıklı bağ ve ilgileri kanunla düzenlenir. Bu idarelere, görevleri ile orantılı gelir kaynakları sağlanır.”* hükmü ile Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'na aykırıdır.

VI. Madde 25 ve 28 – 13.12.1983 tarihli 178 Sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki KHK'de Değişiklik

Maddenin (b) bendi ile hükümet konaklarının yapımı konusundaki görev Maliye Bakanlığı Milli Emlak Genel Müdürlüğünden alınmakta, Tasarının 28 inci maddesi ile de bu görev İçişleri Bakanlığına verilmektedir. Hükümet konakları sadece İçişleri Bakanlığına bağlı birimlerin bulunduğu yerler değildir. Hükümet konaklarında Devlete ait birçok birim bulunmaktadır. Bu nedenle bu binaları İçişleri Bakanlığı hizmet binaları olarak görmemek gerekir. 2009 yılına kadar ki uygulamada hükümet konakları İçişleri Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığı tarafından yapılmaktaydı. Madde ile 2009 yılı Bütçe Kanununda yer alan hüküm 178 KHK'ya taşınmaktadır. Düzenleme Hükümet Konaklarını Devletin temsil edildiği bu nedenle ilgili diğer kurumların birimlerinin de bulunduğu binalar olarak görmemektedir. Hükümet konaklarının yapımı konusundaki yetkinin Maliye Bakanlığından alınarak İçişleri Bakanlığına verilmesi doğru değildir.

VII. Madde 26 – 13.12.1983 tarihli 178 Sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki KHK'ye Geçici 8 ve 9 uncu Maddelerin Eklenmesi

Anayasa Mahkemesi (AYM)'nin 29.1.2009 tarihli ve E-2005/152 K.2009/14 sayılı Kararı ile 5234 sayılı Kanunla 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 209 uncu maddesinin sonuna eklenen

fıkra ile 178 sayılı KHK’de Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğünün görevlerini düzenleyen 10 uncu maddeye yapılmış olan ilaveler iptal edilmiştir. Tasarının 22 nci maddesi iptal kararı ile doğan boşluğu gidermek amacıyla düzenlenmiştir.

AYM iptal kararında şu değerlendirmeyi yapmıştır:

“İtiraz konusu kurallarla Devlet memurları ve diğer kamu görevlileri ile bunların emekli, dul ve yetimlerinin dış tedavileri dâhil olmak üzere iyileştirme araçlarının bedellerinin ne kadarının kurumları tarafından ödeneceği konusundaki yetki Maliye Bakanlığı’na verilmiş ve Maliye Bakanlığı tarafından yayımlanan tebliğlerle iyileştirme araçlarına gereksinim duyulması durumunda söz konusu bedellerin ne kadarının Devlet, ne kadarının memurlar tarafından ödeneceği belirtilmiştir.

Anayasa’nın 128. maddesinde “Devletin, kamu iktisadi teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür.

Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir.

Üst kademe yöneticilerinin yetiştirilme usul ve esasları, kanunla özel olarak düzenlenir.” denilmiş, 7. maddesinde yasama yetkisinin Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisi’ne ait olduğu ve bu yetkinin devredilemeyeceği kurala bağlanmıştır.

Yasayla düzenleme ilkesi, düzenlenen konudan yalnız kavram, ad ve kurum olarak söz edilmesi değil, bunların yasa metninde kurallaştırılmasıdır. Kurallaştırma ise düzenlenen alanda temel ilkelerin konulmasını ve çerçevenin çizilmiş olmasını ifade eder. Ancak bu koşulla uzmanlık ve teknik konulara ilişkin ayrıntıların belirlenmesi yürütme organının takdirine bırakılabilir.

Anayasa’da yasayla düzenlenmesi öngörülen konularda, yürütme organına genel ve sınırları belirsiz bir düzenleme yetkisinin verilmesi olanaklı değildir. Yürütmenin düzenleme yetkisi, sınırlı, tamamlayıcı ve bağımlı bir yetkidir. Bu nedenle Anayasa’da öngörülen ayrık durumlar dışında, yasalarla düzenlenmemiş bir alanda, yasa ile yürütmeye genel nitelikte kural koyma yetkisi verilemez.

Memurlar ve diğer kamu görevlilerinin hakları ve yükümlülüklerinin yasa ile düzenlenmiş olduğunun kabul edilebilmesi için söz konusu hak ve yükümlülüklerin sadece ad olarak yasada belirtilmesi yeterli değildir. Böyle bir düzenlemede temel ilkelerin ortaya konulması, çerçevenin çizilmesi, sınırsız, belirsiz ve geniş bir alanın yürütmenin düzenlemesine bırakılmaması gerekmektedir.

Tedavi kurum ve kuruluşlarında yapılan tedavilere ilişkin ücretler ile kullanılması gerekli görülen ortez, protez ve diğer iyileştirme araçlarının sağlanması memurlar ve diğer kamu görevlilerinin en önemli özlük haklarından. Bu nedenle bunlara ilişkin ödemelerin nasıl yapılacağının yasayla düzenlenmesi gerektiği açıktır.

İtiraz konusu yasa kuralları uyarınca, devlet memurları ve diğer kamu görevlileri ile bunların emekli, dul ve yetimlerinin dış tedavileri dahil olmak üzere, tedavi kurum ve kuruluşlarında yapılan tedavilerine ilişkin ücretlerle sağlık kurumlarınca verilen raporlar üzerine kullanılması gerekli görülen ortez, protez ve diğer iyileştirme araçlarının bedellerinin kurumlarınca ödenecek kısmını ve bu konuya ilişkin esas ve usulleri belirleme konusu tamamen idareye bırakılmıştır. Bu kurallar

uyarınca, Maliye Bakanlığı, ortez, protez ve diğer iyileştirme araçlarının bedellerinin çok az bir kısmının memurların kurumu tarafından ödenmesi konusunda düzenleme yapabileceği gibi tamamının veya tamamına yakın bir kısmının da kurumlar tarafından ödenmesi yolunda düzenleme yapabilecektir.

Bu durumda, memurlar ve diğer kamu görevlilerinin özlük haklarından olan tedavi yardımının nasıl yapılacağı yasayla belirlenmeyip, idarenin takdirine bırakılmıştır.”

AYM’nın kararı dikkate alındığında Tasarının eskiye kıyasla bir adım attığını kabul etmekle birlikte, maddenin birinci fıkrasıyla Maliye Bakanlığına verilen yetkinin eski düzenlemeyle aynı olduğunu görüyoruz. Düzenleme bu şekliyle AYM’nin iptal gerekçelerini tümüyle karşılamamaktadır.

VIII. Madde 33 – 28.3.2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna Geçici Madde Eklenmesi

Tasarının 4749 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen Geçici 20 nci Madde ile anılan Kanunun 5inci maddesinde düzenlenen net borç kullanım tutarının 1/1/2009 tarihinden geçerli olmak üzere Bakan ve Bakanlar Kurulu tarafından artırılan tutarın 4 katına yükseltilmesi düzenlenmektedir. Alt komisyon çalışmaları sırasında 4 katlık sınırın 5 katına yükseltilmesi benimsenmiştir. 5 kata yükseltmenin gerekçesi “küresel krizin etkileri nedeniyle bütçe açığında oluşması muhtemel sapma” olarak açıklanmıştır.

Oysa 4749 sayılı Kanunun 5 inci maddesi 2001’de yaşanan krizin ardından hem başlangıç bütçelerinin TBMM’ne samimi olarak getirilmesini sağlayan, hem de yıl içinde mali disiplini güvence altına alan bir mali kuraldır. Bu kural 2002 sonrasında güveni sağlayan önemli bir çapadır.

Şimdi bu kural hükümet tarafından bir yıl için dahi olsa ortadan kaldırılmaktadır. Bu ekonomide tüm çapaların koptuğu ya da taradığı bir dönemde önemli bir çapanın daha yok edilmesi anlamına gelmektedir.

Ayrıca hükümetin bir yandan önümüzdeki dönemde “**mali kural**” getireceğini söyleyerek piyasaları sakinleştirmeye çalışırken, diğer yandan mevcut mali kuralı askıya alması samimiyetle bağdaşmamaktadır. Bu durum ciddi bir güven bunalımına yol açmaktadır.

Diğer taraftan 2009 yılı Bütçesinin gelir hedeflerinin tutmayacak olması nedeniyle Bütçe Kanunu ile öngörülen 13.571 milyon TL.lik borçlanma limitinin yeterli olmayacağı açıktır. Anılan borçlanma limitinin yüzde 5 Bakan Onayı ile yükseltilebilecek sınırı 14.250 milyon TL., ilave yüzde 5 Bakanlar Kurulu Kararı ile yükseltilebilecek sınırı ise 14.962 milyon TL.dir. Bu durumda borçlanma limiti 4 katlık sınır ile 59.848 milyon TL.ye yükselirken 5 katlık limit 14.962 milyon TL. fazlasıyla 74.810 milyon TL.ye yükselmektedir. Bunun anlamı Tasarının TBMM’ye sevk edildiği andan itibaren borçlanma ihtiyacının da arttığı ve hükümetin bütçe açığı tahminini netleştiremediğidir. Yine bunun bir diğer anlamı da 13 Nisan 2009 tarihinde açıklanan Katılım Öncesi Ekonomik Program (KEP)daki hedeflerin daha şimdiden geçersiz hale geldiğidir. Sonuçta yıl sonuna doğru Hazine’nin finansman temininde sorunlar yaşayabileceği yönünde bir endişe ortaya çıkabilecektir.

Yukarıda yapılan açıklamalar çerçevesinde olayın bir diğer yönü de şudur:

2009 yılı Bütçesinin dayandığı bütün varsayımlar, bütün makroekonomik göstergeler çökmüştür. Geçerliliğini yitiren varsayımlar üzerine kurulu bir bütçenin borçlanma limitinin revize edilerek uygulanması kesinlikle doğru değildir. Varsayımlardaki çöküşü hükümet kabul etmekte, buna göre bir gelir –gider hesabı yapmakta ve bu hesaba göre ortaya çıkan borçlanma ihtiyacını bir yasa tasarısı

ile TBMM’ne getirmektedir. Tabi borçlanma ihtiyacı parlamentoya getirilip yetki istenirken bunun arkasındaki gelir gider hesapları getirilmemektedir. Yapılması gereken bu hesabın parlamentoya getirilmesidir. Yüzde 4’lük büyüme yerine şimdilik yüzde 3,6 (IMF’ye göre 5,1) lık küçülmeye göre ortaya çıkan gelir azalışına göre Bütçenin B Cetveli yeniden düzenlenmek zorundadır. 2009 yılı Bütçesinde Hükümet Genel Bütçe Geliri olarak 243 milyon TL., Vergi Geliri olarak da 202 milyon TL. öngörmüşken KEP ile bu rakamlar revize edilmiştir. Genel Bütçe Geliri KEP’teki revize hedeflere göre 212 milyon TL., Vergi Geliri de 170,5 milyon TL. olmaktadır. Harcamalarda şimdilik ciddi bir değişiklik olmayacağı varsayılırsa; yapılması gereken Gelir Bütçesi’nin yeniden yapılmasıdır. Bu yola gidildiği takdirde borçlanma yetkisinin ayrıca artırılması yönünde bir düzenlemeye yani mali kuralın değiştirilmesine gerek bulunmamaktadır. Zira Bütçe Kanununun 3 üncü Maddesine göre ödenekler toplamı ile tahmini gelirler toplamı arasındaki fark net borçlanma ile karşılanacaktır.

Bu yola gidilmeyip de sadece borçlanma yetkisinde değişiklik ile yetinilmesi parlamentonun bütçe hakkına tecavüzdür.

IX. Madde 42/5 – 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/B Maddesinde Değişiklik yapılması

Gecici İşçilere Sürekli İşçi Kadrosu Verilmesi Adı Altında

Memurluk Statüsünün Sonu

Bilindiği gibi kamuoyunda geçici işçilere sürekli işçi kadrosu verilmesini sağlayan yasa olarak bilinen ve tam adı “Kamuda Geçici İş Pozisyonlarında Çalışanların Sürekli İşçi Kadrolarına veya Sözleşmeli Personel Statüsüne Geçirilmeleri, Geçici İşçi Çalıştırılması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun” olan 04/04/2007 tarihli ve 5620 sayılı Yasa, 21/04/2007 tarihli ve 26500 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girdi.

Söz konusu Yasaya göre, merkezi yönetime dâhil kurumlar, KİT’ler ve mahalli idarelerdeki “usulüne uygun olarak vizesi yapılmış geçici iş pozisyonları”nda 2006 Yılında 6 ay veya daha fazla çalışmış olan geçici işçiler, fiilen yaptıkları işin niteliğine göre, sürekli işçi kadrolarına ya da sözleşmeli personel pozisyonlarına nakledilecekler. Bu şekilde nakli söz konusu olan 218 bin geçici işçinin bulunduğu ifade edilmektedir.

Yüzeysel bir yaklaşımla Yasa, sadece geçici işçilerin kadroya geçirilmesine olanak sağlamaktadır ve işverenin iki dudağının arasında olan bir statüden daha güvenceli bir statüye geçişe imkan verdiği için de pozitifdir. Oysa gerçekte, sadece sürekli işçiliğe değil sözleşmeli statüye geçiş de söz konusudur ve daha önemlisi bu Yasa ile aşağıda ayrıntılı bir biçimde ele alınacağı üzere, sözleşmelilik statüsü yaygınlaştırılarak, Türk kamu personel rejiminde bir daha telafi edilemeyecek büyüklükte hasar oluşturmaktadır.

Sözleşmeli Statünün Yaygınlaştırılması

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun öngördüğü **sözleşmeli personel statüsü, olağan üstü hallerde**, kamu hizmetleri icabı **geçici ihtiyaçları karşılamak** ya da teknik nitelikteki hizmetlerin gördürülmesini sağlamak **üzere** oluşturulmuş **istihdam şeklidir**.

Sözleşmeli personel işçi ya da memur değildir. Ne İş Kanununa ne de Devlet Memurları Kanununa tabi değildir. İmzaladığı sözleşmeyle, hizmete, ‘**sözleşmeli statü**’ ile bağlanmaktadır.

Sözleşmeli personelin taraf olduğu sözleşme idari hizmet sözleşmesidir. Dolayısıyla sözleşmeli personel, hem taraf olduğu idari hizmet sözleşmesi icabı hem de anayasadaki tarifıyla, “asli ve

sürekli” bir kamu hizmetini görmesi (sözleşmelilik statüsü süreklilik kazanmış, sözleşmeler hep yenilenerek uzatılmıştır) sebebiyle bir kamu görevlisidir. Proje esasında çalışan mühendisler, günün belirli saatinde çalışan tabip ve uzman tabipler, sanatçılar, bu statüde istihdam edilen personele örnek verilebilir.

Söz konusu Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasının birinci bendinde sözleşmeli personelin tanımı şu şekilde yapılmıştır: “Kalkınma planı, yıllık program ve iş programlarında yer alan önemli projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi, işletilmesi ve işlerliği için şart olan, zaruri ve istisnai hallere münhasır olmak üzere özel bir meslek bilgisine ve ihtisasına ihtiyaç gösteren geçici işlerde, kurumun teklifi üzerine Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşleri alınarak **Bakanlar Kurulunca geçici olarak sözleşme ile çalıştırılmasına karar verilen ve işçi sayılmayan kamu hizmeti görevlileridir.**”

Bu tanımdan yola çıkarak, sözleşmeli personel;

- 1) Kalkınma planı ve yıllık programlarda yer alan önemli projelerde çalıştırılmak üzere,
- 2) Zorunlu durumlarda,
- 3) İstisna uygulama olarak,
- 4) Özel bir meslek bilgisine ve uzmanlığa gerek duyulması üzerine,
- 5) Geçici olarak,
- 6) Bakanlar Kurulu Kararıyla belirlenen esaslar çerçevesinde, istihdam edilebilecektir.

Bu koşulların istisnası, fıkranın üçüncü bendinde belirli unvanlar ve kurumlar (Milli Savunma Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı ve Yurtdışı Teşkilatları) için sayılmıştır. Üstelik bu istisnaların kullanımı Bakanlar Kurulu Kararı alınması şartına bağlanmıştır.

Oysa 5620 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendiyle yapılan değişiklikle, sözleşmeli personele ilişkin olarak yukarıda (6) madde halinde sıralanan istihdam koşullarının Milli Savunma Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı ve Yurtdışı Teşkilatları için aranmaması yönündeki **istisna düzenlemenin kapsamı tüm kamu kurum ve kuruluşlarını içerecek biçimde genişletilmektedir.** Böylelikle, bütün kamu kurum ve kuruluşlarında hangi unvan veya statüde olursa olsun sözleşmeli personel istihdam edilebilecektir. **657 sayılı Kanunda, “kariyer” ilkesine uygun olarak, “memurluk” asıl, “sözleşmelilik” istisna iken, bu maddenin yürürlüğe girmesiyle, “sözleşmelilik” asıl istihdam biçimine dönüşecektir.**

Kanunla, halen kamu kurumlarında “geçici işçi” olarak çalışmakta olanların sözleşmeli statüye geçirilmesi dolayısıyla sözleşmelilik kapsamının genişletildiği savı doğru kabul edilemez. Amaç sadece bu olsa, **“Bu kanunun uygulanması dolayısıyla geçici işçilikten sözleşmeli personel statüsüne nakledileceklerin atanması amacıyla vize edilecek pozisyonlar için 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/B maddesinde belirlenen koşullar aranmaz.”** biçiminde bir hüküm yeterli olacaktı. Oysa bu yapılmamış, **geçici işçilerin statüsünün değiştirilmesi bahane edilerek, sözleşmelilik yaygınlaştırılmıştır.**

Kamu Yönetimi Temel Kanunu Adım Adım Hayata Geciriliyor

218 bin geçici işçinin, sürekli işçi ya da sözleşmeli pozisyonlara nakledildiği düzenlemenin içerisine, sözleşmelilik statüsünü yaygınlaştıran ve uygulama koşullarını belirleme yetkisini Bakanlar

Kurulu’ndan alıp tek tek kamu kurumlarının yetkisine bırakan hükümler konulması; **Kamu Yönetimi Temel Kanunuyla yapılmak istenen, kamu personelinin “esnek”, “statü hukukunun sağladığı güvencelerden yoksun” ve “sözleşmeli” istihdamı uygulamasının “satır arasında” hayata geçirilmesidir.**

En son, 17/01/2007 tarihli ve 26406 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe konulan Yönetmelik değişikliği ile bütün yerel yönetimler (belediyeler, il özel idareleri ve bunların bağlı işletmeleri EGO, İETT, ASKİ vb) merkezi yerleştirme sistemi dışına alınmış ve her yerel yönetim biriminin istediği memuru alması imkanı tanınmıştır. Ancak bu düzenlemenin kamu yönetim sisteminde yol açacağı tahribat kısa zamanda anlaşılmış ve Danıştay 12 nci Dairesinin 2007/412 Esas Kararıyla Yönetmelik değişikliğinin yürürlüğü durdurulmuştur.

Benzer biçimde, 18/01/2007 tarihli ve 26407 Sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe konulan Yönetmelik değişikliği ile **“Öğretmen” atamalarının**, sadece ÖSYM tarafından yapılan KPSS sonucuna göre değil aynı zamanda Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yapılan sınavın sonucuna göre yapılması esası benimsenerek, sisteme **Bakanlık müdahalesinin yolu açılmıştır**. Bu uygulamada **Danıştay’dan dönmüş ve “şimdilik”, uygun zaman gelene kadar bekletilmeye alınmıştır.**

Memur ve sözleşmeli sayılarındaki çarpıcı değişiklik:

2002 Ekim ayından bu tarafa memur ve sözleşmeli personel sayılarındaki değişikliklere bakıldığında, mevcut hükümetin memurluk statüsü yerine sözleşmeliliği fiilen nasıl yaygınlaştırdığı açıkça görülecektir.

2002 Yılı Ekim		2008 Yılı Ekim	
Memur	1.600.000	Memur	1.700.000
Sözleşmeli	17.200	Sözleşmeli	130.000
Memur (KİT)	17.150	Memur (KİT)	7.000
Sözleşmeli (KİT)	177.900	Sözleşmeli (KİT)	85.000

Yukarıdaki tablo memur statüsünün nasıl zayıflatıldığını somut biçimde özetlemektedir. Memur sayısı 6 yıl içinde sadece %6 artarken, sözleşmeli personel sayısı yaklaşık 8 kat artmıştır. Bu sayının artışında 2007 yılında çıkarılan 5620 sayılı Kanun ile geçici işçilerin daimi işçi ve sözleşmeli personel kadrolarına alınmasının rolü olduğu ileri sürülebilir. Ancak sözleşmeli personel sayısının 2006 yılı sonunda 56.000 olduğu unutulmamalıdır. Benzer şekilde KİT’lerdeki personel sayısı çok azaltılmış, memur sayısı yaklaşık %60 ve sözleşmeli sayısı da %50 azaltılmış ve neredeyse bütün KİT’ler tasfiye edilmiştir.

Tüm kamu personeli içerisinde sözleşmeli personel sayısındaki müthiş artış, kamu personel rejiminin fiilen hangi yöne gittiğine somut olarak işaret etmektedir. Önce sözleşmeli öğretmen istihdamı sonra sağlık personeli istihdamı yaygınlaştırılmış, 5620 sayılı Kanunla yapılan değişikliklerle bu statü, diğer kamu kurumlarındaki memuriyet unvanları (özellikle teknik personele) için de kullanılmaya başlamıştır.

Sonuç: Tek cümlelik değişiklikle “memurluk” rejiminin sonu

“Kamu Yönetimi Temel Kanunu”, TBMM’de görüşülerek kabul edilmiş, ancak Cumhurbaşkanının iade etmesi ve kamuoyundaki yoğun tepkiler üzerine tekrar gündeme alınamamıştı. Söz konusu temel kanun, kamu yönetim sistemimizi baştan sona değiştirmeyi

hedefliyordu. Bir taraftan **kamu yönetiminin yetkileri dağıtılıp merkezi idare parçalanırken diğer taraftan kamu personelinin statüsü değiştirilip, esnek istihdam anlayışına dayanan, güvenceden yoksun bir “şirket çalışanı”na dönüştürülmek** istenmekteydi.

Temel kanunla top yekun biçimde yapılamayan değişiklikler, **mevzuat değişiklikleri ile parça parça hayata geçirilmeye başlanmıştır**. Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün Kaldırılması, kadro ve teşkilatının il özel idarelerine devredilmesi; İl özel idarelerinin teşkilat yapısının değiştirilmesi ve ileride yapılacak devirlere uygun hale getirilmesi; yerel yönetimlerin kendi memurlarını kendilerinin almasına olanak sağlanması; **“memurluk” gibi güvenceli, liyakat ve kariyer sistemine dayanan statü yerine, esnek, güvencesiz, sözleşmeli statüsüne geçilmesi** uygulamaları, sistematik olarak atılan adımları ve bu adımların Türk kamu yönetim sistemini ve kamu personel rejimini götüreceği noktayı özetlemektedir.

Bütün kamuoyunun geçici işçilerin statüsünde iyileştirme olduğu düşüncesiyle sahiplendiği ve eleştirmekten çekindiği 5620 sayılı Kanunla, satır arasında, sözleşmelilik uygulaması yaygınlaştırılmış ve memurluk sisteminin sonu getirilerek sözleşmeliliğe geçişin önü açılmıştır.

2) Tasarı, yukarıda geniş olarak açıklandığı üzere sözleşmeli personel istihdamının önünde kalmış olan engelleri kaldırarak bu istihdam şeklini asli istihdam biçimine dönüştürmektedir. 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda sözleşmeli statüde istihdam edilenlerin **“geçiciliği”** esastır ve sadece Teknik Hizmetlerde istihdam edilenler için işin geçiciliği şartı aranmamaktadır. Yapılan yeni düzenleme ile 24.04.2007 tarihli 5620 sayılı Kanun ile sözleşmeli personel istihdamının daimi istihdam biçimine dönüştürülmesi yönünden düzenlemenin tamamlayıcı adımları atılmaktadır.

3) Sözleşmeli personelin sayısı sistematik olarak artırılmakta, buna karşılık, memurların ve sürekli işçilerin sahip olduğu birçok hak bu tür personele verilmemektedir. Sözleşmelilere özlük hakkında hiçbir iyileştirme yapılmaksızın, “kalıcı” statü tanınması **“köleleştirme”**, **“güvencesiz”** statüde istihdam etme anlayışının ürünüdür.

4) AKP iş başına geldikten sonra sözleşmeli personel sayısı 17.000 den 130.000 adede çıkmış yani yaklaşık 8 kat artmıştır. Sözleşmeli personel sayısındaki bu olağan üstü artış, hizmet gereğinden çok, memurluk statüsünün zayıflatılması, buna karşılık, sözleşmelilik statüsünün yaygınlaştırılması amacının ürünüdür.

5) Sözleşmelilik bu derece yaygınlaştırılırken, söz konusu personelin, 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile başlangıçta sadece proje esasında yürütülecek kısa süreli, geçici işlerde çalıştırılması düşünülmüştür. **“Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar”** çerçevesinde istihdam edilen bu personel en temel bir çok özlük haklarından yoksun bir şekilde deyim yerindeyse **“idare edilmektedir.”**

Sözleşmeli Personelin Sorunları :

Sözleşmeli personele yönelik olarak süreç içerisinde bir yandan yukarıda belirtilen düzenlemeler yapılırken diğer yandan bu personel grubunun sorunları artarak devam etmektedir.

1) Ekim 2002 tarihinde **17.000** adet olan sözleşmeli personel sayısı Ekim 2008 tarihi itibarıyla **130.000’ine ulaşmıştır**.

2) **Devlet memurları**, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve söz konusu Kanunun yönetmelikleri hesaba katıldığında, **yüzlerce sayfalık mevzuatla yönetilmektedir**; sözleşmeli personelin bütün hak ve hukuku ise, ek maddelerle birlikte toplam **20 maddelik** 1978 tarihli **“Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar” la düzenlenmektedir**.

3) **Sözleşmeli personel** her şeyden önce bir “kadro”ya değil bir “pozisyon”a bağlı olarak çalışır. Yani sözleşmeli personel **“kadrosuz”**dur.

4) Sözleşmeli personel kadrosuz olduğu için derecesi de yoktur. 1 inci, 2 nci ve 3 üncü dereceli devlet memurlarına verilen **“yeşil pasaport”u alamaz.**

5) Sözleşmeli personelin görev yaptığı kamu kurumunda **yükselme şansı yoktur.** Hangi pozisyonla işe başladıysa meslek hayatının sonuna kadar o görevde kalmak zorundadır. Örneğin **Tarım ve Köyişleri Bakanlığında** bir sözleşmeli veteriner hekim, ne kadar ehil de olsa İl Tarım Müdürü veya Bakanlıkta **Şube Müdürü, Daire Başkanı, Genel Müdür Yardımcısı, Genel Müdür olamaz. Bütün kariyer yolu sözleşmelilere kapalıdır.** Çünkü bu kadroların tamamı “memuriyet” kadrosudur ve ancak **“devlet memurları” atanabilir.**

6) Sözleşmeli personel, hiyerarşik (**Yönetici**) memuriyet **kadrolarına** atanamadığı gibi **“vekâlet” bile edemez.** Tarım ve Köyişleri Bakanlığında il tarım müdürlüğüne, hadi biraz abartarak söyleyelim, “hizmetli” kadrosundaki “devlet memuru” bile vekâlet edebilir ama sözleşmeli “veteriner hekim” ya da “ziraat mühendisi” vekâlet edemez.

7) **Milli Eğitim Bakanlığında** görev yapan yaklaşık **50.000 adet öğretmen için de Bakanlıkta ki “kariyer” yolları kapalıdır.** Hiçbir sözleşmeli öğretmen, devlet memuru olmadıkça, İl Milli Eğitim Müdürü, İlçe Milli Eğitim Müdürü, Şube Müdürü, Daire Başkanı, Genel Müdür Yardımcısı, Genel Müdür olamaz. **Bu kadrolara vekâlet bile edemez.**

8) Sözleşmeli personele hiyerarşik kadrolara atanmanın yanında, **unvan değişikliği yolu da kapalıdır.** “Tekniker”, pozisyonunda göreve başlayan bir sözleşmeli, gerekli lisans öğrenimini tamamlasa bile örneğin “mühendis” pozisyonuna ya da “biyolog” pozisyonuna atanamaz. Memurlara tanınan **“görevde yükselme ve unvan değişikliği”** eğitim ve **sınavlarına girme hakkı sözleşmeli personele verilmemiştir.**

9) Sözleşmeli personelin **doğum izni ücretli hale daha 2009 Yılı Mart** ayında yapılan düzenlemeyle **getirilmiştir.**

10) Devlet memuru bir yılda tek hekim raporuyla 40 güne kadar ve toplamda aralıksız sağlık kurulu raporuyla 18 aya kadar hastalık izni alabilirken, sözleşmeli personelin **bir yıl içerisinde 30 günü geçen hastalık izni** alması halinde ücreti kesilmekte ve Milli Eğitim Bakanlığında olduğu gibi **hizmet akdi fesih edilmektedir.** Kısacası sözleşmeli personelin **“hasta olma” hakkı da yoktur.**

11) Mart 2009 da yapılan düzenlemeyle sözleşmeli personele eş durumundan **“sözde” nakil hakkı tanınmıştır.** Nakil hakkı “sözde”dir çünkü, ancak polis, hakim-savcı, öğretim üyesi ya da silahlı kuvvetler mensuplarının sözleşmeli eşlerine tanınmıştır. **Esnafların, özel sektörde çalışanların** yani halkın nerdeyse %70’inin eşlerine **bu hak verilmemiştir.**

12) Sözleşmeli personelin **“sicil” ve “disiplin” hükümleri yoktur.** Yani sözleşmeli personel, Devlet Memurları Kanununa göre ceza verilmesini gerektiren bir fiili işlemesi halinde hakkında nasıl bir işlem yapılacağı konusunda her hangi bir düzenleme yoktur. Aynı zamanda sayıları yüz binlerle ifade edilen sözleşmeli personel **“sicil” siz bir şekilde görev yapmaktadır.**

13) Sözleşmeli personele **sınav şartı 2007 Haziran ayında getirilebilmiştir.**

14) Sözleşmeli personel modern çalışma imkanlarından yoksun bir şekilde adeta **“çağdaş köle”**ler gibi çalıştırılmaktadır.

15) Sözleşmeli personelin hizmet akdi yöneticinin iki dudağının arasındadır. Devlet memurunun güvencesinden büyük ölçüde olarak her an iş akdinin feshedilebileceği korkusuyla çalışmaya mahkûmdur. **Kısacası sözleşmelilik, güvencesiz bir statüdür.**

16) Sözleşmeliliğin yaygınlaştırılması, **statü hukukunun zayıflatılması yaygın olarak devam etmektedir.**

X. Madde 45, 46 ve 47 – 13.11.2008 tarihli ve 5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanunla İlgili Değişiklikler

13/11/2008 tarihli ve 5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkındaki Kanunun uygulanmasına ilişkin süreler sona ermişti. Komisyon görüşmeleri sırasında kabul edilen bir önergeyle anılan Kanun hükümlerinden yararlanabilmek amacıyla ilave süreler getirilmiştir. Anılan Kanuna ilişkin görüşlerimizi daha önce ifade etmiştik. Varlık Barışı olarak da isimlendirilen bu Kanun tam bir kriz önlemi olmaktan uzaktır. Daha çok muhtemel vergi incelemelerinin yaratacağı riskten korunmak amacıyla bir nevi “sigorta” niteliğindedir. Bu yönüyle “vergi denetimi”ni tahrir eden bir yanı vardır. “Matrah artırımı” yönünde yapılacak bir uygulama bunun yanında daha masum kalır. Ayrıca yurtdışından getirilen varlıklardaki vergi oranının yüzde 2 yurtiçinden beyan edilen varlıklarla ilgili vergi oranının ise yüzde 5 olması “eşitlik” ilkesine aykırıdır.

Ayrıca Kanun kapsamında taşınmazların şirketlere sermaye olarak konulmasının önünde KDV engeli vardır. Kişisel varlık kapsamındaki bir taşınmaz şirkete sermaye olarak konulduktan sonra finansman sağlamak amacıyla satılırsa KDV’ye tabi olacaktır. Oysa taşınmaz kişisel mamelekte kaldığı sürece satılması halinde KDV’ye tabi olmayacaktır. Bu durum taşınmazların şirkete sermaye olarak konulmasının önünde ciddi bir engel oluşturmaktadır. Bunun düzeltilmesi gerekir.

XI. Madde 48/2 - 195 sayılı Basın İlan Kurumu (BİK) Kanununun 5 inci Maddesinde Değişiklik

Tasarı ile 195 sayılı Kanunun 5 inci Maddesinde değişiklik yapılmakta ve BİK Genel Kurulu’na temsilci gönderecek kurumlar arasından halen bir işlerliği kalmamış olan SEKA Genel Müdürlüğü çıkarılmakta ve yerine Çevre ve Orman Bakanlığı konulmaktadır.

Yürürlükteki Kanuna göre BİK Genel Kurulu 36 kişiden oluşmaktadır. 36 üyenin 12 si basın sektörünce, 12 si genel bütçeye dahil bazı kurumlarca kalan 12 si de bazı üniversitelerin hukuk fakülteleri ve basın yayın bölümleri ile TOBB, Türkiye Barolar Birliği, TRT, Anadolu Ajansı tarafından seçilmektedir.

36 kişilik Genel Kurulda yerel basını temsil eden sadece bir üye bulunmaktadır. BİK aracılığıyla dağıtılan resmi ilanların yerel basının yaşaması açısından ne kadar önemli olduğu tartışmasızdır. Böyle olduğu halde yerel basının Genel Kurulda (1) üye ile temsil edilmesi Anadolu Basınının sesini çıkaramaması, sorunlarını anlatamaması demektir. Bu nedenle SEKA Genel Müdürlüğünün seçeceği (1) temsilciye ilişkin kontenjanın Çevre ve Orman Bakanlığı yerine yerel basına verilmesi daha doğru olur.

Komisyon görüşmeleri sırasında yerel basının genel kuruldaki temsilci sayısı bir başka düzenleme ile 2’ye çıkarılmış ise de bu yeterli değildir. Yerel basının kontenjanının daha da artırılmasının, bu çerçevede örneğin 7 coğrafi bölge esasına dayalı olarak her bölgeyi temsilen 1 üye olmak üzere 7 üyenin yerel basının kontenjanına ayrılmasının uygun olacağını düşünüyoruz. Bunu demokrasimizin güçlenmesi ve kurumlaşmasında önemli bir göreve sahip yerel basının güçlenmesi açısından şart görüyoruz.

XII. Madde 48/14 – 03.02.2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 8/k Maddesinde Değişiklik

Anılan maddeye göre “tütün mamulleri veya alkollü içkilerin tüketicilere satışını; internet, televizyon, faks ve telefon gibi elektronik ticaret araçları ya da posta ile sipariş yöntemi kullanarak yapmak üzere satış sistemi kuran veya faaliyette bulunanlara 1 yıldan 3 yıla kadar hapis ve beşbin günden onbin güne kadar adli para cezası verilir.” Bu ceza yürürlükteki Kanunda “yirmibin Yeni Türk Lirasından yüzbin Yeni Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir” şeklindedir. Görüldüğü gibi cezanın ciddi bir ölçüde ağırlaştırılması söz konusudur. Kanunda belirtilen şekilde faaliyette bulunanlara cezai müeyyide uygulanacak olması konusunda bir tartışma yoktur. Ancak cezanın neden ağırlaştırıldığı konusunda komisyonda yeterli açıklama yapılmamıştır.

Ayrıca 4733 sayılı Kanunun 8 inci maddesinde (a) bendinden (n) bendine kadar sayılan cezalar “tütün, tütün mamulleri, etil alkol, metanol ve alkollü içkiler piyasasında mal veya hizmet üreten, işleyen, ihraç veya ithal eden, pazarlayan, alan veya satan gerçek ve tüzel kişilere aşağıda yazılı idari yaptırımlar uygulanır” ifadesi altında sıralanmıştır. Bu cezaların hepsi idari para cezasıdır. Kanunun yasakladığı diğer bütün fiiller idari para cezası ile müeyyidelendirilirken anılan fiilin neden hapis cezası ile müeyyidelendirildiği belli değildir. Bu yazım maddenin sistematığına de uygun değildir. Zira bu şekliyle “idari para cezaları” başlığı altında hapis cezasına yer verilmiş olmaktadır.

İlgili Kurum tarafından talep edilmeyen bu düzenlemenin teknik değil siyasi gerekçelerinin olduğu anlaşılmaktadır.

XIII. Geçici Madde 1

Komisyon görüşmeleri sırasında kabul edilen bir önergeyle Başbakanlık tarafından satın alınan motorlu taşıtlar (uçak, helikopter, otomobil, arazi taşıtı, yat vs. gibi)ın 10 yıl süreyle gümrük vergisinden istisna edilmesi yönünde Geçici Madde 1’de düzenleme yapılmıştır. Başbakanlık tarafından satın alınan motorlu taşıtların KDV ve ÖTV’den istisna edilmesi yönünde bir başka düzenleme TBMM tarafından 16 Haziran 2009 tarihinde 5904 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunla kabul edilmişti.

Düzenleme Anayasa’nın eşitlik ilkesine açıkça aykırı olduğu gibi hiçbir makul, mantıklı bir nedene de dayanmamaktadır.

Başbakanlık kendi araçlarını vergi karşısında koruma altına alırken, Başbakanlığın bir kısım personelinin fazla çalışma ücretlerine ilişkin maddenin Tasarı’dan çıkarılması garip bir durumdur.

Ekonomide bütün veriler olumsuz seyrederken, 2009 yılı Bütçesinin yeniden yapılması ve bu çerçevede Orta Vadeli Mali Program ihtiyacı çok açıkken bütün bunların yapılmayıp Başbakanlığın araçlarının vergi istisnası ile uğraşılması hükümetin ekonomi yönetimindeki anlayışını göstermektedir. Hükümet ekonomideki bütün sorunları “bütçe açığı” üzerinden çözmeye çalışmaktadır. Bu anlayışın faturası ağır olacaktır.

M. Akif Hamzaçebi

Trabzon

Faik Öztrak

Tekirdağ

F. Mevlüt Aslanoğlu

Malatya

Esfender Korkmaz

İstanbul

Bülent Baratalı

İzmir

Gürol Ergin

Muğla

MUHALEFET ŞERHİ

“Bütçe Kanunlarında Yer Alan Bazı Hükümlerin İlgili Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelere Eklenmesi ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı”; 2009 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda yer alan bazı hükümlerin ilgili Kanunlara ve Kanun Hükmünde Kararnamelere taşınması ve bazı Kanun ve Kanun hükmünde Kararnamelerde değişiklik yapılmasını öngören, ancak konu ve amaç bütünlüğü olmayan ve “Torba Kanun” olarak nitelenen bir özellik göstermektedir.

Torba Kanun uygulaması sonucu, yasalar için aranan öngörülebilir, anlaşılabilir ve ulaşılabilir olma özellikleri tamamen yok edilmektedir.

Hukuki güvenlik ilkesi, yürürlükte bulunan ve herkes için bağlayıcı olan kuralların açık, ulaşılabilir ve öngörülebilir olmasını gerekli kılar.

Ülkemizde son yıllarda yaygınlaşan yasa yapım tarzı, hukukun bu genel ilkesini, dahası hukukun kendisini altüst etmiş bulunmaktadır.

Tasarının maddeleri ile ilgili değerlendirmelerimiz aşağıda sunulmaktadır.

Tasarının çerçeve 10 uncu maddesi ile yapılan düzenlemede; 2/3/1950 tarihli ve 5584 sayılı Posta Kanununa ek madde eklenerek, PTT İdaresinin; denetlemeye ilişkin hükümleri saklı kalmak kaydıyla, 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununa tabi olmaksızın, anılan Kanun kapsamında belirtilen faaliyet konuları ile ilgili olarak bankalarla yapacağı sözleşmeler doğrultusunda bankalara destek hizmeti verebilmesi öngörülmektedir.

PTT İdaresine, Bankacılık Kanununa tabi olmadan dolayısıyla sorumluluğu olmaksızın böyle bir yetki verilmesi uygun değildir. Komisyon’da, neden öyle bir yasal düzenlemeye gidildiği hususunda Hükümet tarafından bir gerekçe ortaya konulamamıştır.

Tasarının çerçeve 11 inci maddesi ile yapılan düzenlemede; düzenleyici ve denetleyici kurumlarda harcırah ödemeleri 11/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununa göre yapılması öngörülerek kamudaki harcırah ödemeleri disipline edilmek istenmektedir.

Ancak yurt içi görevlendirmelerde ödenen konaklama giderinde, düzenleyici ve denetleyici kurumlar arasında bir birliktelik sağlanmakla birlikte Harcırah Kanununa tabi diğer kurumlara göre bir ayrıcalık söz konusu olmaktadır.

Harcırah Kanununa göre diğer kurumlarda, yatacak yer temini için ödedikleri ücretleri belgelendirenlere, belge bedelini aşmamak üzere, gündeliklerinin tamamına kadar olan kısmı ayrıca ödenmekte iken, düzenleyici ve denetleyici kurumlarda 4-5 katı ödeme yapılması öngörülmektedir.

Yurtiçi görevlendirme sonucu fiili harcamaya göre ödenen konaklama gideri konusunda, Harcırah Kanununa tabi tüm kurumlar için de aynı hükümlerin uygulanmasının sağlanması eşitlik ve adalet ilkelerinin bir gereğidir.

Ayrıca, Tasarının çerçeve 12 nci maddesi ile 6245 sayılı Harcırah Kanununa eklenen geçici madde uyarınca, düzenleyici ve denetleyici kurumlar tarafından yanlış uygulamalar nedeniyle 1/1/2006-27/3/2009 tarihleri arasında gündelik, konaklama ve ulaşım gideri olarak fazla yapılan ödemelerin tahsilinden ve takibinden vazgeçilmektedir. Kurum ve kişilerin yaptığı yanlış yorumlar ve işlemler nedeniyle yapılan fazla ödemelerin yasal düzenleme ile tahsilinden vazgeçilmesi uygun görülmemektedir.

Tasarının çerçeve 14 üncü maddesi ile 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Kanuna geçici madde eklenerek; Üniversite hastanelerince (vakıf üniversiteleri hariç) ve Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarınca; sağlık hizmeti verildiği dönemde herhangi bir nedenle ilgili mevzuatı kapsamında sosyal güvenlik sağlık yardımından yararlanamayan gerçek kişilere sunulan tedavi hizmeti karşılığı olarak 1/1/2009 tarihinden önce düzenlenmiş olan fatura bedellerinden, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilememiş alacak tutarlarının % 50'sinin altı ay içinde ilgililerce defaten veya taksitle ödenmesi halinde, geri kalan kısmı fer'ileriyle birlikte terkin edilmekte, tahsil edilemeyen fatura bedeli 100 Türk Lirasından az ise doğrudan terkin edilmektedir. Dolayısıyla bazı kamu alacaklarının tahsilinden vazgeçilmektedir.

Tasarının çerçeve 18 inci maddesi ile 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununa ucube bir geçici madde eklenerek, ana maddelerde yer alan bazı ibarelerin 31.12.2009 tarihine kadar farklı uygulanması öngörülmekte, böylelikle belediyeler adına tahakkuk eden elektrik ve havagazı tüketim vergilerinin vergi dairelerine yatırılması öngörülmekte belediyelerin bu gelirlerine el konulmaktadır.

Düzenleme kanun tekniğine uygun olmadığı gibi, belediyelerin gelirlerini azalttığından uygun görülmemektedir.

Tasarının çerçeve 20 nci maddesi ile 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin son fıkrası değiştirilerek; Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu tarafından burs verilmekte olan veya bu şartları taşıyanlara öncelik verilmek suretiyle hizmetlerine ihtiyaç duyulan öğrencilerin, kısmi zamanlı olarak geçici işlerde çalıştırılabilmesi hususları düzenlenmekte, ancak bu şekilde kısmi zamanlı olarak çalıştırılan öğrencilerin, bu çalışmalarından dolayı işçi olarak kabul edilmemesi öngörülmektedir. Hem kısmi zamanlı çalıştırma öngörmek, hem de işçi saymamak çalışma mevzuatı açısından çelişki arz etmektedir.

Tasarının çerçeve 26 ve 41 inci maddelerinde sağlık hizmetlerinden katılım payı alınması konusunda yapılan düzenlemelerde, belirlenecek hastalık gruplarına göre yatarak tedavide sağlanan sağlık hizmetleri için hizmet bedelinin %1'ine kadar katılım payı alınabilmesi, alınan katılım payının tutarının, bir takvim yılında asgari ücret tutarını geçmemek kaydıyla her bir yatarak tedavi için asgari ücretin dörtte birini geçemeyeceği belirtilmektedir.

Bu duruma göre, sağlık hizmetleri paralı hale getirilmektedir. Komisyon'da sunulan gerekçede büyük boyutlara ulaşan sağlık giderlerinde tasarruf sağlamak amacıyla sağlık hizmeti faturalarının sigortalı veya emeklilerce kontrol imkanı oluşacağı, böylelikle usulsüzlük ve yolsuzlukların önlenebileceği ileri sürülmüştür.

Bu düzenleme, zaten mevcut gelirleriyle geçimini temin etmekte zorlanan memur, işçi, esnaf, çiftçi, emekli gibi nüfusumuzun önemli bir kısmını oluşturan dar gelirli vatandaşlarımıza yeni bir yük getirecek ve sağlık hizmetlerinden yararlanmama gibi bir sonuç doğurabilecektir. Bu düzenleme sosyal devlet ilkesi ile bağdaşmamakta olup Anayasamıza aykırıdır.

Tasarının çerçeve 33 üncü maddesi ile 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna geçici maddeler eklenerek, net borç kullanımı tutarının 2009 yılı için, 1/1/2009 tarihinden geçerli olmak üzere Bakan ve Bakanlar Kurulu tarafından artırılan net borç kullanım tutarının beş katı olarak uygulanması öngörülmektedir.

4749 sayılı Kanunun 5 inci maddesine göre, bütçe kanununda belirtilen başlangıç ödenekleri toplamı ile tahmin edilen gelirler arasındaki fark miktarı kadar net borç kullanımı yapılabilmekte ve

bu limit yıl içinde en fazla yüzde beş oranında artırılabilmekte, bu miktarın da yeterli olmadığı durumlarda, ilave yüzde beşlik bir tutar Bakanlar Kurulu kararı ile artırılabilir.

Bu Kanunda yapılan düzenleme ile net borç kullanımı miktarı konusunda 4749 sayılı Kanunda belirlenen esaslar ortadan kaldırılmaktadır. Böylelikle 2002 yılında bir reform niteliğinde uygulamaya konulan kamu finansmanı ve borç yönetimine ilişkin hükümler anlamsız hale getirilmektedir.

2009 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda belirtilen başlangıç ödenekleri toplamı ile tahmin edilen gelirler arasındaki fark (Bütçe Açığı), 10.398 milyon TL öngörülmekle birlikte, 2009 Nisan Ayı Bütçe Gerçekleşmelerine göre Ocak-Mayıs döneminde 20 milyar lirayı aşmıştır. Dolayısıyla yılın ilk beş ayında gerçekleşen bütçe açığı, bütçe kanununda 2009 yılı için öngörülen bütçe açığı miktarının iki katına çıkmıştır.

Bütçe, devletin gelecek belirli bir dönem içindeki gelir-giderlerini tahmin eden ve bunların yürütülüp uygulanmasına izin veren hukuki bir tasarruftur.

Bütçe hakkı, Türk milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisindir. Kamu mali yönetiminin, Türkiye Büyük Millet Meclisinin bütçe hakkına uygun şekilde yürütülmesi, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 5 inci maddesinde de yer verildiği üzere kamu maliyesinin temel ilkelerindendir.

Mevcut duruma göre 2009 yılı bütçesinin gelir-gider tahminlerinin gerçeklerden çok uzak olduğu açıktır. Daha 2009 yılının ilk 4 ayında gelirler ve giderler arasında oluşan bütçe açığında yüzde 100'e varan bir sapma söz konusudur. Bütçe hedefleri gerçekçi değildir.

Dolayısıyla 2009 yılı bütçesinin ivedilikle revizyona tabi tutulması gerekmektedir.

Tasarının çerçeve 45, 46 ve 47 nci maddeleri ile yapılan düzenlemelerde; 13/11/2008 tarihli ve 5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanun ile yapılan uygulamanın süresi uzatılmakta ve bu Kanunun bazı hükümlerinde değişiklikler yapılmaktadır.

Söz konusu 5811 sayılı Kanun ile; gerçek ve tüzel kişilerce sahip olunan para, döviz, altın, hisse senedi, tahvil ve diğer menkul kıymetlerin Türkiye'ye getirilmesi, taşınmazların kayda alınması suretiyle milli ekonomiye kazandırılması; sahip olunan söz konusu kıymetlerin banka ve aracı kurumlara ya da vergi dairelerine bildirilmek ve cüzi bir oranda vergi ödenmek suretiyle kayda alınması ve yapılan bu beyanlardan hareketle inceleme ve soruşturma yapılmaması öngörülmektedir.

Bu Kanuna göre, yurt dışından ve yurt içinden para, döviz vs. varlık getirenlere ve bildirenlere bu varlığın kaynağı sorulmadığı ve araştırılmadığı gibi, vergisinin ödenip ödenmediğine de bakılmayacaktır. Ancak asıl önemlisi bildirilen varlığın kara para gibi bir suç ekonomisinden doğup doğmadığı da araştırılmayacaktır.

Bu düzenleme ile özel ve örtülü bir af getirilmiştir. Bavulla yurt dışından kara para getirmenin yolu açılmıştır. Kara para ve aklanmasına yönelik uluslararası hukuk kuralları, uluslararası anlaşmalar ile Türkiye'nin kara para ile ilgili olarak taraf olduğu ikili anlaşmalar dikkate alınmamıştır.

Ekonomik açıdan değerlendirildiğinde, Kanun ile Türkiye'ye getirilmesi öngörülen değerlerin, bankalara veya aracı kurumlara yatırıldıktan sonra, ne kadar süre ile Türkiye'de tutulacağı belirlenmemiştir. Dolayısıyla, Türkiye'ye getirilen bu değerlerin yasaya göre bildirim ve beyan tarihinden itibaren her zaman Türkiye dışına çıkarılabilmesi imkanı tanınmıştır. İşletmeye kayıt edilecek değerlerin işletmelerin aktifinde yer alacak olması ile dahi söz konusu değerlerin nakit olarak tekrar yurt dışına çıkarılmasına engelleyici bir hüküm bulunmamaktadır. Bu niteliği itibariyle

ekonomik anlamda yasanın amacının gerçekleşip gerçekleşmeyeceği, yasadan yararlananların niyetine göre değişecektir.

Yurt dışındaki ve yurt içindeki varlıkları Türkiye’ye getirmeye ve kayda almaya yönelik bu düzenleme suçu ve suçluyu affetmeye yöneliktir. Bu Kanunda verilen güvence “Vergi Takibi Yapmama” amacının dışında “Vergi Kaçakçılığını” da teşvik eder mahiyettedir. Kanun, Türk Ceza Kanunu’nun 282 nci maddesindeki kara para suçu hakkında soruşturma yapılmasının önünü kapatmamakta, ancak diğer yasalarda yer alan suçları tasarı dışında bırakmaktadır. Örneğin Sermaye Piyasası Kanununun 47/b maddesinde belirtilen suçlar kapsam dışında kalmaktadır.

Anılan Kanun Anayasaya aykırı hükümler de içermektedir. Tasarıda Vergi Oranları farklılaştırılmıştır. Yurt dışından getirilen değerler üzerinden yüzde 2, yurt içindeki değerler üzerinden yüzde 10 oranında vergi alınması öngörülmektedir. Anayasanın 10 uncu maddesinde öngörülen, eşitlik prensibi zedelenmektedir. Ayrıca Anayasanın 73 üncü maddesi hükmüne de aykırıdır. Anayasanın 73 üncü maddesi uyarınca herkes, kamu giderlerini karşılamak üzere malî gücüne göre vergi ödemekle yükümlüdür. Yasada oranların farklılaştırılması sonucunda “mali güce göre vergi ödenmesi” ilkesine aykırılık oluşturulmaktadır.

Bu nedenlerle 13/11/2008 tarihli ve 5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanun ile yapılan uygulamanın süresinin uzatılması uygun bulunmamaktadır.

Tasarının çerçeve 33 üncü maddesinin 5 inci fıkrası ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasında yer alan sözleşmeli personel tanımı “Bakanlar Kurulunca belirlenen esas ve usuller çerçevesinde kurumun teklifi ve Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Maliye Bakanlığınca vizelenen pozisyonlarda, mali yılla sınırlı olarak sözleşme ile çalıştırılmasına karar verilen ve işçi sayılmayan kamu hizmeti görevlileridir.” şeklinde değiştirilmiştir.

AKP döneminde, personel rejimi nesnellikten uzaklaştırılmıştır. Kamu personel rejiminin temel unsurları, işe alma, hizmette ilerleme ve yükselme ve personelin mali ve özlük haklarıdır. Bu alanda yapılan düzenlemelerle objektiflikten uzaklaşmakta, kamu personel rejimi tahrip edilmektedir. Merkezi sınav uygulaması, atama ve görevde yükselme ile yer değiştirmeye ilişkin olarak mevzuatta yapılan istisnalarla uygulama, subjektif değerlendirmelere açık hale getirilmiştir.

Merkezi sınav sulandırılmış, görevde yükselmede kurumların takdir yetkisi artırılarak yandaşlara kolaylık sağlanmıştır. Ana sistemden uzaklaşarak, sözleşmeli ve geçici istihdam yöntemleri amacı dışında yandaşları işe yerleştirme aracı olarak kullanılmıştır.

İstihdam rejimi bozulmuştur. Herhangi bir kurala bağlı olmayan, sınav şartı bulunmayan sadece maliye bakanlığının iznine bağlı olan ve böylece yandaşların istihdamına daha kolay imkan veren geçici personel uygulaması AKP döneminde geçmişte olmadığı ölçüde yaygınlaştırılarak istisnai olmaktan çıkartılmıştır. Milyonlarca işsiz merkezi sınavla iş hayali peşinde iken, bu şekilde işe yerleştirilen yandaşlar sonradan çıkartılan özel düzenlemelerle haksız bir şekilde memuriyete geçirilmektedir.

Bu çerçevede sağlık personeli, polis ve öğretmen açığını gidermek amacıyla sözleşmeli sağlık personeli ve öğretmen uygulaması yapılmış ayrıca yüksekokul mezunlarının altı aylık eğitim sonucu polis olabilmeleri sağlanmıştır.

Ancak olağan istihdam şekli dışındaki yöntemler objektiflikten uzak ve suistimale açık yöntemlerdir. Ayrıca aynı işi yapan personel arasında nitelik ve ücret farklılığı oluşması suretiyle ikili, üçlü yapılar ortaya çıkararak personel arasında huzursuzluk yaratmaktadır.

Tasarıya Komisyon’da eklenen Geçici 1 inci madde ile, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 10 yıl süreyle Başbakanlık merkez teşkilatı tarafından ithal edilen motorlu taşıtların, 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 167 nci maddesi kapsamında gümrük vergisinden muaf ve müstesna edilmektedir.

16/6/2009 tarihli ve 5904 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşüldüğü sırada sadece Başbakanlığın motorlu taşıt, helikopter, uçak vs. alımında söz konusu olan Katma Değer Vergisi ve Özel Tüketim Vergisi istisnaları komisyondaki yoğun eleştiriler üzerine Başbakanlığın dışında Kamu Mali Yönetim ve Kontrol Kanunu’na ekli (I) ve (II) sayılı listede yer alan kamu idarelerine de teşmil edilmiş, ancak Genel Kurul’da verilen önerge ile tekrar sadece Başbakanlıkla sınırlı tutulmuştur.

Böylelikle, AKP Hükümeti ve Grubu çelişkili ve gayri ciddi bir tutum içerisinde, Komisyon iradesini yok saymış ve tüm Başbakanlığa imtiyaz sağlayan bu düzenlemelerde ortaya bir gerekçe koymamıştır.

Bu düzenlemeleri gereksiz ve anlamsız buluyoruz. Burada dikkat çekici olan husus, TBMM’ne sevk edilen bazı tasarılarda mutlaka Başbakanlığa bir istisna ve muafiyet getiren veya imtiyaz tanıyan düzenlemelerin bulunmasıdır. Bu anlayışı doğru bulmuyoruz.

Başbakanlık tüm devlet kurumlarına örnek bir tutum içinde olmalıdır. Ayrıca kurumların ve kuralların işleyişini, uygulama birliğini sağlayacak şekilde, koordinasyonunu sağlaması gerekmektedir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, tasarıya karşı olduğumuzu bilgilerinize arz ederiz.

Münir Kutluata
Sakarya
Mustafa Kalaycı
Konya

Emin Haluk Ayhan
Denizli
Mehmet Günal
Antalya

Erkan Akçay
Manisa

MUHALEFET ŞERHİ

Madde 1'e eklenen 2/A maddesi ile Kaymakamlık sınavı düzenlenmektedir. Yazılı sınav ve mülakat sınavı ile oluşturulan mülakat komisyonu tamamen yürütmeye bağlı olduğu için, eşitlik ve liyakat çerçevesinde bağımsız bir seçim imkanı bulunmamaktadır.

Mülki amirler ile seçilmiş yerel yönetimler arasında yaşanan olumsuzluklar, seçimlerde iktidar partisi yanlısı çalışmalar, kömür, makarna, beyaz eşya dağıtımları nedeniyle sınav ve mülakat komisyonlarının bağımsız kurullarca oluşturulması gerekmektedir.

Madde 8'de emniyet mensupları ihtiyaçları dikkate alınmış olup, yangın ve ambulans hizmetlerini de kapsamı gerekmektedir.

Madde 9'un (ç) fıkrasında kanun tekniğine aykırı olan ifadenin düzeltilmesinde yarar vardır.

Madde 20 kapsamında kısmi zamanlı çalışan öğrencilere sosyal güvenlik hakları tanınmalıdır.

Madde 24' ün kapsamı genişletilmelidir, kültür ve tabiat varlıklarının çoğunun kaydının ve envanterinin bulunmadığı, sit alanları ile ilgili kurulların farklı kararlar verdiği görülmektedir.

Madde 39'da belirtilen "parmak biyometri verisi" ile tüm yurttaşlarımız fişlenecektir. Yonga veya yongaya nakledilmek üzere geçici belleğe kaydı, rahatlıkla başka yerlerde kullanılabilir ve bunun kullanılması engellenemez, saklanamaz. İçişleri bakanlığı Nüfus Hizmetleri Kanunu ile alınan veriler, istihbarat ve devlet içinde yasadışı örgüt ve çetelerin eline rahatlıkla geçebilir. Esasen kimlik numarası ile yeterince kayıt yapılmaktadır. Nüfus cüzdanı yerini alacak Türkiye Cumhuriyeti Kimlik Kartı, sahteciliği önleyecek şekilde düzenlenebilir. Yönetmelikle parmak izi biyometri verisi düzenlenmesi de, yasamanın devre dışı bırakılması ve yürütmenin isteğine göre bir düzenleme anlamına gelmektedir. 12 Eylül darbesi ve sonrası milyonlarca yurttaşımız fişlenmiş olup, bugün yargı kararlarına rağmen aleyhlerinde kullanılmaktadır. Askeri okullara, istihbarata, hariciyeye alınacak yurttaşlarımız hala babalarının ve dedelerinin fiş kayıtlarından sorumlu tutulmaktadır. Bu düzenleme kişilik haklarına aykırıdır.

Madde 41' de yer alan sağlık hizmetlerinde alınan katılım payı oranı yüksek olup, emekliler ve çalışanlar aleyhine bir düzenlemedir.

Madde 45'deki düzenleme kara parayı aklayan yasanın uzatılmasını amaçlamakta ve istenen sonucu vermemiştir. Bu nedenle uzatılmasında bir yarar bulunmamaktadır.

Geçici madde 3'ün çıkartılması gerekmektedir. Gelir ve kurumlar vergisinden müstesna tutulması ayrıcalık yaratmaktadır.

Madde 48 kanun tekniğine aykırı, aynı madde içinde birçok konuyu içermektedir. İlgili kanunlarında düzenleme yapılması yerine torba kanun kapsamına alınması hukuki değildir. On dokuz fıkra halinde farklı kanunlarda düzenleme yapılması nedeniyle de bu bir torba kanun olma özelliğini yitirmiştir.

Geçici 1. madde ile de Başbakanlığa 10 yıl süre ile vergi muafiyeti getirilmesinin haklı bir gerekçesi yoktur. Son olarak Başbakana alınan bir uçak söz konusu olup, diğer bakanlıklara acil ihtiyaçları olmasına rağmen neden böylesi bir muafiyet getirilmediği anlaşılamamaktadır. Örneğin yangın uçakları, ambulans uçaklarına kira karşılığı büyük meblağlar ödenmekte, bu kiralama paraları ile uçak, helikopter alınması mümkünken neden bu tür acil hizmetlerde düzenleme yapılmamaktadır. Bunun sorgulanması karşısında doyurucu bir açıklama yapılmamış ve haklı bir gerekçe de sunulmamıştır.

Açıkladığımız nedenlerle tasarıya muhalifim.

Hasip Kaplan
Şırnak

KARŞI OY YAZISI

“Bütçe Kanunlarında Yer Alan Bazı Hükümlerin İlgili Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelere Eklenmesi ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı”nda yer alan düzenlemelerden katılmadıklarımız ve katılmama gerekçeleri aşağıda açıklanmaktadır.

ÇERÇEVE MADDE 1 -

Bu madde, Kaymakamlık sınavları ile ilgili olarak Danıştay tarafından idare aleyhine verilen kararları etkisiz kılmayı amaçlamaktadır.

Örneğin, maddede yer alan *“Mülakatta tutanak dışında herhangi bir belge ve kayıt tutulmayacağı”* şeklindeki hüküm, Danıştay kararını aşmaya yöneliktir.

Komisyonunda verilen önerge ile tasarıdaki *“Mülakatta tutanak dışında herhangi bir belge ve kayıt tutulmaz”* ibaresinin *“Mülakatta tutanak dışında herhangi bir kayıt tutulmaz”* şeklinde değiştirilerek muhafaza edilmesi, Danıştay’ın İçişleri Bakanlığı aleyhine vermiş olduğu kararın her ne pahasına olursa olsun aşılma istendiğini açıkça ortaya koymaktadır.

Yargı kararlarını etkisiz kılmak üzere yasama organının yürütme ve yargı arasına bu şekilde girmesi hem güçler ayrılığı ilkesine hem de Anayasanın 138 inci maddesinin 4 üncü fıkrasına aykırılık teşkil etmektedir.

Bugüne kadar yaptığı sınavlarda tarafsızlığı ve objektifliği kanıtlanmış olan ÖSYM yerine benzer sınavları yapan kamu kurum ve kuruluşlarına da kaymakamlık sınavı yaptırılabilmesine ilişkin olarak düzenleme yapılmasında ısrar edilmesi, hükümetin niyeti konusunda ister istemez bazı tereddüt ve şüphelerin ortaya çıkmasına yol açmaktadır.

Hükümet tasarısı, ilan edilen kadronun dört katı adayın mülakata alınacağını öngörmekteydi. İlan edilen kadroya karşılık bu ölçüde yüksek adayın mülakata çağrılmasının sübjektif değerlendirmelere yol açabileceği şeklindeki eleştirilerimizi dikkate alan komisyonun, tasarıdaki *“4 katı”* ibaresini *“2 katı”* şeklinde değiştirmiş olması olumlu değerlendirilmektedir. Ancak Genel Kurul aşamasında yeniden 4 katı tutarına çıkarılabileceği endişemizi de, Hükümetin daha önceki uygulamalarını göz önünde bulundurarak dikkatlerinize sunmak isteriz.

Yapılan açıklamalar çerçevesinde, çerçeve 1 inci maddenin tasarı metninden çıkarılması yerinde olacaktır.

ÇERÇEVE MADDE 9-

İller Bankası Kanununun bu madde ile değiştirilen 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan **“brüt ücret”** in kapsamına hangi ödeme unsurlarının dahil olacağı uygulamada tereddüde yol açacağından, maddede bu duruma açıklık getirilmesi uygun olurdu.

ÇERÇEVE MADDE 11 VE 12-

Tasarının çerçeve 11 ve 12 nci maddeleri ile 6245 sayılı Harcırah Kanununa, biri ek diğeri geçici olmak üzere iki madde eklenmektedir. Bu düzenlemelere, Düzenleyici ve Denetleyici Kurumların Harcırah Kanunu kapsamına girip girmedikleri konusunda ortaya çıkan tereddüdü gidermek için ihtiyaç duyulmuştur.

Konu ile ilgili olarak, Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlar Maliye Bakanlığına, kurumlarının Harcırah Kanunu kapsamına girip girmediği konusunda görüş sormuşlar, Bakanlık da tabi olmadıkları şeklinde görüş bildirmiştir.

Daha sonra Danıştay’a intikal ettirilen konu hakkında mahkeme, söz konusu kurumların personelinin Harcırah Kanunu kapsamına girdiğine karar vermiştir. Sayıştay da Danıştay’ın bu kararı doğrultusunda aksine yapılan harcırah ödemelerini ilgililer adına zimmet çıkartmıştır.

Yapılan bu açıklamalar çerçevesinde, idarenin görüşü doğrultusunda, geçici 12 nci maddede belirtilen süre içinde yapılan fazla harcırah ödemelerinde ilgililerin herhangi bir kusuru bulunmadığından, Sayıştay zimmetinin kaldırılmasına yönelik olarak çerçeve 12 nci maddede yapılan düzenleme olumlu değerlendirilmektedir.

Ancak, **aşağıda açıklanan gerekçelerle**, Danıştay kararı nedeniyle ortaya çıkan boşluğun doldurulması yönünde çerçeve 11 inci madde ile yapılan düzenleme uygun görülmemektedir.

Ortaya çıkan boşluğun giderilmesi amacıyla söz konusu kurumların denetçilerinin 6245 sayılı kanunun 33/b maddesinde değerlendirilmesi yerinde olmuştur. Ancak bu düzenlemenin Harcırah Kanununa bir madde eklenerek değil anılan kanunun 33 üncü maddesi değiştirilerek yapılması uygun olurdu. Harcırah Kanununa eklenen ve genel kurallardan farklı istisnai bir uygulamaya imkan veren bu düzenleme, kanuna yeni bir harcırah sistemi eklenmesi anlamına gelmektedir. Ayrıca zaman içinde bu maddedeki istisnai harcırah uygulaması genişleyecektir.

Söz konusu düzenleyici ve denetleyici kurulların yaptıkları görevin önemi yadsınmamakla beraber, bu personele emsallerinden farklı konaklama gideri ödenmesi ve emsallerine ödenmeyen şehir içi ulaşım giderinin karşılanması doğru olmamıştır.

Bu düzenleme, mevcut sistemde kendilerine ödenmekte olan konaklama giderlerinden memnun olan emsali personelin de yeni haklı taleplerine yol açacaktır.

Bu nedenle eşitliği bozan ve adaletsizliğe yol açan bu düzenlemenin bu haliyle yasalaştırılması uygun görülmemektedir.

ÇERÇEVE MADDE 15-

351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununa eklenen Geçici Madde 4 ile kanunun yürürlük tarihi itibarıyla temerrüde düşenlerin kredi borçları yeniden yapılandırılmaktadır.

Öğrenimlerini tamamladıktan sonra iş bulamayanların, kriz nedeniyle işlerini kaybedenlerin ve ödeme güçlüğü içine düşenlerin durumlarına geçici de olsa çözüm getirilmesi olumludur.

Buna karşılık, öğrenimlerini tamamladıktan sonra kredilerin geri ödeme süresinde bir değişiklik yapılmaması ve yine kanunun yürürlüğünden sonra temerrüde düşecekler için hüküm getirilmemesi ise eksiklik olarak değerlendirilmektedir.

Ayrıca, Geçici Madde 4’ün birinci fıkrasından sonra gelen paragrafların (a),(b),(c) ve (d) bentleri şeklinde düzenlenmesinin ve bu bentlerde geçen “*aylık taksitler halinde*” ibarelerinin de “*aylık eşit taksitler halinde*” şeklinde değiştirilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

ÇERÇEVE MADDE 19-

Hükümet, bütçe kaynaklarından bir kısmını özel hesaba aktarmak suretiyle bütçe dışı harcama usulleri geliştirmeye başlamıştır. Bu durum, geçmişte kurtulmak için uzun mücadeleler verilen bütçe dışı fon uygulaması ile benzerlik arz etmektedir. Aralarındaki fark, fon uygulamasında birkısım kamu kaynakları bütçe dışında tutularak özel harcama usullerine tabi tutularak harcanmaktaydı. Özel hesap uygulamasında ise bütçeye giren bazı kamu kaynakları bütçe dışına çıkarılarak yine bütçe harcama usulleri dışında belirlenen usullere göre harcanmaktadır. Bir nevi döner sermaye uygulamasının

yaratılmakta olduğunu söyleyebiliriz. Özel hesaptaki paranın kullanımı ile ilgili olarak idareye verilen esas ve usulleri belirleme yetkisi, mal ve hizmet alımında uygulanacak kuralları belirlemeyi de içerebilecektir. Komisyonunda Hükümet temsilcileri aksi yönde bir beyanda bulunamamışlardır. Bu durum, kanun çıkarmadan ihale mevzuatı dışına çıkma ihtimalini gündeme getirmektedir.

Özel hesaptan yapılacak harcamaların 5018 sayılı kanuna göre denetime tabi tutulmaları harcama usulleri dışına çıkarılmalarının haklı gerekçesi olamaz. Çünkü hangi harcama usulünü öngörmüşseniz denetim de o mevzuat dikkate alınarak yapılabilecektir.

Tasarı ile ayrıca ÖSYM sınav harçlarından YÖK’e aktarılan tutardan normal bursun üçkatı tutarında burs verilmesi ve öğretim elemanlarına yasal ek ders ücretinin on katına kadar ek ders ücreti ödenmesi öngörülmektedir.

Söz konusu ödemeler yetersiz ise, - ki bu ödemelerin yetersiz olduğunu biz de kabul ediyoruz- yetersizliği gidermenin yolu, ÖSYM tarafından yapılan sınavlar için öğrencilerden tahsil edilen sınav ücretlerinden oluşan fonları kullanmaktan değil, bütçe imkanlarını devreye sokmaktan geçmelidir.

ÇERÇEVE MADDE 20-

2547 sayılı kanunun 46 ncı maddesinin son fıkrasında yapılan değişiklik, üniversite öğrencilerinin **asgari ücretin dörtte birine kadar bir ücretten** çalıştırılmalarını (üniversite yönetim kurulu dörtte birin altında bir rakam da belirleyebilecektir), işçi sayılmamalarını, iş sağlığı ve güvenliği hükümleri kapsamı dışında tutulmalarını, kısa vadeli sigorta kollarına tabi tutulmamalarını öngörmektedir.

Bu uygulama, muhtaç öğrenciler için tanınan bir imkan gibi görülmekteyse de, esasen üniversitelerin iş kanununa göre istihdam etmeleri gereken işçi yerine öğrenci çalıştırmaları sonucunu doğurabilecektir.

Düzenlemenin; emeğin sömürülmesi sonucunu doğuracak bir ücret ödemesine izin vermesi, öğrencileri iş mevzuatının öngördüğü iş sağlığı ve güvenliği hükümlerinden yararlandırmaması ve kısa vadeli sigorta kollarına tabi tutmaması, haftalık çalışma sürelerinin iş mevzuatından bağımsız olarak belirlenebileceği anlamına gelebilecek olması nedenleriyle değişiklik uygun görülmemektedir.

Bu madde ile üniversitelere tahsis edilen ödeneklerin yetersizliği gerekçe gösterilerek yeni bir istihdam usulü yaratılmaktadır.

Ayrıca, komisyonunda vakıf üniversitelerinin madde kapsamına girmediği, maddenin diğer hükümleri dikkate alınarak yorum yoluyla ifade edilmişse de, kapsama girmeyeceklerse, bu durumun maddede açıkca ifade edilmesi gerektiğine inanmaktayız.

ÇERÇEVE MADDE 21-

Çerçeve 21 inci madde ile 2547 sayılı kanuna eklenen ek madde 28 de, bütçe dışında fon benzeri bir özel hesap uygulaması yaratmaktadır. Bu madde yükseköğretim kurumları bütçelerinde bilimsel ve teknolojik araştırma hizmetleri için tefrik edilen bilimsel araştırma projelerine ilişkin ödeneklerin proje özel hesaplarına aktarılacağını ve aktarılan bu tutarların ayrı harcama ve muhasebeleştirme usullerine tabi tutulabileceğini öngörmektedir. Çerçeve 19 uncu maddede yapılan açıklamalar çerçevesinde bu maddenin de tasarı metninden çıkarılmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

ÇERÇEVE MADDE 23-

Bu madde ile 2813 sayılı Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanuna Geçici Madde 10 eklenmektedir. Eklenen bu madde, 27/1/2000 tarihli ve 4502 sayılı Kanunun

yürürlüğe girdiği 29/1/2000 tarihi ile 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihler arasında Kurum kadrolarında görev yapan Kurul Başkanı ve üyeleri ile Kurum personelinin sosyal güvenlik yönünden 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanunun hükümlerine tabi olacakları öngörülmektedir.

Söz konusu tarihler arasında Kurumda kadro karşılığı sözleşmeli çalışan personelin SSK'ya mı yoksa Emekli Sandığına mı tabi olacakları konusunda idarenin hatalı yorumu ile yaratılan bir boşluk, bu yasal düzenleme ile giderilmeye çalışılmaktadır.

Konuya ilişkin yasal bir düzenleme yapılmasına ihtiyaç bulunmadığı düşünülmektedir.

29.1.2000 tarihi, 2813 sayılı Kanunda değişiklik yapan 4502 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihtir. Bu tarih itibarıyla 2813 sayılı kanunun personele ilişkin hükümleri şöyledir:

Madde 5 - (Değişik: 27/01/2000-4502/14 md.)

Kurul başkan ve üyelerinin aylık ücretleri, en yüksek Devlet memurunun her türlü ödemeler dahil aylık net ücretinin iki katını geçmemek üzere ilgili Bakanın önerisi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir.

Kurum personelinin kadro karşılığı sözleşmeli olarak çalıştırılacak personelin unvan, sayısı, nitelikleri, ücretleri, diğer mali ve sosyal hakları, sözleşme esasları ile bu Kanuna ekli kadro unvan ve derecelerinde değişiklik yapılması Kurulun teklifi ve Devlet Personel Başkanlığının uygun görüşü üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir.

Kurum personeli, bu Kanunda yer alan hükümler saklı kalmak üzere, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabidir.

Madde 8 - (Değişik: 27/01/2000-4502/17 md.) 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun uygulanmasında emeklilik yönünden, Kurul Başkanına Bakanlık Müsteşarı, Kurul üyelerine müsteşar yardımcısı, Kurum başkan yardımcısına bakanlık genel müdürü, Kurum bünyesindeki müstakil daire başkanlıkları ve bölge müdürlerine bakanlık genel müdür yardımcısı ek gösterge ve makam tazminatları uygulanır. Bu görevlerde geçirilen süreler, makam tazminatı ödenmesini gerektiren görevlerde geçmiş sayılır. Diğer unvanlardaki personele 657 sayılı Devlet Memurları Kanunundaki eşdeğer kadrolara ait ek göstergeler uygulanır.

Görüldüğü gibi, kamu tüzel kişiliğine haiz bulunan Kurumda kadro karşılığı personel çalıştırılmaktadır. Bu personel yukarıya alınan 8 inci madde hükmü gereği **29.1.2000** tarihi ile **10.11.2008** tarihleri arasında (5189 sayılı kanunun yürürlük tarihi) emeklilik yönünden 5434 sayılı T.C.Emekli Sandığı Kanunu ile ilişkilendirilerek kesenek ve karşılıkları bu sandığa yatırılmıştır. Bu süreleri Emekli Sandığına tabi olarak geçen personelden yine 5434 sayılı kanun hükümlerine göre emekli edilenler de olmuştur.

Daha sonra, söz konusu kadro karşılığı sözleşmeli personele, mevzuatta 5434 sayılı kanuna tabi olacaklarına dair açık hüküm bulunmaması gerekçe gösterilerek Sosyal Sigortalar Kurumuna tabi olacakları bildirilmiştir. Bu görüşte ısrar eden sosyal güvenlik kurumlarının talebi üzerine, 5.11.2008 tarihli ve **5189** sayılı kanunla 2813 sayılı kanunun yukarıya alınan 8 inci maddesi hükmü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 8- Kurul Başkanı ve üyeleri ile Kurum personeli 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabidir; emeklilik yönünden, Kurul Başkanına Bakanlık Müsteşarı, Kurul üyelerine müsteşar yardımcısı, Kurum başkan yardımcısına bakanlık genel müdürü, daire başkanlıkları ve bölge müdürlerine bakanlık genel müdür yardımcısı, bakanlık uzmanları, iletişim uzmanları, idari uzmanlar ve teknik uzmanlara Başbakanlık uzmanları ek gösterge ve makam tazminatları uygulanır. Bu görevlerde geçirilen süreler, makam temsil ve görev tazminatı ödenmesini gerektiren görevlerde geçmiş sayılır. Diğer unvanlardaki personele 657 sayılı Devlet Memurları Kanunundaki eşdeğer kadrolara ait ek göstergeler uygulanır.

Yeniden yapılan bu düzenleme üzerine kadro karşılığı sözleşmelilere, düzenlemenin yürürlük tarihi olan 10.11.2008 tarihinden itibaren 5434 sayılı kanuna tabi olacakları, 29.1.2000-10.11.2008 tarihleri arasında geçen hizmetlerin ise SSK'ya tabi olarak geçmiş olduğu söylenmektedir. 5189 sayılı kanunla yapılan düzenleme 5510 sayılı kanunun yürürlüğünden sonra yapıldığı için, bu görüş, öteden beri memur statüsünde çalıştıkları tartışmasız olan kadro karşılığı sözleşmeli personelin 5510 sayılı kanunun 4/c maddesi kapsamına yeni girdikleri sonucunu doğurmakta ve haklarında müktesep hak uygulaması yapılamayacağı anlamına gelmektedir.

Tasarının bu maddesi ile ilgililerin 29.1.2000-10.11.2008 tarihleri arasında geçen hizmetleri Emekli Sandığında geçmiş sayılarak söz konusu mağduriyetleri giderilmek istenmektedir.

29.1.2000 tarihi itibarıyla yürürlükte olan 2813 sayılı kanunun 8 inci maddesindeki **“Diğer unvanlardaki personele 657 sayılı Devlet Memurları Kanunundaki eşdeğer kadrolara ait ek göstergeler uygulanır.”** şeklindeki hükmün, kadro karşılığı sözleşmeli çalışan personeli kapsamadığı şeklindeki yorum hukuka uygun değildir. Bu hüküm gerçekten de kadro karşılığı sözleşmeli personeli kapsamıyor olsaydı, yasa koyucunun Kurumda çalışan diğer devlet memurlarının emeklilikleri için böyle bir hüküm getirmesine gerek olmazdı. Zira, devlet memurlarının emekliliklerinde aylık ve ek göstergeleri üzerinden 5434 sayılı kanun kapsamında kesintiye tabi olacakları ilgili mevzuatında zaten düzenlenmiştir. Bu nedenle buradaki düzenleme ile kastedilen personel, kurumda memur statüsü dışında kadro karşılığı sözleşmeli çalıştırılan personeldir. Çünkü, bir tek onların emekli keseneği hesap edilirken eşdeğer kadrolara ait ek göstergelere atfı yapılmasına ihtiyaç vardır.

Yukarıda yapılan açıklamalar çerçevesinde, idare hukuka aykırı yaptığı uygulamadan dönmek yerine, yasal düzenleme yaptırarak sorunu aşmaya çalışmaktadır. Mali mevzuatın uygulanmasında ortaya çıkan tereddütleri giderme konusunda yetkili olan Maliye Bakanlığının vereceği bir görüşle hukuka aykırı yapılan uygulamanın düzeltilebileceği düşünülmektedir. Ayrıca gerekmediği halde yasal düzenleme yapılması yasaların uygulanmasında kamu görevlilerinin inisiyatif kullanmalarını ortadan kaldıracağından, söz konusu maddenin tasarı metninden çıkarılması uygun olacaktır.

HÜKÜMET TASARISININ ÇERÇEVE 24 ÜNCÜ MADDESİ-

Başbakanlıkta görevli personele almakta oldukları fazla çalışma ücretine ek olarak, diğer kamu görevlilerine ödenmekte olan fazla çalışma ücretinin beş katına kadar fazla çalışma ücreti ödenmesini öngören Hükümet tasarısındaki çerçeve 24 üncü madde komisyonunda ortaya konulan eleştiriler üzerine sayın bakan tarafından verilen tekriri müzakere önergesi ile tasarı metninden çıkarılmıştır.

Tasarıdan çıkarılan bir madde ile ilgili değerlendirme yapma ihtiyacı şundan doğmuştur: Hükümet son zamanlarda, komisyonunda müzakereleri uzatmamak için muhalefetin görüşü doğrultusunda bazı değişiklikler yapmayı kabul etmekte, ancak, Genel Kurul aşamasında verdiği önergelerle Hükümet tasarısına yeniden geri dönmektedir. Hiç de samimi olmayan ve iktidara olan güveni sarsan bu uygulamanın, bu madde ile ilgili olarak da yaşanabileceği endişesi ile aşağıdaki açıklamaların yapılmasına gerek duyulmuştur.

3056 sayılı kanunun **31 inci maddesine** göre, başbakanlıkta görevli personele en yüksek devlet memuru aylığının belli nispetindeki tutar, dereceler itibarıyla fazla çalışma ücreti adı altında vergisiz olarak ödenmektedir. Halen yapılmakta olan bu ödeme, söz konusu personelin normal çalışma süresini aşan yoğun çalışmaları dikkate alınarak yapılmaktadır.

Komisyonunda geri çekilen düzenleme ile, fiili fazla çalışmalar dikkate alınarak aynı personele bu kez bütçe kanunlarında diğer memur ve kamu görevlileri için belirlenen tutarın **beş katına kadar** fazla çalışma ücreti ödeneceği öngörülmekteydi.

Aynı gerekçeye dayalı olarak iki ayrı fazla çalışma ücreti ödenmesi, ücret sistemi açısından doğru olmadığı gibi eşitlikten, hakkaniyetten ve adaletten uzak bir uygulamaya da yol açacak nitelikteydi.

Önerge ile Genel Kurulda tasarıya yeniden eklenmek istenmesi halinde, yukarıda yapılan açıklamaların dikkate alınması yerinde olacaktır.

ÇERÇEVE MADDE 26-

Geçici Madde 8-

Bilindiği gibi 5510 sayılı kanun kapsamına geçecekleri tarihe kadar, memurlarla yeşil kartlıların ve ilgili mevzuatında yeşil kartlılar gibi sağlık hizmetinden yararlanacakları belirtilenlerin tedavi giderleri, 2009 Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda belirlenen esas ve usullere göre yapılmaktaydı. Bu madde ile, söz konusu hükümler bazı değişikliklerle 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye (KHK) taşınmaktadır. Öncelikle, bu geçici düzenlemenin 178 sayılı KHK’de değil ilgili kanun olan 5510 sayılı kanunda yer almasının yasa yapma tekniğine daha uygun olacağını belirtmeliyiz.

Düzenleme ile, hastalardan alınacak katılım payının miktarının belirlenmesinde **devletin mali kaynaklarının yeterliliğinin** ölçüt olarak dikkate alınacağı hükme bağlanmaktadır. Anayasamızın 65 inci maddesinde yer alan “ *Devlet, sosyal ve ekonomik alanlarda Anayasa ile belirlenen görevlerini, bu görevlerin amaçlarına uygun öncelikleri gözeterek mali kaynaklarının yeterliliği ölçüsünde yerine getirir.*” hükmüne dayanılarak, hastaların katılım paylarının artırabileceği savunulmaktadır. Anayasamızın söz konusu hükmü gerekçe gösterilerek ve sosyal devlet ilkesi tümüyle göz ardı edilerek, hastaların ödeyecekleri katılım payının istenildiği şekilde artırılabilceğini düşünmek doğru değildir. Çünkü bu düşünce bizi, anayasada öngörülen sosyal devlet olgusunu rafa kaldırmaya kadar götürebilir. Anayasanın 65 inci maddesinin sosyal devleti rafa kaldırmaya kadar varabilecek bir uygulamaya izin verdiğini düşünmek mümkün değildir. Ayrıca, sosyal güvenlikle kötü yönetimlerin neden olduğu gider fazlasını azaltmak amacıyla, katılım paylarının, ölçsüz bir biçimde artırılabilceğini düşünmek, prime dayalı genel sağlık sigortası mantığı ile de bağdaşmamaktadır.

Geçici Madde 9-

Ayakta tedavilerde, Maliye Bakanlığına verilen, 2 TL tutarındaki katılım payını yarıya indirme yetkisi kaldırılmakta, **5** katına kadar artırma yetkisi de **on** katına çıkarılmaktadır. Ayrıca 2 TL tutarındaki katılım payı her yıl yeniden değerlendirilme oranında artırılabilcek, on katına kadar artırım yetkisi de 2 TL’nin artırılmış tutarlarına uygulanacaktır.

Vücut içine yerleştirilen protez ve ortezlerden katılım payı alınmaması şeklindeki değişiklik olumlu değerlendirilmektedir. Buna karşılık, protez ve ortezler için ödenecek katılım payının asgari ücretin % 75’ini geçemeyeceğine dair kuralın nasıl uygulanacağının açık olmadığını belirtmeliyiz. Maddede geçen asgari ücret brüt mü yoksa net mi olarak dikkate alınacaktır? 16 yaşından büyükler için mi yoksa küçükler için mi belirlenen asgari ücret esas alınacaktır? Kıyaslamada günlük asgari ücret mi yoksa aylık asgari ücret mi göz önünde bulundurulacaktır? İkinci fıkrada öngörülen asgari ücretin yüzde 75’i, her bir tedavi için ödenen katılım payı ile mi yoksa bir yılda ödenecek toplam katılım payları ile mi kıyaslanacaktır? Bütün bu soruların cevabı maddede verilmemektedir. Uygulamacılar bu sorunları yorumla çözmeye çalışırken ya birçok ihtilafın doğmasına neden olacaklar ya da yeni yasal düzenlemelere ihtiyaç duyulacaktır. Bütün bu sorunların, geleceğe taşınmadan tasarının yasalaşması aşamasında giderilmesi gerekmektedir.

Maddede, **yatarak tedavilerde** sunulan hizmetlerin bedelinin **yüzde birine** kadar katılım payı uygulaması **ilk kez** getirilmektedir. Yatarak tedavinin her birinde ödenecek katılım payının tutarına asgari ücretin dörtte biri şeklinde bir tavan getirilmektedir. Sayın Maliye Bakanı komisyonunda, bu uygulamanın, hastaların kendileri için yapılan tedavi giderini denetleyebilmeleri için getirildiğini ifade etmiştir. Amaç, hastaların kendileri için yapılan harcama tutarını denetlemeleri ve bu yolla otokontrol sağlanması ise, bu, hastadan hiçbir katkı payı alınmadan yapılan giderleri gösterir bir belgenin hastaya verilmesi suretiyle de sağlanabilirdi. Bu nedenle, sayın bakanın yataklı tedavilerde yüzde 1 oranında katılım payı alınması konusundaki gerekçesini kabul etmek mümkün değildir. **Bu ve benzeri uygulamalar**, çalışanların sağlıklı iken prim ödedikleri bir sistemden hastalıklarında para ödeyerek yararlanmaları sonucunu doğuracaktır. Katılım payı adı altındaki bu uygulamalar hem genel sağlık sigortası mantığı ile hem de sosyal devlet anlayışı ile bağdaşmamaktadır.

Yeşil kartlılarla mevzuatında yeşil kartlılar gibi tedavi hizmetlerinden yararlanacak olanlara, düzenleme ile “ *önce katılım payını öde, sonra sosyal yardımlaşma ve dayanışma fonundan talep et* ” denilmesi, onları sağlık hizmeti talep etmekten alıkoyacaktır.

Katılım paylarının kamu kurumu niteliği bulunmayan eczacılar aracılığı ile tahsiline yönelik düzenleme de bir kamu görevinin özel kuruluşlara terkedilmesi anlamına geldiğinden kabul edilemez. Zira, kamu görevi verilen bir eczane katılım payını tahsil ettikten sonra sosyal güvenlik kurumuna aktarmazsa, kamu görevlileri gibi mi ceza görecektir, soruşturmaları nasıl yapılacak gibi birçok sorunu da beraberinde getirecektir. Geçmişte vergilerin müstelzim usulü ile toplatılmasına benzer bir uygulama olacaktır. Eczaneler bu iş için ileride ek ücret talep edebilecekleri gibi üstlendikleri görevin karşılığını sundukları hizmetin bedeline bir şekilde yansıtabileceklerdir.

ÇERÇEVE MADDE 30-

Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı her derece ve türdeki örgün ve yaygın eğitim kurumlarında görev yapan yönetici ve öğretmenlerden Bakanlık merkez ve taşra teşkilatı ile Bakanlığa verilmiş bir görevi yürütmek üzere diğer kurumlarda ilgili mevzuatına göre geçici olarak görevlendirilenlere **1.7.2006-23.1.2009** tarihleri arasında 375 sayılı KHK’ ye aykırı olarak yapılan ödemelerin geri talep edilmemesi için düzenleme yapılmaktadır.

Gider mevzuatının uygulanması sırasında ortaya çıkan tereddütleri giderme yetkisi Maliye Bakanlığı’na aittir. Yasaya aykırı yapılan ödemelerle ilgili olarak Maliye Bakanlığının bir görüşünün olmadığı anlaşılmaktadır. Milli Eğitim Bakanlığının yasal düzenlemelere aykırı olarak yaptırdığı söz konusu ödemeler için af getirilmesi, yasa tanımayan ve hukuk devleti anlayışının yerleşmesini zora sokan bir girişim olacaktır. Bu nedenle kabul edilemez.

Komisyonunda bu yönde yapılan eleştiriler üzerine sayın Maliye Bakanı, “*Metinden çıkartılması yönünde önerge verin, çıkartalım*” şeklinde kesin kanaat beyan etmiştir. Sayın bakanın bu beyanına dayanılarak metinden çıkarılması yönünde vermiş olduğum değişiklik önergesi, bu defa sayın bakanın takdire bırakması üzerine komisyon tarafından reddedilmiştir.

Sayın Bakanın madde üzerindeki ikircikli konumunu ortaya koymak açısından, bu açıklamanın Genel Kurulun bilgisine sunulması uygun görülmüştür.

ÇERÇEVE MADDE 33-

Geçici Madde 20-

Madde ile Bütçe ile Hükümete verilen borçlanma limiti artırılmaktadır.

Bilindiği gibi 2009 bütçe kanununda öngörülen açık için TBMM'nin Hükümete verdiği borçlanma limiti 14.85 milyar TL idi.

Hükümet AB Katılım Öncesi Ekonomik Programında bütçe açığını 49 milyar TL olarak revize etmişti.

Bu revizyondan kısa bir süre sonra TBMM'ne sunulan Hükümet tasarısında açık nedeniyle borçlanma ihtiyacı $14.85 \times 4 = 59.4$ milyar TL olarak öngörülmüştür.

Tasarının alt komisyonda görüşülmesi aşamasında borçlanma limiti $14.85 \times 5 = 74.25$ milyar TL olarak yeniden revize edilmiştir.

Genel Kurul aşamasında yeni bir artışa gerek duyulup duyulmayacağı belli değildir.

Bütün bu gelişmeler ve geçmişte makro ekonomik göstergelerle ilgili yapılan tahminlerdeki isabetsizlikler, Hükümetin ekonomik gelişmeler konusundaki öngörüsüzlüğüne ortaya koymaktadır. Ekonomi, hükümet tarafından hiçbir yönlendirmeye tabi tutulmadan kendi haline bırakılmış görülmektedir.

Hükümetin büyüme ve işsizlik konusunda Orta Vadeli Mali Planlarda yaptığı tahminler ile gerçekleştirmelerin incelenmesi, bu konudaki öngörüsüzlükleri ortaya koymak açısından önemlidir.

Orta Vadeli Mali Planlarda yer alan öngörüler ve gerçekleştirmeler:

<u>DÖNEM</u>	<u>BÜYÜME</u> <u>Öngörü</u>	<u>Gerçekleşme</u>	<u>İŞSİZLİK</u> <u>Öngörü</u>	<u>Gerçekleşme</u>
2006-2008				
2008	5.0		9.6	
2007-2009				
2008	7.0		10.6	
2009	7.1		10.4	
2008-2010				
2008	5.5	1.1	9.6	11.6
2009	5.7	4.0(Bütçe tahmini)	9.5	
2009-2011				
2009	5.0	-3.6(Revize tahmin)	9.8	16.1(Şubat 2009)

2009 yılı programında bu yıla ait bazı makro ekonomik göstergeler için yapılan öngörülerle aynı yıl için Katılım Öncesi Ekonomik Programında (KÖE Program) yapılan revizeler de Hükümetin öngörüsüzlüğüne işaret etmek açısından aşağıya çıkarılmıştır.

	<u>2009 Programı</u>	<u>KÖE Program</u>
İhracat (Milyar \$)	149.0	104.0
İthalat (Milyar \$)	232.5	138.0
Cari Açık (Milyar \$)	50.4	11.0
Bütçe Açığı (Milyar TL)	13.4	49.0

Hükümet, Orta Vadeli Programı Mayıs ayı sonuna kadar kabul edip resmi gazetede yayınlaması gerekirken, 5018 sayılı kanunun 16 ncı maddesi hükmüne bu yıl da açıkça aykırı davranmıştır. Söz

konusu madde hükmüne aykırı hareket etmeyi alışkanlık haline getiren Hükümetin bu tavrının TBMM'nin bilgisine sunulması ayrıca gerekli görülmüştür.

Öte yandan, Hükümet borçlanma limitini artırırken, krizi dikkate almadan yaptığı 2009 yılı bütçesinin gelir ve gider tarafının revize edilmesinden ısrarla kaçınmaktadır.

Görüşülürken de ifade ettiğimiz gibi samimi hazırlanmayan 2009 Merkezi Yönetim Bütçesinin gelir ve gider kalemlerinin TBMM'nde yeniden görüşülerek gerçek durumun ortaya çıkarılması ve bütçe açığının samimi hale getirilmesi gerekmektedir.

ÇERÇEVE MADDE 36-

Tasarıya alt komisyonda eklenen bu madde ile, Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfına kurulduğu tarih itibarıyla kanunla kurulmuş vakıf niteliği verilmektedir.

Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı 1991 yılında Türkiye Cumhuriyeti ile Dünya Bankası arasında imzalanmış olan bir uluslararası borç anlaşması gereğince kurulmuştur. Vakfın kurucuları kamu kurumları, özel kuruluşlar, şemsiye örgütler ve şahıslardan oluşmaktadır.

Bu düzenleme ile, söz konusu vakfa bugüne kadar yasal dayanağı olmadan aktarılan kamu kaynaklarına yasallık kazandırılmaktadır.

Madde düzenlemesi gerekli görülmekle birlikte, hükümetlerin hükümet etme anlayışını göstermesi bakımından ders niteliğindedir.

ÇERÇEVE MADDE 37-

Kaymakamlara ve vali yardımcılara 5302 sayılı kanunun 28 ve 63 üncü maddeleri dayanak gösterilerek yapılan, ancak hukuka aykırı görüldüğü için borç çıkarılan ödemelerin tahsilinden vazgeçmek için yasal düzenleme yapılmasını, hukuk devleti anlayışının yerleşmesini güçleştireceği için sakıncalı görmektedir. Bu nedenle bu maddenin tasarı metninden çıkarılması uygun olacaktır.

ÇERÇEVE MADDE 41-

Bu madde, memur ve yeşil kartlılar için çerçeve 23 üncü madde ile 178 sayılı KHK'ye eklenen Geçici 8 ve 9 uncu maddelerle getirilen kuralların, 5510 sayılı kanunun 4/a ve 4/b maddeleri kapsamındaki için de geçerli olacağını öngörmektedir. Her iki madde için yukarıda yapılan eleştiriler bu madde için de geçerli bulunmaktadır.

ÇERÇEVE MADDE 45, 46 VE 47 –

Bu maddelerle 5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanunun süresi, Bakanlar Kuruluna verilen yetki ile birlikte **31.12.2009** tarihine kadar uzatılmaktadır.

Mevcut yasaya dayanılarak bugüne kadar **14.8** milyar TL tutarında beyanda bulunulduğu, bu beyanın % 72.5'inin (10.7 milyar TL) yurt dışında sahip olunan varlıklardan % 27.5'inin de (4.1 milyar TL) Türkiye'de sahip olunan varlıklardan geldiği ifade edilmiştir. Beyan edilen varlıklar üzerinden 419.1 milyon TL tutarında vergi tahakkuk ettirilmiş olup, bu tutarın 206.6 milyon TL'si tahsil edilebilmiştir.

Kısaca “*Varlık Barışı Yasası*” olarak bilinen yasanın süresinin uzatılmasına ihtiyaç duyulmuş olması, kayıt dışı varlıkların yeni sürede de beyan edilmeyebileceği anlamına gelmektedir. Çünkü, bu durumda olanlar, nasıl olsa süreyi yeniden uzatırlar bekleyişine gireceklerdir.

Bunların dışında, 5811 sayılı kanunun yasalaşması aşamasında yönelttiğimiz ve geçerliliğini sürdürdüğünü düşündüğümüz eleştirilerimiz özetle aşağıda tekrar bilgilerinize sunulmaktadır.

“Paket, mali milat şeklinde bir uygulama ile başlatılmadığı için, kayıtdışı ekonominin kayıt altına alınmasına bir katkı sağlamayacak, aksine af beklentisi içinde kayıtdışılık daha da artacaktır.

Yurt içinde kayıt dışının beyanına izin veren düzenleme kayıtdışına teslim olmak anlamına geleceği gibi 2009 yılı bütçe gelirleri hedefine ulaşmanın bir aracı olarak da görülmektedir. Ayrıca, vergi olarak iç talepte daralmaya yol açacak olması nedeniyle bu araç, içinden geçmekte olduğumuz ekonomik kriz döneminde alınması gereken önlemlerle de taban tabana zıttır.

Üstelik ekonomik kriz ortamında likidite sıkıntısı çeken reel sektörün kayıt dışında tuttuğu kıymetleri üstelik % 10 vergi ödeyerek (Genel Kurulda %5’e indirilmiştir) niçin kayıt içine almak isteyeceği de ayrı bir merak konusudur. Bakanlık mükellefler üzerinde denetimi artırarak bir baskı oluşturmaya çalışıyor olabilir, ancak, hükümetin merkezi denetim elemanlarını etkisiz hale getirecek projeleri ortada iken bakanlığın bunu nasıl başarabileceği de bilinmemektedir.

Öyle anlaşıyor ki bu düzenleme ile hükümet, iktidarları dönemindeki göz yumduğu kayıt dışılığa af getirmek istemektedir. Çünkü getirilen vergi affı zamanaşımı dolayısıyla AKP döneminde kayıt dışına çıkanlara yarayacaktır.

Yurt dışından getirilecekler için % 2 yurt içinde beyan edilenler için % 10 (Genel Kurulda %5’e indirilmiştir) vergi öngörülmesi, yurt içinden önce yurt dışına çıkıp daha sonra yurda getirilerek % 10 (%5) yerine % 2 vergi ödenmesi sonucunu doğurabilir.

Tasarıda, beyan edilecek varlıkların belgelendirilmesinin, “ kanaat verici belge” kavramına bağlanması, hem vergi farklılığından yararlanmak için yurda giriş çıkışları kolaylaştıracak hem de yurt dışından yurda girişlerin yurt dışındaki banka ve aracı kuruluşlar eliyle yapılması zorunluluğunu ortadan kaldıracaktır. Nitekim, tasarıda yurt dışından getirilen varlıkların Türkiye’de banka, aracı kuruluş ya da vergi dairesine beyanı öngörülmesine rağmen, yurt dışından transfer konusunda aynı araçların kullanılacağına ilişkin bir hüküm taşımamaktadır. Öyle anlaşıyor ki bu tasarıya dayanılarak getirilmek istenen varlıkların yurt dışında da kayıt dışı olabileceği ihtimali göz önünde tutularak böyle bir düzenleme yapılmıştır.

Tasarı söz konusu beyanlara ilişkin olarak, başlamış ve devam edenler de dahil olmak üzere tüm soruşturma ve kovuşturmaları ortadan kaldıracaktır.

Hükümet kara para aklayanların tasarıdan yararlanamayacağını ileri sürse de, getirilen varlıklarla ilgili olarak temel ilke soruşturma ve kovuşturma yapılmayacağı şeklinde olacağına göre, nasıl olup da bu gerçeğin ortaya çıkarılabileceği merak konusudur.

Sonuç olarak, kriz gerekçesi ile yurt dışındaki bazı tasarrufların yurda getirilmeye çalışılması, yukarıda belirtilen itirazlarımız saklı kalmak ve çok fazla bel bağlamamak kaydıyla başvurulacak yöntemlerden biri olarak kabul edilebilir.

Ancak, tasarının asıl rahatsızlık yaratan bölümü, yurt içinde kayıtdışına af getirilmesine ilişkin bölümdür.

Kayıtdışını kayıt altına almada önemli bir araç olan “nereden buldun” anlayışı ortada yokken ve buna ilişkin bir mali milat belirlenmeden yurt içinde kayıt dışına vergi affı getirilmesi ;

⇒ Kayıt dışına, haksız rekabete yol açanlara verilmiş bir taviz niteliğindedir.

⇒ Hukuka saygılı ve görevlerini zamanında hem de daha fazla vergi ödeyerek yerine getiren vatandaşlara karşı yapılmış büyük bir haksızlıktır.

⇒ Yasalara uygun davranan mükellefleri de kayıt dışına itebilecektir.

⇒ Hukuk devletini hakim kılmamızı zorlaştıracaktır.”

ÇERÇEVE MADDE 48-

5. a) 657 sayılı kanunun 4/B maddesindeki sözleşmeli personel istihdamında aranan işin geçiciliği koşulu metinden çıkarılmaktadır. Yeni sistemde sözleşme pozisyonlarının her yıl Maliye

Bakanlığınca vize edilecek olması, işin geçici olduğu anlamına gelmez. Aynı kanunun 4/C maddesine dayalı geçici personel istihdamında olduğu gibi pozisyonlar her yıl vize edilerek 4/B’ye göre istihdam da sürekli hale getirilebilir.

Sürekli çalışmaları kötü mü denilebilir. Elbette kötü değildir. Ancak Anayasamızın 128 inci maddesine göre, devlet ve diğer kamu tüzel kişiliklerince genel idare esaslarına göre yürütülen asli ve sürekli kamu hizmetlerini ifa ile görevlendirilenlerin memur ve diğer kamu görevlisi olarak istihdam edilmeleri gerekmektedir. Bu açıdan, yapılmak istenen değişiklik, Anayasa Mahkemesinin bugüne kadar vermiş olduğu birçok iptal kararında vurguladığı gibi memurlar eliyle gördürülmesi gereken işlerin sözleşmeli personel eliyle yaptırılmasına imkan veren bir düzenlemedir.

“Anayasa Madde 128. – Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür.

Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir.”

Bu düzenleme, memurlar eliyle gördürülmesi gereken asli ve sürekli kamu hizmetlerinin sözleşmeli pozisyonlarda çalıştırılacak personele gördürülmesi sonucunu doğuracağından anayasaya aykırı olacaktır.

Hükümet bu tür düzenlemelerle gerek ücret gerekse diğer özlük hakları ve iş güvencesi bakımından memurlara göre daha zayıf konumda ve kendisine biat edecek personel grubu yaratmaya çalışmaktadır. 657 sayılı kanunun 4/C maddesinin uygulama alanını öğretmenler, sağlık personeli ve özelleştirme mağdurları için alabildiğine genişleterek bugüne kadar bunu yapmıştır. Bu düzenleme ile bu alanda hareket sahasını daha da genişletmek istemektedir.

9.b) Sendika üyesi memurlara sendika aidatına katkı amacıyla ve bu adla ödeme yapılması, sendikaların Hükümet karşısında özgürce faaliyet göstermesine zarar verecek niteliktedir.

13. 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesi yürürlükten kaldırılmaktadır. Kaldırılan **Geçici Madde 2, 4706 sayılı** Kanunun yürürlük tarihi itibarıyla 2924 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi Hakkında Kanun gereğince Orman Bakanlığınca hak sahipliği, rayiç bedel tespiti ve satış işlemlerine başlanmış olup da tapuları henüz verilmemiş olan yerlere ait dosyaların, bu Kanuna göre işlem yapılmak üzere Maliye Bakanlığı’na devredileceğini hükme bağlamaktaydı. Anayasa Mahkemesi kararları karşısında 2924 sayılı Kanun hükümlerini tatbik etme imkanı kalmadığı bilinmekle birlikte, ileride konunun anayasal çözüme kavuşturulması durumunda bu dosyalara ihtiyaç olacaktır. Ancak söz konusu geçici maddeyi yürürlükten kaldırarak dosyaların kimin sorumluluğunda muhafaza edilmesi gerektiği de açıkta bırakılmaktadır. Bu nedenle geçici maddenin yürürlükte kalmasında yarar görülmektedir.

15. 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 33 üncü maddesinin beşinci fıkrasının (2) numaralı bendine “otobüs,” ibaresinden sonra gelmek üzere “minibüs, kamyonet, traktör,” ibareleri eklenerek, trafiğe çıkması sakıncalı olan söz konusu araçların da otobüsler gibi hurda değerinden satın alınması imkanı getirilmektedir. Satınalma için gerekli kaynağın bütçeden değil de döner sermayeden karşılanacak olması yapılan tasarrufun doğru olduğu anlamına gelmemektedir. Zira, söz konusu satınalmalar yapılmamış olsa, döner sermaye fazlası bütçeye aktarılabilecektir. Bu nedenle değişiklik olumlu değerlendirilmemektedir.

GEÇİCİ MADDE 1-

Plan ve Bütçe Komisyonunda verilen bir önerge ile tasarıya eklenen geçici madde 1, kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 10 yıl süreyle Başbakanlık merkez teşkilatı tarafından ithal edilen motorlu taşıtların Gümrük Kanununun 167 nci maddesi kapsamında gümrük vergisinden muaf ve müstesna tutulacağını hükme bağlamaktadır.

Genel Kurulda kabul edilerek onaylanmak üzere Cumhurbaşkanlığına gönderilen 385 sıra sayılı “*Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı*”nın Çerçeve 12 ve 19 uncu maddelerinde de, Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli II sayılı cetvelde kayıtlı malların KDV ve ÖTV’den müstesna tutularak Başbakanlık merkez teşkilatı tarafından (Plan ve Bütçe Komisyonunda, Başbakanlığa özel bir düzenleme olmaktan çıkarılması amacıyla diğer kamu kurum ve kuruluşlarını da kapsayacak şekilde genişletilmişti.) ithal edilebileceği öngörülmüştü.

Genel Kurulda verilen önergelerle Plan ve Bütçe Komisyonunda yapılan değişiklikten yeniden Hükümet tasarısına geri dönülmesi, Hükümetin komisyon çalışmalarını hızlandırmak amacıyla uyguladığı bir taktik haline gelmiştir. Bu durum, iktidarla muhalefet arasında derin bir güven bunalımı oluşmasına neden olmaktadır.

385 sıra sayılı tasarı ile ilgili olarak yazdığımız karşıoy yazısında demiştik ki;

“Katma Değer Vergisi Kanunu’ nun 13 üncü maddesine eklenen (g) bendi ile 06/06/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu’ na ekli (II) sayılı listede yer alan malların, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu’ na ekli (I) ve (II) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerine teslimi KDV’den müstesna tutulmaktadır. Hükümet tasarısında sadece Başbakanlığa tanınan bu istisna hükmü, muhalefetin itirazları üzerine, özel nitelikli istisna olmaktan çıkarılmak için genel ve özel bütçeli idareleri kapsayacak şekilde genişletilmiştir. Bu uygulamanın diğer kamu kurum ve kuruluşlarına yaygınlaşma ihtimali yüksektir. Doğrusu, KDV’nin istisna sistemi bozulmadan, söz konusu kuruluşların ödenek yetersizliğinden kaynaklanan sıkıntısının ödenek aktarma yetkisi kullanılarak karşılanmasıdır. Aksi takdirde, belediyeler dahil yeni istisna talepleri kaçınılmaz olacak, ayrıca bütçe büyüklükleri olduğundan düşük gösterilecektir. Bu nedenlerle maddenin tasarı metninden çıkarılması uygun olacaktır.”

Hükümet bu tasarı ile 385 sıra sayılı tasarıda unuttuğu gümrük vergisi muafiyetini getirmektedir. Bu da, Hükümetin Parlamente’ye sevk ettiği tasarıları incelemeyen sevkettiğini ortaya koymaktadır ki bu durumun ciddi hükümet etme anlayışı ile bağdaştırılması mümkün değildir.

Başbakanlık merkez teşkilatına getirilen bu muafiyet ve istisnalar, kamu kurum ve kuruluşlarının ihtiyaç duydukları araçların da başbakanlık aracılığı ile satın alındıktan sonra ilgili kurumlara tahsisi sonucunu da doğurabilecektir.

Söz konusu geçici maddenin, yukarıda açıklanan gerekçelere dayanılarak ve bütçe gelirleri ile giderlerinin gayri safi tutarları ile bütçeleştirilmesi gerektiğine ilişkin 5018 sayılı kanun hükümleri de göz önünde bulundurularak tasarı metninden çıkarılması uygun olacaktır.

Yukarıda yapılan açıklamalara dayanılarak, eleştiri konusu yapılan maddelerle ilgili çoğunluk görüşüne iştirak edilememiştir.

Genel Kurulun bilgisine saygı ile sunulur.

Harun Öztürk
İzmir

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

BÜTÇE KANUNLARINDA YER ALAN BAZI HÜKÜMLERİN İLGİLİ KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERE EKLENMESİ İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN TASARISI

MADDE 1- 9/6/1930 tarihli ve 1700 sayılı Dahiliye Memurları Kanununun 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 2/A maddesi eklenmiştir.

“Kaymakam adaylığı yazılı sınavı, mülakatı ve atama

MADDE 2/A- Yazılı sınav; Bakanlıkça bu sınavı yapabilen kamu kurum ve kuruluşlarına düzenlenecek protokole göre yaptırılan yarışma sınavıdır. Atama yapılacak boş kadro sayısı, atanacaklarda aranacak şartlar ile başvuruya ve sınava ilişkin hususların yer aldığı duyuru, müracaat süresinin bitiminden en az on beş gün önce Türkiye genelinde günlük yayımlanan tirajı en yüksek beş gazetenin birinde bir defa ilan olunur, ayrıca İçişleri Bakanlığı internet sitesinde duyurulur. Yazılı sınav soruları idareciyi yakından ilgilendiren Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Türkçe, Anayasa Hukuku, İdare Hukuku, Türkiye'nin İdari Yapısı, Türkiye'de Mahalli İdareler, Ekonomi, Türkiye'nin Ekonomik Yapısı ve Sorunları ile Türkiye'de Demokratikleşme ve İnsan Hakları alanındaki düzenlemeler konularından hazırlanır. Yazılı sınavda, yüz tam puan üzerinden yetmiş puanın altına düşülmemek kaydıyla en yüksek puandan başlamak üzere, sınav ilanında belirtilen kadronun dört katı aday mülakata çağrılır. Mülakata çağrılan en son adayla aynı puanı almış bulunan diğer adaylar da, kontenjan gözetilmeksizin mülakata çağrılır.

Mülakat, adayın;

- a) Bir konuyu kavrayıp özetleme, ifade yeteneği ve muhakeme gücünün,
- b) Temsil kabiliyeti, davranış ve tepkilerinin mesleğe uygunluğu, liyakati ile genel ve fiziki görünümünün,
- c) Özgüveni, ikna kabiliyeti ve inandırıcılığının,
- d) Genel yetenek ve genel kültürünün,
- e) Çağdaş, bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının, puan vermek suretiyle değerlendirilmesi yöntemidir.

Mülakat komisyonu; Personel Genel Müdürünün başkanlığında İçişleri Bakanının, Bakanlık Müdürler Encümeninin Mülki İdare Amiri sınıfından olan üyeleri arasından görevlendireceği iki üyeden oluşur.

Adaylar, komisyon başkan ve üyeleri tarafından ikinci fıkranın (a) ile (e) bentlerinde yazılı özelliklerin her biri için yirmişer puan üzerinden değerlendirilir, verilen puanlar ayrı ayrı tutanağa geçirilir. Bunun dışında mülakat ile ilgili herhangi bir belge ve kayıt tutulmaz. Başarılı sayılmak için, komisyon başkan ve üyelerinin yüz tam puan üzerinden verdikleri puanların aritmetik ortalamasının en az yetmiş olması şarttır. Mülakat sonucu, en yüksek puan alan adaydan başlamak üzere sıralama yapılarak mülakat başarı listesi hazırlanır ve bu liste mülakat komisyonu tarafından imzalanır.

Nihai başarı listesi, yazılı sınav puanı ile mülakat puanının aritmetik ortalaması tespit edilerek en yüksek puan alandan başlamak üzere hazırlanır. Bu sıralamaya tabi tutulananların nihai puanlarının eşit olması halinde, yazılı sınavda alınan puana öncelik tanınır. Yazılı sınav puanlarının da eşit olması halinde lisans diploması not ortalaması yüksek olan esas alınarak sıra belirlenir.

Nihai başarı listesindeki sıralama doğrultusunda sınav ilanında belirtilen kadro sayısı kadar adayın atama işlemleri yapılır.

Gerçeğe aykırı beyanda bulunanların sınavları geçersiz sayılarak atamaları yapılmaz, yapılmış ise iptal edilir. Bu kişiler hiçbir hak talebinde bulunamazlar.”

MADDE 2- 1700 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin (A) fıkrasında yer alan "kaymakamlık vekaletinde ve buralardaki" ibaresinden sonra gelmek üzere. "il özel idareleri ile" ibaresi ve "6 ayı geçmemek üzere kısaltmaya" ibaresinden sonra gelmek üzere "veya uzatmaya" ibaresi ve aynı fıkraya aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Bu Kanunun kaymakam adaylarının yetiştirilmesi ile ilgili hükümlerinin uygulama usul ve esasları İçişleri Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 3- 1700 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- 26 Ekim 2008 tarihinde Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezine yazılı aşaması yaptırılan ve sonucu ilan edilen sınavın mülakatı bu Kanun hükümlerine göre tamamlanır.

Bu Kanunun 3 üncü maddesinde öngörülen yönetmelik en geç altı ay içerisinde çıkarılır.”

MADDE 4- 2/6/1934 tarihli ve 2489 sayılı Kefalet Kanununun 1 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I) ve (II) sayılı cetvellerde yer alan kamu idareleri ile bu idarelere bağlı döner sermayeli kuruluşlarda para, menkul kıymet ve ayniyatı alıp veren ve elinde tutan; memur, sözleşmeli personel ve işçiler (geçici işçiler hariç) için müteselsil kefalet usulü kabul edilmiş ve bu maksatla tüzel kişiliği haiz Kefalet Sandığı kurulmuştur. Bu Kanundaki memur ve müstahdem ibaresinden bu fıkra geçen kefalet tabi personel anlaşılır.

Sandık, Maliye Bakanlığının bağlı kuruluşudur. Sandık, Bakanlıkta görevli yöneticilerden Maliye Bakanınca seçilen üç kişiden oluşan idare heyeti tarafından yönetilir. İdare heyeti üyeleri, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 34 üncü maddesi uyarınca kamu iktisadi teşebbüsleri yönetim kurulu başkanı ve üyeleri için Yüksek Planlama Kurulu tarafından belirlenen ayık ücretten aynı şekilde yararlandırılır.”

MADDE 5- 2489 sayılı Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- Kefalet Sandığının sermayesi;

- a) Kefaletle bağlı görev alanların maaş veya ücretlerinden kesilen kefalet aidatından,
 - b) 10 uncu maddede sayılan para cezalarından,
 - c) Sandık sermayesinin işletilmesinden elde edilen kazançlardan,
 - d) Kefaletle tabi personel çalıştıran kamu kurum ve kuruluşlarının gerektiğinde Sandığa yapacakları yardımlardan,
- oluşur.

Kefalet aidatı; giriş aidatı ile aylık aidattan meydana gelir.

Giriş aidatı; (1500) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunan tutardır. Giriş aidatı, ilk taksiti kefaletle bağlı görevde tam olarak alınan ilk maaş veya ücretten başlamak üzere dört eşit taksitte kesilir.

Aylık aidat; (100) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunan tutardır. Aylık aidat, giriş aidatının tamamının kesilmesini izleyen aydan itibaren her ay maaş veya ücretten kesilir.

Kendisine dört ay aşmamak kaydıyla geçici olarak veya vekalet suretiyle kefaletle bağlı görev verilenler, bu madde hükmüne bağlı olmayıp (1500) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunan tutarı kefalet gösterirler. Şu kadar ki, geçici olarak veya vekalet suretiyle tayin olunanlar kefaletle bağlı memurlardan iseler, ayrıca kefalet aranmaz. Ancak, bunlar aylık aidatı ödemeye devam ederler.”

MADDE 6- 2489 sayılı Kanunun 5 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5- Kefaletle tabi personelden, kefaletle tabi olmayan bir hizmete geçen veya vefat edenlerle herhangi bir nedenle kefaletli hizmetten ayrılmış olanların sandıktan ilişkileri aşağıdaki şekilde kesilir:

a) Bunların 2 nci maddeye göre kesilmiş olan aidatları toplamından 4 üncü maddeye göre mahsup edilen tutarlar düşüldükten sonra kalanın ilk yarısı son üç yıllık faiziyle birlikte; vefat edenlerin varisleri ile emekli olanlara bir ay içinde, bunlar dışındaki nedenlerle kefaletli hizmetten ayrılmış olanlara ise izleyen yılın Mart ayı sonuna kadar geri verilir. Kefaletli hizmette üç yıldan daha az görev yapılması halinde görev süresi kadar faiz uygulanır.

b) Kalanın diğer yarısı ise üç yıl içinde tahakkuk eden şahsına ait zimmetlerle sandıktan ayrılmadan önceki sürelerle ait ve 4 üncü maddeye göre kendine düşen zararlar karşılığı olarak alıkonulur. Üç yıl sonunda varsa yukarıda yazılı zimmetler mahsup edildikten sonra kalan tutar, üç yıllık faiziyle birlikte alacaklıya iade edilir.

Sandıkça verilen faiz haddi, Sandığın son üç yıl içinde sermayesine aldığı faizlerin nispetini geçemez.

İlk yarı tutarı ödenmeden önce tekrar kefaletli hizmete geçenlere, yukarıda belirtilen ödemeler yapılmaz. Ancak, ilk yarı tutarını aldıktan sonra üç yıl içinde tekrar kefaletli hizmete geçenlerin Sandıkta kalan diğer yarı tutarı, bu hizmetleri süresince sermaye olarak bunlar hesabına Sandıkta kalır.”

MADDE 7- 2489 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- 1/1/2009 tarihinden önce Sandıkla ilişkileri kesilmiş olanların aidatlarının geri verilmesinde, 5 inci maddenin değişiklikten önceki hükümleri uygulanır.

Bu Kanun, Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri A.Ş. Genel Müdürlüğü ve bağlı ortaklıklarında, mevcut statüleri devam ettiği sürece aynı şekilde uygulanır.”

MADDE 8- 13/6/1945 tarihli ve 4759 sayılı İller Bankası Kanununun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19- Genel Kurul tarafından onanan bilançooya göre ortaya çıkan safi kazancın;

a) % 10'u adi ihtiyat akçesine,

b) % 30'u köy sermayesi payı olarak sermaye hesabına,

c) % 60'ı mahalli idarelerin harita, imar planı, içme suyu, atık su, katı atık, kent bilgi sistemi ve benzeri kentsel altyapı projelerinin finansmanında hibe olarak kullanılmak üzere mahalli idareler hesabına,

ayrılır.”

MADDE 9- 2/3/1950 tarihli ve 5584 sayılı Posta Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- PTT idaresi, bankacılık hizmetleri yürüten kurum ve kuruluşlarla yapacağı sözleşmeler çerçevesinde, bankacılık mevzuatına tabi olmaksızın, bu kurum ve kuruluşların nam ve hesabına yapılacak bankacılık iş ve işlemlerine aracılık edebilir.”

MADDE 10- 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Düzenleyici ve denetleyici kurumlarda harcırah ödemeleri bu Kanuna göre yapılır. Bu kurumların başkan ve üyeleri ile personelinden memuriyet mahalli dışına yapılan yurt içi geçici görevlendirmelerde, konaklama gideri için ödedikleri ücretleri belgelendirenlere, belge bedelini aşmamak ve müstehak oldukları gündelik tutarının dört katını geçmemek üzere görevlendirme süresince konaklama gideri ödenir. Bu kurumların personelinden mevzuatı uyarınca inceleme, ön araştırma, denetim veya soruşturma göreviyle yetkili olanların, bu görevleri nedeniyle memuriyet mahalli dışına yurt içi geçici görevlendirmelerinde, konaklama gideri için ödedikleri ücretleri belgelendirenlere, belge bedelini aşmamak ve müstehak oldukları gündelik tutarının beş katını geçmemek üzere görevlendirme süresince konaklama gideri ile bu görevlerin yerine getirilmesi sırasında kurumlarınca görev mahalli içinde taşıt aracı sağlanamaması halinde kullanılan taşıtlara ilişkin ulaşım giderleri, ilgili kurumların görüşleri alınarak Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre ödenir.”

MADDE 11- 3/1/1961 tarihli ve 205 sayılı Ordu Yardımlaşma Kurumu Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18- Kurumun gelirleri;

a) Aylık (ek gösterge dahil), taban aylığı ve kıdem aylığı toplam tutarına, 657 sayılı Kanuna tabi en yüksek Devlet memuru aylığı (ek gösterge dahil) brüt tutarının,

- 1) Ek göstergesi 8400 ve daha yüksek olanlar için % 240'ının,
- 2) Ek göstergesi 7600 (dahil) - 8400 (hariç) arasında olanlar için % 200'ünün,
- 3) Ek göstergesi 6400 (dahil) - 7600 (hariç) arasında olanlar için % 180'inin,
- 4) Ek göstergesi 4800 (dahil) - 6400 (hariç) arasında olanlar için % 150'sinin,
- 5) Ek göstergesi 3600 (dahil) - 4800 (hariç) arasında olanlar için % 130'unun,
- 6) Ek göstergesi 2200 (dahil) - 3600 (hariç) arasında olanlar için % 70'inin,
- 7) Diğerlerine % 40'ının,

ilave edilmesi suretiyle bulunan matrah üzerinden; muvazzaf subay ve astsubay, sözleşmeli subay ve astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar için % 10 oranında, Genelkurmay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, kuvvet komutanlıkları, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı kadrolarında çalışan memur ve sözleşmeli personel için %10 oranında, yedek subaylar için % 5 oranında yapılan kesintilerden,

b) Ordu Yardımlaşma Kurumunda veya bu Kurumun % 50 sermayesinden fazlasına sahip olduğu veya iştirak ettiği şirketlerde çalışanlardan daimi olarak Kurum üyesi olmayı kabul edenlerin sigorta primine esas aylık ücretlerinden % 10 oranında yapılan kesintilerden,

c) Kurum mevcutlarının işletilmesinden elde edilen gelirlerden,

d) Gerçek ve tüzel kişiler tarafından yapılan her türlü nakdi ve ayni menkul ve gayrimenkul bağışlarından,

c) (a) ve (b) bentlerinde sayılan daimi üyelerden Konut Ön Biriktirim Fonundan yararlanmak isteyenler için (a) ve (b) bentlerinde belirtilen matrahlar üzerinden %10 oranında yapılan ek kesintilerden,

oluşur. Askeri hakim ve savcılar için yapılacak kesinti tutarı. 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununa ekli (1) sayılı Ek Gösterge Cetvelinde belirlenen ek göstergeler esas alınmak suretiyle, bulundukları rütbe, derece ve kademelere göre (a) bendinde belirtilen ödeme unsurları üzerinden hesaplanan miktara göre tespit olunur.”

MADDE 12- 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- Üniversite hastanelerince (vakıf üniversiteleri hariç) ve Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarınca; sağlık hizmeti verildiği dönemde herhangi bir nedenle ilgili mevzuatı kapsamında sosyal güvenlik sağlık yardımından yararlanamayan gerçek kişilere sunulan tedavi hizmeti karşılığı olarak 1/1/2009 tarihinden önce düzenlenmiş olan fatura bedellerinden, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilememiş alacak tutarlarının % 50'sinin üç ay içinde ilgililerce defaten veya taksitle ödenmesi halinde, geri kalan kısmı fer'ileriyle birlikte terkin edilir. Tahsil edilemeyen fatura bedeli 100 Türk Lirasından az ise doğrudan terkin edilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı tarafından belirlenir.”

MADDE 13- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 79 uncu maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurumlarınca gönderilenlerden, uluslararası kuruluşlarda staj yapan ve çalışma esas ve usulleri ile misyon şeflikleriyle ilişkileri Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Dışişleri Bakanlığınca belirlenen memurlara, gittikleri ülkelerde sürekli görevle bulunan ve dokuzuncu derecenin birinci kademesinden aylık alan meslek memurlarına ödenmekte olan yurt dışı aylığı tutarı, diğerlerine bu tutarın 2/3'ü ödenir.”

MADDE 14- 657 sayılı Kanunun ek geçici 13 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sanatçı, stajyer sanatçı, sanat uygulatıcısı ve sahne uygulatıcılarının sözleşmeli personel olarak istihdamı için kullanılacak olan pozisyonların unvanı ve sayısı ile tip sözleşmeleri ve ücretleri için Maliye Bakanlığından vize alınması yönünde yılı bütçe kanunları dahil ilgili mevzuatında düzenlenmiş olan hükümler, bu madde kapsamına girenler hakkında uygulanmaz.”

MADDE 15- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 16 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“XIII - Eğitim kampüsleri ve okul ile ailenin işbirliği:

MADDE 16- Aynı alan içinde birden fazla örgün ve/veya yaygın eğitim kurumunun bir arada bulunması halinde eğitim kampüsü kurulabilir ve bunların ortak ihtiyaçlarını karşılamak üzere eğitim kampüsü yönetimi oluşturulabilir. Eğitim kampüsü bünyesindeki ortak açık alan, kantin, salon ve benzeri yerlerin işlettirilmesi veya işletilmesi kampüs yönetimince yerine getirilir. Bu şekilde elde edilen gelirler, kampüsün ortak giderlerinde kullanılır. Eğitim kampüslerinin kuruluşu, yönetiminin oluşumu, gelirlerinin harcanması ve denetlenmesi ile bu fıkrada belirtilen diğer hususlar Maliye Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığınca müştereken hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.

Eğitim kurumlarının amaçlarının gerçekleştirilmesine katkıda bulunmak için okul ile aile arasında işbirliği sağlanır. Bu amaçla okullarda okul-aile birlikleri kurulur. Okul-aile birlikleri, okulların eğitim ve öğretim hizmetlerine etkinlik ve verimlilik kazandırmak, okulların ve maddi

imkânlardan yoksun öğrencilerin zorunlu ihtiyaçlarını karşılamak üzere; aynî ve nakdî bağışları kabul edebilir, maddî katkı sağlamak amacıyla sosyal ve kültürel etkinlikler ve kampanyalar düzenleyebilir, okulların bünyesinde bulunan açık alan, kantin, salon ve benzeri yerleri işlettirebilir veya işletebilirler. Öğrenci velileri hiçbir surette bağış yapmaya zorlanamaz. Okul-aile birliklerinin kuruluş ve işleyişi, birlik organlarının oluşturulması ve seçim şekilleri, sosyal ve kültürel etkinliklerden sağlanan maddî katkılar, bağışların kabulü, harcanması ve denetlenmesi ile açık alan, kantin, salon ve benzeri yerlerin işlettirilmesi veya işletilmesinden sağlanan gelirlerin dağıtım yerleri ve oranları, harcanması ve denetlenmesine dair usul ve esaslar, Maliye Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığınca müştereken hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.

Millî Eğitim Bakanlığı gerekli gördüğü hallerde, belirleyeceği usul ve esaslar çerçevesinde, bir veya birden fazla eğitim kampüsü yönetiminin veya okul-aile birliğinin işlettirebileceği veya işletebileceği yerlere ilişkin bunlar adına ihale yapmaya yetkilidir.

Eğitim kampüsleri ve okul-aile birliklerinin gelirleri, genel bütçe gelirleri ile ilişkilendirilmeksizin eğitim kampüsü yönetimi ve okul-aile birliği adına bankalarda açılan özel hesaplarda tutulur.

Eğitim kampüsü yönetimleri ve okul-aile birliklerinin bu madde kapsamında elde edecekleri gelirleri gelir ve kurumlar vergisinden, teslim ve hizmet ifaları katma değer vergisinden, işlemleri nedeniyle düzenlenen kağıtlar damga vergisi ve harçlardan, bunlara ve bunlar tarafından yapılan bağış ve yardımlar veraset ve intikal vergisinden muaftır. Bu muafiyet, eğitim kampüsü yönetimleri ve okul-aile birliklerinin iktisadî işletmelerini ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılacak kesintileri kapsamaz.”

MADDE 16- 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- 31/12/2010 tarihine kadar tahakkuk eden elektrik ve havagazı tüketim vergileri için; bu Kanunun 35 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “ilgili belediyeye” ibaresi “kurumlar vergisi yönünden bağlı bulundukları vergi dairesine” şeklinde, 39 uncu maddesinde yer alan “belediyeye bir beyanname ile bildirmeye ve vergiyi aynı sürede ödemeye mecburdurlar.” ibaresi “kurumlar vergisi yönünden bağlı bulundukları vergi dairesine, Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre bir beyannameyle bildirmeye ve vergiyi aynı sürede, genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilmek üzere ödemeye mecburdurlar; verginin tarh, tahakkuk ve tahsiline ilgili vergi daireleri yetkilidir.” şeklinde uygulanır.”

MADDE 17- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 10 uncu maddesinin son iki fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Söz konusu hizmet ve faaliyetlere ilişkin olarak Yükseköğretim Kurulunca uygun görülen tutarlar, ilgili yükseköğretim kurumlarına tahakkuk ettirilmek suretiyle ödenir. Yurt içi ve yurt dışında öğretim üyesi ve araştırmacı yetiştirilmesi amacıyla yükseköğretim kurumlarına ödenen tutarlar karşılığını bir yandan ilgili yükseköğretim kurumunun (B) işaretli cetveline öz gelir, diğer yandan (A) işaretli cetveline ödenek kaydetmeye ilgili yükseköğretim kurumu yetkilidir.

Bilimsel araştırma projeleri ile yurt içi ve yurt dışı öğretim elemanı ve öğrenci değişim programlarının desteklenmesi amacıyla yükseköğretim kurumuna aktarılan tutarlar, ilgili yükseköğretim kurumunun bütçesine gelir kaydedilmeksizin, açılacak özel hesaplarda izlenir.

Yurt içi ve yurt dışı öğretim elemanı ve öğrenci değişim programlarının desteklenmesi amacıyla program yürütücüsü yükseköğretim kurumunun özel hesaplarda izlediği tutarlardan, programlardan yararlanan öğrencilere burs verilebilir. Burs tutarı, 5102 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrencilerine Burs Kredi Verilmesine İlişkin Kanuna göre, lisans öğrenimi gören öğrencilere ödenmekte olan burs tutarının üç katını geçemez. Öğretim elemanlarına ise bu Kanun, 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu ile ilgili diğer mevzuatta yer alan kısıtlamalara bağlı olmaksızın 2914 sayılı Kanunun 11 nci maddesindeki unvanlar itibarıyla belirlenen ek ders ücretinin on katını geçmemek üzere ek ders ücreti ödenebilir. Ayrıca, program süresi ile sınırlı olmak kaydıyla program kapsamında yapılan her türlü harcamalar özel hesaptan karşılanır.

Bilimsel araştırma projelerinin desteklenmesi için özel hesaba aktarılan tutarların harcanması ve muhasebeleştirilmesi ile yurt içi ve yurt dışı öğretim elemanı ve öğrenci değişim programlarının desteklenmesi amacıyla özel hesaba aktarılan tutarların kullanımı, bu kapsamda yapılacak ödemeler ile diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulunca müştereken belirlenir. Bu kapsamda yapılan harcamalar 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa göre denetlenir.”

MADDE 18- 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yükseköğretim Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu tarafından burs verilmekte olan veya bu şartları taşıyanlara öncelik verilmek suretiyle hizmetlerine ihtiyaç duyulan öğrenciler, kısmi zamanlı olarak geçici işlerde çalıştırılabilir. Bu şekilde kısmi zamanlı olarak çalıştırılan öğrenciler, bu çalışmalarından dolayı işçi olarak kabul edilmez ve bunların haftalık çalışma süresi on saati geçemez. Kısmi zamanlı olarak çalıştırılan öğrencilere bir saatlik çalışma karşılığı ödenecek ücret, 4857 sayılı İş Kanunu gereğince 16 yaşından büyük işçiler için belirlenmiş olan günlük brüt asgari ücretin dörtte birini geçmemek üzere, üniversite yönetim kurulu tarafından belirlenir. Kısmi zamanlı çalışma karşılığı ödenen ücret, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu tarafından verilmekte olan burs veya öğrenim kredisinin kesilmesini veya aynı Kuruma ait yurtlardan yararlanma hakkının kaldırılmasını gerektirmez. Kısmi zamanlı olarak öğrenci çalıştırılmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir.”

MADDE 19- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 28- Yükseköğretim kurumları bütçelerinde bilimsel ve teknolojik araştırma hizmetleri için tefrik edilen bilimsel araştırma projelerine ilişkin ödenekler proje özel hesaplarına aktarılacak suretiyle kullanılır. Bu ödenekleri, tahakkuka bağlamak suretiyle proje özel hesaplarına aktarmaya, Maliye Bakanlığınca belirlenen esaslar dâhilinde yükseköğretim kurumları yetkilidir. Proje özel hesaplarına aktarılan tutarların kullanımı, muhasebeleştirilmesi ve özel hesapların işleyişine ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ve Yükseköğretim Kurulu tarafından müştereken belirlenir. Bu kapsamda yapılan harcamalar 5018 sayılı Kanuna göre denetlenir.”

MADDE 20- 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“f) Sit alanı ilan edilmiş ve 1/1000 ölçekli oranlı koruma amaçlı imar planında kesin inşaat yasağı getirilmiş korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının bulunduğu parseller, aynı ada içerisindeki bütün parsel maliklerinin başvurusu ve karşılığında önerilen parsellerin tamamının kabulü koşuluyla, başka Hazine arsa veya arazileri ile müstakil veya hisseli olarak değiştirilebilir. Sit alanı ilan edildiği tapu kütüğüne şerh edilen taşınmazları, miras ve ölüme bağlı tasarruflar dışında son-

radan edinenlerin talepleri değerlendirilemez. Ancak Bakanlık izniyle gerçekleştirilen kazıların yapıldığı alanlarda bulunan parsellerde maliklerin başvurusu ve kabulüne ilişkin koşul parselde yönelik uygulanır ve 1/1000 ölçekli onanlı koruma amaçlı imar planı şartı aranmaz. Bu parsellerin üzerinde bina veya tesis varsa malikinin başvurusu üzerine rayiç bedeli, 2942 sayılı Kanunun 11 inci maddesi hükümlerine göre belirlenerek ödenir. Bu bentle ilgili usul ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

MADDE 21- 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

a) 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (m) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“m) Genel ekonomik politika ve stratejiler çerçevesinde kamu alımlarına ilişkin temel politikaları oluşturmak, bu konudaki kanun tasarılarının hazırlanmasında ilgili kurumlar arasında koordinasyonu sağlamak,”

b) 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (j) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“j) Bakanlık hizmet binalarının yapımını programlamak, satın alma işlemlerini yürütmek ve bunların onarımlarını yapmak,”

c) 43 üncü maddesinin (a) fıkrasında yer alan “Bütçe ve Mali Kontrol”, ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 22- 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun geçici 12 nci maddesinin ikinci fıkrası gereğince ilgili kayıt ve işlemlerin Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından devralınacağı tarihe kadar; kamu idarelerinde 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı olarak istihdam edilenlerden (bunlardan aylıksız izinli olup, ilgili mevzuatı gereğince tedavi yardımı hakkı devam edenler dahil) sigorta primleri aynı Kanunun geçici 4 üncü maddesine göre ödenmekte olanlar ile bunların bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerinin, 18/6/1992 tarihli ve 3816 sayılı Kanun kapsamındaki yeşil kart sahiplerinin ve ilgili mevzuatında 3816 sayılı Kanun hükümlerine göre tedavilerinin sağlanması hükme bağlanmış olanların; sağlık kurum ve kuruluşlarında yapılan tedavilerine (diş tedavileri dahil) ilişkin ücretlerle sağlık kurumlarınca verilen raporlar üzerine kullanılması gerekli görülen ortez, protez ve diğer iyileştirme araç bedellerinin kurumlarınca ödenecek kısmını ve bu konuya ilişkin usul ve esasları aşağıda belirtilen temel ilkeler çerçevesinde Sağlık Bakanlığının görüşünü almak suretiyle tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

a) 5510 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde belirtilen sağlık hizmetlerinin verilmesi nedeniyle oluşacak bedellerin, ilgililerin kurumlarınca ödenmesi esastır.

b) 5510 sayılı Kanunun 64 üncü maddesinde belirtilen sağlık hizmetlerinin bedeli ilgililerin kurumlarınca ödenmez.

c) Tıp eğitimi, hizmet basmağı, alt yapı ve kaynak kullanımı ile maliyet unsurları dikkate alınarak sağlık hizmeti sunan kurum ve kuruluşlar, verdikleri sağlık hizmetlerinin fiyatlandırılmasına esas olmak üzere sınıflandırılabilir ve bu sınıflandırmalar dikkate alınarak sağlık hizmetleri için farklı fiyat tespit edilebilir.

d) Sağlanacak sağlık hizmetleri nedeniyle oluşacak bedelin ilgililerin kurumlarınca ve kendileri tarafından karşılanacak kısmının belirlenmesinde sağlık hizmetinin niteliği itibarıyla hayati öneme sahip olup olmaması, kanıta dayalı tıp uygulamaları, maliyet-etkililik ölçütleri ve Devletin mali kaynaklarının yeterliliği dikkate alınır.

e) İlgililer, sağlık hizmetlerini Maliye Bakanlığınca sözleşme yapılan sağlık kurum ve kuruluşlarından alırlar. Alınan bu hizmetlerin bedelleri Maliye Bakanlığı ile bu sağlık kurum ve kuruluşları arasında yapılan sözleşmeler çerçevesinde kurumlarınca ödenir. İlgililer almış oldukları sağlık hizmetleri karşılığında ilgili mevzuatında düzenlenen katılım payları hariç kurumlarına herhangi bir bedel veya ücret ödemezler. Ancak ortez, protez ve diğer iyileştirme araçlarının sağlık kurum ve kuruluşlarınca temin edilemediği hallerde, ilgililerce temin edilerek ödenen bedellerden Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen kısmı katılım payı kesintisi hariç kurumlarınca kendilerine ödenir.

GEÇİCİ MADDE 9- Kamu idarelerinde 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı olarak istihdam edilenlerden (bunlardan aylıksız izinli olup, ilgili mevzuatı gereğince tedavi yardımı hakkı devam edenler dâhil) sigorta primleri aynı Kanunun geçici 4 üncü maddesine göre ödenmekte olanlar ile bunların bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerinin, 18/6/1992 tarihli ve 3816 sayılı Kanun kapsamındaki yeşil kart sahiplerinin ve ilgili mevzuatında 3816 sayılı Kanun hükümlerine göre tedavilerinin sağlanması hükme bağlanmış olanların ayakta tedavilerinde hekim ve diş hekimi muayenelerinden 2 Türk Lirası katılım payı alınır. Katılım payı tutarını birinci basamak sağlık kuruluşlarında yapılan muayenelerde almamaya ya da daha düşük tutarlarda belirlemeye veya tekrar aynı tutarlara getirmeye, ikinci ve üçüncü basamak sağlık kurumlarında yapılan muayenelerde önceki basamaklardan sevkli olarak başvurulup başvurulmadığı dikkate alınmak suretiyle yarısına kadar indirmeye veya beş katına kadar artırmaya, gerektiğinde bu tutarları kanuni tutarlarına getirmeye veya indirmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir. Bu fıkra da belirlenen katılım payının tutarı, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.

Birinci fıkra kapsamına girenlerin, tedavileri nedeniyle kullanmalarına gerek görülen ortez, protez, iyileştirme araç ve gereçlerinin bedelleri üzerinden, sağlık hizmetlerinin niteliği açısından hayati önemi haiz olup olmaması, kişilerin gelir ve aylıklarının tutarı ve benzeri ölçütler dikkate alınarak % 10 ila % 20 arasında Maliye Bakanlığınca belirlenen oranlarda katılım payı alınır. Bu şekilde alınacak katılım payının tutarı, sağlık hizmetinin alındığı tarihteki asgari ücretin % 75'ini geçemez.

3816 sayılı Kanun kapsamındaki yeşil kart sahiplerinin ve ilgili mevzuatında 3816 sayılı Kanun hükümlerine göre tedavilerinin sağlanması hükme bağlanmış olanların, ödemiş oldukları katılım payları, talepleri halinde 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanunu hükümlerine göre kendilerine geri ödenir.

Bir hastalığın tedavisinin başka tıbbi bir yöntemle tedavisinin mümkün olmaması nedeniyle yapılacak yardımcı üreme yöntemi tedavisi dışındaki, yardımcı üreme yöntemi tedavisinde, birinci fıkraya kapsamına girenler için ilk denemede % 30, ikinci denemede % 25 oranında katılım payı alınır. Bu fıkra gereğince alınacak katılım payının hesabında, ikinci fıkra da belirtilen üst limit dikkate alınmaz.

Katılım payının gerektiğinde ilgililerin aylık ve ücretlerinden kesilmesine veya eczaneler ile diğer kurum ve kuruluşlar aracılığıyla tahsiline ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

5510 sayılı Kanunun 69 uncu maddesinde belirtilen sağlık hizmetleri ile aynı maddede sayılan kişilerden bu maddenin birinci fıkrası kapsamına girenlerden katılım payı ve ilaç katılım payı alınmaz. Bu şekilde katılım payı alınmayacak sağlık hizmetlerini tek tek veya gruplandırarak tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Birinci fıkra kapsamına girenlerden, görevleri gereği kurumları tarafından talep edilen sağlık kurulu raporları veya sağlık raporları için katılım payı alınmaz.

Sağlık kurum ve kuruluşları, kamu idarelerinde 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı olarak istihdam edilenlerden (bunlardan aylıksız izinli olup, ilgili mevzuatı gereğince tedavi yardımı hakkı devam edenler dahil) sigorta primleri aynı Kanunun geçici 4 üncü maddesine göre ödenmekte olanlar ile bunların bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerinden vermiş oldukları sağlık hizmetleri için anılan Kanunun 73 üncü maddesi gereğince genel sağlık sigortalısı hak sahiplerinden alabilecekleri ilave ücretlerin dışında ilave ücret talep edemez. Maliye Bakanlığı ilave ücret alınamayacak sağlık hizmetlerini yeniden tespit etmeye yetkilidir.

5510 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesinin ikinci fıkrası gereğince ilgili kayıt ve işlemlerin Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından devralınması halinde devir tarihinden sonra anılan Kanunun ilgili hükümleri uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 10- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte; Bütçe Başkontrolörü kadrosunda bulunanlar halen bulundukları kadro dereceleriyle Muhasebat Başkontrolörü kadrolarına, Bütçe Kontrolörü kadrosunda bulunanlar halen bulundukları kadro dereceleriyle Muhasebat Kontrolörü kadrolarına başka bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılırlar. 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait bölümünde yer alan Bütçe Başkontrolörü ve Bütçe Kontrolörü kadrolarından bu madde çerçevesinde yapılan atama nedeniyle boşalacak olanlar, sırasıyla Muhasebat Başkontrolörü ve Muhasebat Kontrolörü kadrolarıyla değiştirilmiş ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte boş bulunan Bütçe Başkontrolörü ile Bütçe Kontrolörü ve Stajyer Bütçe Kontrolörü kadroları herhangi bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Bütçe Kontrolörü unvanını kazanmış olup, kamu kurum ve kuruluşlarında başka görevlerde bulunanlar, daha sonra talep etmeleri halinde durumlarına göre Muhasebat Başkontrolörü veya Muhasebat Kontrolörü kadrolarına atanabilirler. "

MADDE 23- 16/5/1984 tarihli ve 3007 sayılı Gümrük Mevzuatına Göre Tasfiye Edilecek Eşya Hakkında Döner Sermaye Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 1- Bu Kanunun 1 inci maddesiyle tahsis edilen ve 6 ncı maddesine istinaden Bakanlar Kurulu kararları ile artırılmış olan sermayeye 6 milyon Türk Lirası eklenmiştir. Eklenen bu tutar 2009 yılı merkezi yönetim bütçesi ödenekleri ile karşılanır."

MADDE 24- 10/10/1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

"EK MADDE 10- Başbakanlık merkez teşkilatı kadrolarında çalışan (Başbakanlık Basımevi Döner Sermaye İşletmesi Müdürlüğünde çalışanlar dahil, Başbakanlık Müfettiş ve Müfettiş Yardımcıları hariç) memurlardan ve kadro karşılığı sözleşmeli personel hariç diğer sözleşmeli personelden, Başbakanlık ve Bakanlar Kurulunun mesai gün ve saatleri dışında yürütülen çalışmalar için hizmetine ihtiyaç duyulanlara ayda 60 saati geçmemek üzere fiilen yapılan fazla çalışma karşılığın-

da gelir vergisine tabi tutulmaksızın fazla çalışma ücreti ödenir. Fazla çalışma ücreti, merkezi yönetim bütçe kanunu ile belirlenen fazla çalışma ücretinin beş katını geçemez. Bu Kanunun 36 ncı maddesinin son fıkrasına göre görevlendirilenlerden Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü ile Genel Müdürlük ve daha üst birimlerin makam hizmetlerinde çalışanlara da diğer kanunlarda yer alan kısıtlamalara bağlı olmaksızın fazla çalışma ücreti ödenir.

Fazla çalışmanın süresi ile ödenecek fazla çalışma ücretine ilişkin usul ve esaslar; iş hacmi, görevin önem ve güçlüğü, fazla çalışmanın yaptırıldığı saatler, çalışma mahalleri, çalışılan birimler ile çalışmaların hafta sonu ve resmi tatil günlerinde yaptırılması gibi hususlar dikkate alınmak suretiyle Başbakan onayı ile belirlenir.

9/7/1982 tarihli ve 2690 sayılı, 13/4/1994 tarihli ve 3984 sayılı, 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı, 9/12/1994 tarihli ve 4059 sayılı, 2/5/2001 tarihli ve 4668 sayılı, 27/10/2004 tarihli ve 5251 sayılı, 10/11/2004 tarihli ve 5256 sayılı, 1/12/2004 tarihli ve 5263 sayılı, 10/11/2005 tarihli ve 5429 sayılı, 20/2/2008 tarihli ve 5737 sayılı kanunlar ile 10/8/1993 tarihli ve 491 sayılı, 19/6/1994 tarihli ve 540 sayılı, 23/2/1995 tarihli ve 547 sayılı, 25/3/1997 tarihli ve 571 sayılı kanun hükmünde kararname ile diğer mevzuatta yer alan, 3056 sayılı Kanunda düzenlenen fazla çalışma ücretinden veya Başbakanlık merkez teşkilatında çalışan personelin yararlandığı fazla çalışma ücretinden kurum personelinin de yararlanacağına dair hükümler bu maddeye göre yapılacak ödemeler hakkında uygulanmaz.

EK MADDE 11- Ekli (I) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (1) sayılı cetvelin Başbakanlığa ait bölümüne eklenmiştir."

MADDE 25- 3056 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 8- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Başbakanlık merkez teşkilatında stenograf olarak görev yapanlardan Türkiye Büyük Millet Meclisi stenografi kursuna katılarak başarılı olanlar, talepleri halinde 35 inci maddede belirtilen koşullara bağlı olmaksızın bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içerisinde stenograf kadrolarına atanırlar."

MADDE 26- 14/2/1985 tarihli ve 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasına (b) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (c) bendi eklenmiş ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

"c) Hükümet konaklarının yapımını programlamak, satın alma işlemlerini yürütmek ve bunların onarımlarını yapmak,"

MADDE 27- 9/4/1987 tarihli ve 3348 sayılı Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 7- Bakanlık şehir içi raylı ulaşım sistemlerini ve metroları 2023 yılına kadar yapabilir, yaptırabilir ve bunlardan yapımı devam etmekte olanları mevcut sözleşmeleriyle devralabilir."

MADDE 28- 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 7- 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinde belirtilen kamu idare, kurum ve kuruluşlarında ilgili mevzuatı uyarınca kadro karşılıksız, 657 sayılı Kanunun ek geçici 16 ncı maddesi ile yükseköğretim mevzuatı uyarınca sözleşme ile çalıştırılacak personelin belirlenmesine ilişkin herhangi bir işlem yapılmadan önce Maliye Bakanlığından izin alınması şarttır. Bu idare, kurum ve kuruluşlarda mali yılla sınırlı olmak

üzere sözleşmeyle çalıştırılacak personel pozisyonlarına ilişkin birim, unvan, nitelik, sayı ve/veya isim, ücret ile sözleşme örneği; kadro karşılığı çalıştırılan sözleşmeli personel için sadece sözleşme örneği Maliye Bakanlığının vizesine tabidir. Söz konusu vize işlemlerine ilişkin iptal ve değişiklikler de aynı usule tabidir.

Özel kanunlarındaki hükümler saklı kalmak kaydıyla birinci fıkra kapsamında sözleşmeyle çalıştırılan personel hakkında 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uygulanır.”

MADDE 29- 8/511991 tarihli ve 3717 sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- Tebliğden başka bir işlem yapmak için makamından uzaklaşma durumunda olan hakimler, savcılar, askeri mahkemelerdeki subay üyeler, icra müdürleri ile yardımcılarına, icra işlemlerini yapmakla yetkili memurlara, adli tabiplere, yazı işleri müdürlerine zabıt katiplerine, mübaşirlere, hizmetlilere ve bu işlemlere katılan hazine avukatlarına, hazine avukatı olmayan il ve ilçelerde davaları takibe yetkili idare amirleri ve 3402 sayılı Kadastro Kanununa göre yetkili kılınan kişiler ile muhakemat hizmetlerinde görev yapan memurlara, hakim veya Cumhuriyet savcısının kararı uyarınca görevlendirilen sosyal çalışmacı, psikolog ve pedagoğlara yol giderlerinden başka;

1) Daireden uzaklaşmayı gerektiren iş, mahkemenin bulunduğu belediye sınırları içinde ise, her iş için, 1 inci derece Devlet memurunun aldığı geçici görev yolluğu kadar,

2) Daireden uzaklaşmayı gerektiren iş, mahkemenin bulunduğu belediye sınırları dışında ise, her iş için, 1 inci derece Devlet memurunun aldığı geçici görev yolluğunun 1,5 katı kadar, yol tazminatı verilir.

Daireden uzaklaşmayı gerektiren işlerin bir kısmı mahkemenin bulunduğu belediye sınırları içinde bir kısmı dışında ise, belediye sınırları içinde olan her iş için birinci fıkranın (1) numaralı bent hükmü, belediye sınırları dışında olan her iş için ise aynı fıkranın (2) numaralı bent hükmü uygulanır.

Görülen işler birden fazla ise, ilgililerden alınacak yol giderleri uzaklık ile, yol tazminatı ise birinci ve ikinci fıkralardaki esaslar ile orantılı şekilde bölünerek hesaplanır. Bu tutarın, yazı işleri müdürleri, sosyal çalışmacı, psikolog, pedagoğ ve zabıt katipleri için 2/3’ü, mübaşirler ve hizmetliler için 1/2’si ödenir.

Yol giderleri ile tazminat, ilgili kişiler tarafından işin yapılmasından önce, emaneten makbuz mukabilinde vezneye yatırılarak bununla ilgili deftere işlenip keşif ve işlem sonunda yapılan harcama bir tutanakla belgelenerek kalanı ilgili kişiye verilir. Yol giderleri ile tazminatın bütçeden karşılanması halinde yapılacak ödemelerde ilgili hükümler uygulanır.

Birinci fıkrada sayılanlardan adli yargı hakim ve savcılar ile adli yargıda görevli yazı işleri müdürü, zabıt katibi, mübaşir, icra müdürü, icra müdür yardımcısı, icra işlemlerini yapmakla yetkili memurlar ile diğer personele tahakkuku müteakip yol tazminatının 1/2’si ödenir. Ancak, bu ödemelerin aylık toplamı en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) % 200’ünü geçemez. Geçen miktar ve yol tazminatının diğer yarısı, her ayın sonu itibarıyla Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İşyurtları Kurumunun başka hesabına yatırılır. Yatırılan tutarlar, Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İşyurtları Kurumunun bütçesiyle ilişkilendirilerek 4301 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İşyurtları Kurumunun Kuruluş ve İdaresine ilişkin Kanunda belirtilen işler için kullanılır.

Hazine avukatlarına, yol tazminatı birinci ve ikinci fıkralarda belirtilen yol tazminatı tutarının 1/2’si esas alınmak suretiyle bütçenin ilgili tertibinden tediye olunur ve ayrıca gündelik ödenmez. Hazine avukatı veya Devlet davalarını takibe yetkili kişiye ödenecek yol tazminatının tahakkukunu müteakip % 85’i ödenir. Yol tazminatının kesilen % 15’i emanet hesabına alınarak o il ve ilçede muhakemat hizmetlerinde görev yapan raportör, şef ve memurlara ayda bir defada eşit olarak ödenir. Ancak, bu fıkra göre yapılan ödemelerin aylık toplamı en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) % 200’ ünü geçemez.

Her bir icra müdürlüğünde fiilen görev yapan icra müdürü, icra müdür yardımcıları ile icra işlemlerini yapmakla yetkili memurlara beşinci fıkra uyarınca ödenecek yol tazminatı, bu birimlerde görev yapan personelin kadro unvanı, görev ve yetkileri ile gittikleri icra işi sayısı göz önüne alınarak beşinci fıkradaki tavanı aşmamak üzere belirlenecek usul ve esaslar dahilinde de bu personel arasında dağıtılır.

Bu madde kapsamında yapılacak ödemelerden damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesinti yapılmaz. Bu maddenin uygulanması ile ödemeye ilişkin usul ve esaslar Adalet Bakanlığı ve Maliye Bakanlığınca müştereken tespit edilir.”

MADDE 30- 3717 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bu Kanunun 2 nci maddesi uyarınca banka hesaplarına yatırılan tutarlar, Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İşyurtları Kurumunun banka hesabına yatırılır. Yatırılan tutarlar, Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İşyurtları Kurumunun bütçesiyle ilişkilendirilerek 4301 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İşyurtları Kurumunun Kuruluş ve idaresine ilişkin Kanunda belirtilen işler için kullanılır.”

MADDE 31- 30/4/1992 tarihli ve 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- Bakanlığa bağlı her derece ve türdeki örgün ve yaygın eğitim kurumlarında görev yapan yönetici ve öğretmenlerden Bakanlık merkez ve taşra teşkilatı ile Bakanlığa verilmiş bir görevi yürütmek üzere diğer kurumlarda ilgili mevzuatına göre geçici olarak görevlendirilenlere, 1/7/2006 ila 23/1/2009 tarihleri arasında 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesi kapsamında yapılmış olan ek ödemeler nedeniyle borç çıkarılmaz, çıkarılmış olan borç tutarlarının tahsilinden vazgeçilerek borç takibi işlemine son verilir.”

MADDE 32- 23/7/1995 tarihli ve 4123 sayılı Tabii Afet Nedeniyle Meydana Gelen Hasar ve Tahribata İlişkin Hizmetlerin Yürütülmesine Dair Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Bu Kanunun 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına göre, 31/3/2009 tarihinden önceki dönemlere ilişkin başvurulardan Maliye Bakanlığınca uygun görüş verilmemiş olanlar hakkında herhangi bir işlem yapılmaz.”

MADDE 33- 25/4/2001 tarihli ve 4652 sayılı Polis Yüksek Öğretim Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve geçici 4 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

“c) Başkan, başkan yardımcıları, dekan yardımcısı, enstitü sekreteri, bölüm başkanları, şube müdürleri, polis meslek yüksek okulu müdürleri, müdür yardımcıları ve şube müdürleri ile emniyet hizmetleri sınıfından olup polis yüksek öğretim kurumlarında görevlendirilen öğretim elemanlarına, almakta oldukları emniyet hizmetleri tazminatının, kadrolu öğretim elemanlarına da almakta oldukları üniversite ödeneğinin % 30’u oranında ayrıca ödeme yapılır. Bu ödeme damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz.”

MADDE 34- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 20- 5 inci maddede düzenlenen net borç kullanımı tutarı 2009 yılı için, 1/1/2009 tarihinden geçerli olmak üzere, Bakan ve Bakanlar Kurulu tarafından artırılan net borç kullanım tutarının dört katı olarak, uygulanır.”

MADDE 35- 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 65 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Katılma payı

MADDE 65- (1) Kimlik Paylaşımı Sisteminde ve Adres Paylaşımı Sisteminde yer alan bilgilerin genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri dışındaki kamu kurum ve kuruluşları ile diğer kişilerle paylaşılması karşılığında katılma payı alınır. Katılma payı, Kimlik ve Adres Paylaşımı Sisteminden yapılan her bir sorgu için 2 kuruş olarak ve Bakanlık kayıtları esas alınmak suretiyle hesaplanır. Bakanlar Kurulu bu tutarı elli katına kadar artırmaya, yarısına kadar indirmeye ve yeniden kanuni tutarına getirmeye yetkilidir.

(2) Katılma payları, takvim yılının üçer aylık dönemleri itibarıyla her bir dönemde yapılan sorgulamalar üzerinden hesaplanır. Hesaplanan katılma payları dönemi takip eden ayın 15 inci günü akşamına kadar sorgulama yapan kurumlara bildirilir ve bildirim yapıldığı ayın sonuna kadar Bakanlık merkez muhasebe birimine ödenir.

(3) Süresinde ödeme yapmayanların sistemle bağlantısı kesilir. Süresinde ödenmeyen katılma payları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre vergi dairelerince takip ve tahsil edilir. Katılma payları genel bütçeye gelir kaydedilir.

(4) Köy ve mahalle muhtarlıkları katılma payından muaftır.

(5) Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık ile Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenir.”

MADDE 36- 24/5/2007 tarihli ve 5668 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Besleme Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- (1) 8 inci madde gereğince terörle yaygın ve yoğun bir şekilde mücadeleye yönelik iç güvenlik hareketi ile görevli birliğin kazandan beslenen birlik olmaması halinde, bu birliklerde görevli olan subay, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlara, birlikte beraber bulunmak zorunda oldukları günler için güçlendirilmiş yemek bedelinin tutarı ay sonunda ödenir.”

MADDE 37- 1) 2/3/1950 tarihli ve 5584 sayılı Posta Kanununun 63 üncü maddesinin (V) numaralı fıkrasının ikinci cümlesinin sonunda yer alan “yakılır” ibaresi “imha edilir” şeklinde değiştirilmiştir.

2) 2/1/1961 tarihli ve 195 sayılı Basın İlan Kurumu Teşkiline Dair Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “Kültür ve Turizm Bakanlığı 1,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Çevre ve Orman Bakanlığı 1,” ibaresi eklenmiş ve aynı bentte yer alan “olmak üzere 11 temsilci ile Türkiye Selüloz ve Kağıt Fabrikaları İşletmesi Genel Müdürlüğünden (SEKA) 1,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

3) 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “ek 3 üncü maddesine göre istihdam edilen sözleşmeli personele” ibaresi “ek 3 üncü maddesinde belirtilenlere” şeklinde değiştirilmiştir.

4) 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun ek 13 üncü maddesinin (4) numaralı fıkrasının (a) bendinde yer alan “Maliye Bakanlığı ile bağlı kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatı kadrolarında çalışan” ibaresi “Maliye Bakanlığı ile bağlı kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatında çalışan” şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

5) 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanununa ekli (2) sayılı cetvelde yer alan “Bakanlıklar Müsteşarları” ibaresinden sonra gelmek üzere “Düzenleyici ve Denetleyici Kurum Başkanları” ibaresi eklenmiştir.

6) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun;

a) 4 üncü maddesinin (B) fıkrasının;

(1) Birinci paragrafında yer alan “kurumun teklifi üzerine Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşleri alınarak Bakanlar Kurulunca geçici olarak sözleşme ile çalıştırılmasına karar verilen ve işçi sayılmayan kamu hizmeti görevlileridir. (36 ncı maddenin II - Teknik Hizmetler Sınıfında belirtilen görevlerde yukarıdaki fıkra uyarınca çalıştırılanlar için, işin geçici şartı aranmaz.)” ibaresi “Bakanlar Kurulunca belirlenen esas ve usuller çerçevesinde kurumun teklifi ve Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Maliye Bakanlığınca vizelenen pozisyonlarda, mali yılla sınırlı olarak sözleşme ile çalıştırılmasına karar verilen ve işçi sayılmayan kamu hizmeti görevlileridir.” şeklinde değiştirilmiştir.

(2) Son paragrafında yer alan “ve bu hususlara ilişkin esas ve usuller Bakanlar Kurulunca kararlaştırılır.” ibaresi “, pozisyon unvan ve nitelikleri, sözleşme fesih halleri, pozisyonların iptali, istihdamına dair hususlar ile sözleşme esas ve usulleri Devlet Personel Başkanlığının görüşü ve Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir.” şeklinde değiştirilmiş ve aynı paragrafa “Bu şekilde istihdam edilenler, hizmet sözleşmesi esaslarına aykırı hareket etmesi nedeniyle kurumlarınca sözleşmelerinin feshedilmesi veya sözleşme dönemi içerisinde Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenen istisnalar hariç sözleşmeyi tek taraflı feshetmeleri halinde, fesih tarihinden itibaren bir yıl geçmedikçe kurumların sözleşmeli personel pozisyonlarında istihdam edilemezler.” cümlesi eklenmiştir.

b) 152 nci maddesinin “II- Tazminatlar” kısmının “(A) Özel Hizmet Tazminatı” bölümüne aşağıdaki bent eklenmiştir.

“n) Başbakanlık merkez teşkilatı kadrolarında bulunan stenograflardan;

1. 1 -2 nci derecelerden aylık alanlar için % 120’ sine,

2. 3-6 ncı derecelerden aylık alanlar için % 110’ una,

3. 7-9 uncu derecelerden aylık alanlar için % 100’ üne,”

c) Eki (II) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “4. Başbakanlık ve Bakanlıklarda” bölümüne “Başbakanlık Merkez Teşkilatında Araştırmacı” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve Stenograf” ibaresi eklenmiştir.

ç) Eki (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 8 inci sırasının (c) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (d) bendi eklenmiş, mevcut (d) bendi (e) bendi olarak teselsül ettirilmiş ve aynı Cetvelin 10 uncu sırasının (b) bendinde yer alan “8 inci sıranın (d) bendi” ibaresi “8 inci sıranın (e) bendi” olarak değiştirilmiştir.

“d) Kazanılmış hak aylıkları birinci derecede olmak şartıyla Stenograf 2000”

7) 22/6/1978 tarihli ve 2155 sayılı Bazı Kamu Personeline Tayin Bedeli Verilmesi Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Milli Savunma Bakanlığı ile Türk Silahlı Kuvvetleri kıt’a ve kurumlarında görevli Maliye Bakanlığına bağlı muhasebeler teşkilatındaki memur ve yardımcı hizmetler personeline;” ibaresinden sonra gelmek üzere “Milli Savunma Bakanlığı ile Türk Silahlı Kuvvetleri kıt’a ve kurumlarında görevli Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü kadrolarındaki memur ve yardımcı hizmetler personeline;” ibaresi eklenmiştir.

8) 5/4/1983 tarihli ve 2813 sayılı Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna ilişkin Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “özel bütçeli” ibaresi ile aynı maddenin onüçüncü fıkrasının bir ila dördüncü cümleleri madde metninden çıkarılmıştır.

9) 11/8/1983 tarihli ve 2876 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanununun 100 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerinin (1) numaralı alt bentleri “(1) Genel bütçeden yapılacak hazine yardımları,” şeklinde değiştirilmiştir.

10) 13/12/1983 tarihli ve 181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinin birinci cümlesinde yer alan “657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36 ncı maddesinde belirtilen sağlık hizmetleri ve yardımcı sağlık hizmetleri sınıfındaki unvanlarda çalıştırılmak üzere merkezi sınav sonuçlarına göre” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve üçüncü cümlesinde yer alan “Bu şekilde” ibaresi “Açıktan vekil olarak atananlar ile” şeklinde değiştirilmiştir.

11) 10/10/1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 35 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Genel Müdür ve Genel Müdür Yardımcıları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Strateji Geliştirme Başkanı,” ibaresi, “Diş Tabibi” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Stenograf” ibaresi ve aynı maddenin ikinci fıkrasının sonuna “Stenograflar, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde yazılı genel şartları taşıyan, Türkiye Büyük Millet Meclisi stenografi kursuna katılarak başarılı olan ve en az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarından ya da bunlara denkliği, yetkili makamlar tarafından kabul olunan yurt dışı yükseköğretim kurumlarından birini bitirmiş olanlar arasından yapılacak yazılı ve sözlü sınav sonucuna göre alınır” cümlesi eklenmiştir.

12) 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin;

a) Ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “8/5/1991 tarihli ve 3717 sayılı Kanunun 2 nci maddesi uyarınca yol tazminatının yarısı olarak bankalara yatırılan tutarlardan ödeme yapılanlara,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

b) Ek 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “5 YTL tutarında sendika ödeneği verilir.” ibaresi “10 TL tutarında toplu görüşme primi verilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

13) 13/8/1993 tarihli ve 497 sayılı Türkiye Bilimler Akademisinin Kurulması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 13 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yıllık tutarı kadar” ibaresi “yıllık tutarının üç katına kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

14) 7/11/1996 tarihli ve 4207 sayılı Tütün Ürünlerinin Zararlarının Önlenmesi ve Kontrolü Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin onbirinci fıkrasında yer alan “yetkili satıcı olan yerlerin dışında;” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

15) 18/2/1998 tarihli ve 4341 sayılı Muhtaç Erbaş ve Er Ailelerinin Ücretsiz Tedavisi Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Devlet ve üniversite” ibaresi “birinci basamak resmi sağlık kuruluşları ile Devlet ve üniversite” şeklinde değiştirilmiştir.

16) 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

17) 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin beşinci fıkrasının (k) bendinde yer alan “izinsiz olarak veya Kurum düzenlemelerine aykırılık oluşturacak şekilde” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

18) 10/ 12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun;

a) Eki (II) sayılı Cetvelin “B-Özel Bütçeli Diğer İdareler” bölümüne “2)Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu” sırasından sonra gelmek üzere aşağıdaki ibareler eklenmiş ve sıra numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir.

“3) Atatürk Araştırma Merkezi

4) Atatürk Kültür Merkezi

5) Türk Dil Kurumu

6) Türk Tarih Kurumu”

b) Eki (III) sayılı Cetvelde yer alan “Telekomünikasyon Kurumu” ibaresi “Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu”, “Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu” ibaresi “Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu” olarak değiştirilmiştir.

c) Eki (III) sayılı Cetvelin sonuna “9) Şeker Kurumu” ibaresi eklenmiştir.

19) 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun geçici 12 nci maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “üç yıl içinde” ibaresi “1/1/2010 tarihine kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

20) 28/3/2007 tarihli ve 5615 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 22 nci maddesinde yer alan “10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 23 üncü maddesinin (b) bendi gereğince” ibaresi “2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin üçüncü fıkrası gereğince” şeklinde değiştirilmiştir.

21) 22/5/2007 tarihli ve 5664 sayılı Konut Edindirme Yardımı Hak Sahiplerine Ödeme Yapılmasına Dair Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “2 aylık süre” ibaresi “8 aylık süre” olarak değiştirilmiştir.

22) 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 18inci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “belirlmeye yetkilidir.” ibaresi “Maliye Bakanlığı ile Hazine Müsteşarlığının uygun görüşünü almak suretiyle belirlemeye yetkilidir.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 38- Bu Kanunun;

a) 11 inci maddesi 1/10/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) 37 nci maddesinin onikinci fıkrasının (a) bendi 21/11/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

c) 4 üncü ve 5 inci maddeleri yayımını izleyen ayın onbeşinde,

ç) 22 nci maddesiyle 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen geçici 8 inci maddesi 3/4/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

d) 18 inci maddesi 1/9/2009 tarihinde,

e) 13 üncü, 17 nci, 19 uncu, 28 inci, 33 üncü, 36 ncı maddeleri ile 37 nci maddesinin dokuzuncu ve onüçüncü fıkraları ve aynı maddenin altıncı fıkrasının (a) bendi, onikinci fıkrasının (b) bendi ile onsekizinci fıkrasının (a) ve (c) bentleri 1/1/2010 tarihinde,

f) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 39- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

C. Çiçek

Devlet Bakanı

M. Aydın

Devlet Bakanı

N. Çubukçu

Devlet Bakanı

E. Bağış

İçişleri Bakanı

B. Atalay

Millî Eğitim Bakanı

H. Çelik

Ulaştırma Bakanı

B. Yıldırım

Sanayi ve Ticaret Bakanı

M. Z. Çağlayan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

H. Yazıcı

Devlet Bakanı

M. Başesgioğlu

Devlet Bakanı

M. Şimşek

Adalet Bakanı

M. A. Şahin

Dışişleri Bakanı

A. Babacan

Bayındırlık ve İskân Bakanı

F. N. Özak

Tarım ve Köyişleri Bakanı V.

N. Çubukçu

En. ve Tab. Kay. Bakanı

M. H. Güler

Çevre ve Orman Bakanı

V. Eroğlu

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

N. Ekren

Devlet Bakanı

K. Tüzmen

Devlet Bakanı

M. S. Yazıcıoğlu

Millî Savunma Bakanı

M. V. Gönül

Maliye Bakanı

K. Unakıtan

Sağlık Bakanı

R. Akdağ

Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı

F. Çelik

Kültür ve Turizm Bakanı

E. Günay

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

**BÜTÇE KANUNLARINDA YER ALAN BAZI HÜKÜMLERİN İLGİLİ KANUN VE
KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERE EKLENMESİ İLE BAZI KANUN VE
KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
İLİŞKİN KANUN TASARISI**

MADDE 1- 9/6/1930 tarihli ve 1700 sayılı Dahiliye Memurları Kanununun 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 2/A maddesi eklenmiştir.

“Kaymakam adaylığı yazılı sınavı, mülakatı ve atama

MADDE 2/A- Yazılı sınav; Bakanlıkça bu sınavı yapabilen kamu kurum ve kuruluşlarına, düzenlenecek protokole göre yaptırılan yarışma sınavıdır. Atama yapılacak boş kadro sayısı, atanacaklarda aranacak şartlar ile başvuruya ve sınava ilişkin hususların yer aldığı duyuru, müracaat süresinin bitiminden en az onbeş gün önce Türkiye genelinde günlük yayımlanan tirajı en yüksek beş gazetenin birinde bir defa ilan olunur, ayrıca İçişleri Bakanlığı internet sitesinde duyurulur. Yazılı sınav soruları, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi, Türkçe, Anayasa Hukuku, İdare Hukuku, Türkiye’nin İdari Yapısı, Türkiye’de Mahalli İdareler, Ekonomi, Türkiye’nin Sosyo-ekonomik Yapısı ile Türkiye’de Demokratikleşme ve İnsan Hakları konularından hazırlanır. Yazılı sınavda, yüz tam puan üzerinden yetmiş puanın altına düşülmemek kaydıyla en yüksek puandan başlamak üzere, sınav ilanında belirtilen kadronun iki katı aday mülakata çağrılır. Mülakata çağrılan en son adayla aynı puanı almış bulunan diğer adaylar da, kontenjan gözetilmeksizin mülakata çağrılır.

Mülakat, adayın;

- a) Bir konuyu kavrayıp özetleme, ifade yeteneği ve muhakeme gücünün,
 - b) Temsil kabiliyeti, davranış ve tepkilerinin mesleğe uygunluğu, liyakati ile genel ve fiziki görünümünün,
 - c) Özgüveni, ikna kabiliyeti ve inandırıcılığının,
 - d) Genel yetenek ve genel kültürünün,
 - e) Çağdaş, bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının,
- puan vermek suretiyle değerlendirilmesi yöntemidir.

Mülakat komisyonu; Personel Genel Müdürünün başkanlığında İçişleri Bakanının, Bakanlık Müdürler Encümeninin Mülki İdare Amiri sınıfından olan üyeleri arasından görevlendireceği iki üyeden oluşur.

Adaylar, komisyon başkan ve üyeleri tarafından ikinci fıkranın (a) ile (e) bentlerinde yazılı özelliklerin her biri için yirmişer puan üzerinden değerlendirilir, verilen puanlar ayrı ayrı tutanağa geçirilir. Bunun dışında mülakat ile ilgili herhangi bir kayıt sistemi kullanılmaz. Başarılı sayılmak için, komisyon başkan ve üyelerinin yüz tam puan üzerinden verdikleri puanların aritmetik ortalamasının en az yetmiş olması şarttır. Mülakat sonucu; en yüksek puan alan adaydan başlamak üzere sıralama yapılarak mülakat başarı listesi hazırlanır ve bu liste mülakat komisyonu tarafından imzalanır.

Nihai başarı listesi, yazılı sınav puanı ile mülakat puanının aritmetik ortalaması tespit edilerek en yüksek puan alandan başlamak üzere hazırlanır. Bu sıralamaya tabi tutulanların nihai puanlarının eşit olması halinde, yazılı sınavda alınan puana öncelik tanınır. Yazılı sınav puanlarının da eşit olması halinde lisans diploması not ortalaması yüksek olan esas alınarak sıra belirlenir.

Nihai başarı listesindeki sıralama doğrultusunda sınav ilanında belirtilen kadro sayısı kadar adayın atama işlemleri yapılır.

Gerçeğe aykırı beyanda bulunanların sınavları geçersiz sayılarak atamaları yapılmaz, yapılmış ise iptal edilir. Bu kişiler hiçbir hak talebinde bulunamazlar.”

MADDE 2- 1700 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin (A) fıkrasında yer alan “kaymakamlık vekâletinde ve buralardaki” ibaresinden sonra gelmek üzere “il özel idareleri ile” ibaresi ve “6 ayı geçmemek üzere kısaltmaya” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya uzatmaya” ibaresi ve aynı fıkra aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Bu Kanunun kaymakam adaylarının yetiştirilmesi ile ilgili hükümlerinin uygulama usul ve esasları İçişleri Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 3- 1700 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- 26/10/2008 tarihinde Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezine yazılı aşaması yaptırılan sınavın mülakatı, 20/11/2008 tarihinde yazılı sınavı kazandığı ilan edilen adayların tümünün mülakata çağırılması suretiyle tamamlanır.

Bu Kanunun 3 üncü maddesinde öngörülen yönetmelik en geç altı ay içerisinde çıkarılır.”

MADDE 4- 2/6/1934 tarihli ve 2489 sayılı Kefalet Kanununun 1 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I) ve (II) sayılı cetvellerde yer alan kamu idareleri ile bu idarelere bağlı döner sermayeli kuruluşlarda para, menkul kıymet ve ayniyatı alıp veren ve elinde tutan; memur, sözleşmeli personel ve işçiler (geçici işçiler hariç) için müteselsil kefalet usulü kabul edilmiş ve bu maksatla tüzel kişiliği haiz Kefalet Sandığı kurulmuştur. Bu Kanundaki memur ve müstahdem ibarelerinden bu fıkra geçen kefalet tabi personel anlaşılır.

Sandık, Maliye Bakanlığının bağlı kuruluşudur. Sandık, Bakanlıkta görevli yöneticilerden Maliye Bakanınca seçilen üç kişiden oluşan idare heyeti tarafından yönetilir. İdare heyeti üyeleri, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 34 üncü maddesi uyarınca kamu iktisadi teşebbüsleri yönetim kurulu başkanı ve üyeleri için Yüksek Planlama Kurulu tarafından belirlenen aylık ücretten aynı şekilde yararlandırılır.”

MADDE 5- 2489 sayılı Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- Kefalet Sandığının sermayesi;

- a) Kefaletle bağlı görev alanların maaş veya ücretlerinden kesilen kefalet aidatından,
 - b) 10 uncu maddede sayılan para cezalarından,
 - c) Sandık sermayesinin işletilmesinden elde edilen kazançlardan,
 - d) Kefaletle tabi personel çalıştıran kamu kurum ve kuruluşlarının gerektiğinde Sandığa yapacakları yardımlardan,
- oluşur.

Kefalet aidatı; giriş aidatı ile aylık aidattan meydana gelir.

Giriş aidatı; (1500) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunan tutardır. Giriş aidatı, ilk taksiti kefaletle bağlı görevde tam olarak alınan ilk maaş veya ücretten başlamak üzere dört eşit taksitte kesilir.

Aylık aidat; (100) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunan tutardır. Aylık aidat, giriş aidatının tamamının kesilmesini izleyen aydan itibaren her ay maaş veya ücretten kesilir.

Kendisine dört ayı aşmamak kaydıyla geçici olarak veya vekâlet suretiyle kefaletle bağlı görev verilenler, bu madde hükmüne bağlı olmayıp (1500) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunan tutarı kefalet gösterirler. Şu kadar ki, geçici olarak veya vekâlet suretiyle tayin olunanlar kefaletle bağlı memurlardan iseler, ayrıca kefalet aranmaz. Ancak, bunlar aylık aidatı ödemeye devam ederler.”

MADDE 6- 2489 sayılı Kanunun 5 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5- Kefaletle tabi personelden, kefaletle tabi olmayan bir hizmete geçen veya vefat edenlerle herhangi bir nedenle kefaletli hizmetten ayrılmış olanların Sandıktan ilişkileri aşağıdaki şekilde kesilir:

a) Bunların 2 nci maddeye göre kesilmiş olan aidatları toplamından 4 üncü maddeye göre mahsup edilen tutarlar düşüldükten sonra kalanın ilk yarısı son üç yıllık faiziyle birlikte; vefat edenlerin varisleri ile emekli olanlara bir ay içinde, bunlar dışındaki nedenlerle kefaletli hizmetten ayrılmış olanlara ise izleyen yılın Mart ayı sonuna kadar geri verilir. Kefaletli hizmette üç yıldan daha az görev yapılması halinde görev süresi kadar faiz uygulanır.

b) Kalanın diğer yarısı ise üç yıl içinde tahakkuk eden şahsına ait zimmetlerle sandıktan ayrılmadan önceki sürelerle ait ve 4 üncü maddeye göre kendine düşen zararlar karşılığı olarak alıkonulur. Üç yılın sonunda varsa yukarıda yazılı zimmetler mahsup edildikten sonra kalan tutar, üç yıllık faiziyle birlikte alacaklıya iade edilir.

Sandıkça verilen faiz haddi, Sandığın son üç yıl içinde sermayesine aldığı faizlerin nispetini geçemez.

İlk yarı tutarı ödenmeden önce tekrar kefaletli hizmete geçenlere, yukarıda belirtilen ödemeler yapılmaz. Ancak, ilk yarı tutarını aldıktan sonra üç yıl içinde tekrar kefaletli hizmete geçenlerin Sandıkta kalan diğer yarı tutarı, bu hizmetleri süresince sermaye olarak bunlar hesabına Sandıkta kalır.”

MADDE 7- 2489 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- 1/1/2009 tarihinden önce Sandıkla ilişkileri kesilmiş olanların aidatlarının geri verilmesinde, 5 inci maddenin değiştirilmeden önceki hükümleri uygulanır.

Bu Kanun, Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri A.Ş. Genel Müdürlüğü ve bağlı ortaklıklarında, bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla mevcut statüleri devam ettiği sürece uygulanır.”

MADDE 8- 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun 13 üncü maddesinde belirtilen görev unvanlarına; 2 ve 3 üncü meslek derecelerine “Uçuş Kıymetlendirme Kurulu Üyesi”, 3 üncü meslek derecesine “Havacılık Müdürü” ile 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 ve 9 uncu meslek derecelerine “Pilot” unvanları eklenmiş ve anılan Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 27- Ekli (I) sayılı listede gösterilen kadrolar, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (1) sayılı cetvelin Emniyet Genel Müdürlüğüne ait bölümüne eklenmiş, ekli (II) sayılı listede gösterilen kadrolar iptal edilerek anılan cetvelin Emniyet Genel Müdürlüğüne ait bölümünden çıkarılmıştır.”

MADDE 9- 13/6/1945 tarihli ve 4759 sayılı İller Bankası Kanununun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19- Genel Kurul tarafından onanan bilanço'ya göre ortaya çıkan safi kazancın;

a) % 10'u adi ihtiyat akçesine,

b) % 10'u köy sermayesi payı olarak sermaye hesabına,

c) % 10'una kadar olan kısmı Yönetim Kurulunun tespit edeceği esaslar dâhilinde Banka personelinin 3 aylık brüt ücreti ile sınırlı olarak dağıtılmak üzere Banka personeline,

ç) Kalanı, köyler ve nüfusu 10.000'in altında olan belediyelerin içmesuyu, atıksu, katı atık ve benzeri kentsel alt yapı tesislerinin yapımının finansmanı ile köyler ve nüfusu 100.000'e kadar olan belediyelerin harita, imar planı, içmesuyu, atıksu, katı atık, kent bilgi sistemi ve benzeri kentsel altyapı projelendirme hizmetlerinin finansmanına,

ayrılır.”

MADDE 10- 2/3/1950 tarihli ve 5584 sayılı Posta Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- PTT İdaresi; denetlemeye ilişkin hükümleri saklı kalmak kaydıyla, 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununa tabi olmaksızın, anılan Kanun kapsamında belirtilen faaliyet konuları ile ilgili olarak bankalarla yapacağı sözleşmeler doğrultusunda bankalara destek hizmeti verebilir.”

MADDE 11- 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Düzenleyici ve denetleyici kurumlarda harcırah ödemeleri bu Kanuna göre yapılır.

Bu kurumların personelinden mevzuatı uyarınca inceleme, ön araştırma, denetim veya soruşturma göreviyle yetkili olanların, bu görevleri nedeniyle memuriyet mahalli dışına yurt içi geçici görevlendirmelerinde 33 üncü maddenin (b) fıkrası hükümleri uygulanır.

Bu kurumların başkan ve üyeleri ile personelinden memuriyet mahalli dışına yapılan yurt içi geçici görevlendirilmelerinde, konaklama gideri için ödedikleri ücretleri belgelendirenlere, belge bedelini aşmamak ve 33 üncü maddenin (a) fıkrasına göre müstahak oldukları gündelik tutarının, ikinci fıkra kapsamındaki görevlendirmelerde beş katını, diğerlerinde dört katını geçmemek üzere görevlendirme süresince konaklama gideri ödenir.

İkinci fıkra kapsamındaki görevlerin yerine getirilmesi sırasında kurumlarınca görev mahalli içinde taşıt aracı sağlanamaması halinde kullanılan taşıtlara ilişkin ulaşım giderleri, ilgili kurumların görüşleri alınarak Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre ödenir.”

MADDE 12- 6245 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- Düzenleyici ve denetleyici kurumların başkan ve üyeleri ile diğer kurum personeline, usulüne ve ilgili mevzuatına uygun olarak yapılan geçici görevlendirmelerinde 1/1/2006–27/3/2009 tarihleri arasında gündelik, konaklama ve ulaşım giderleri olarak fazla yapılan ödemeler hakkında borç çıkarılamaz, çıkarılmış olan borç tutarlarının tahsilinden vazgeçilerek borç takibi işlemine son verilir.”

MADDE 13- 3/1/1961 tarihli ve 205 sayılı Ordu Yardımlaşma Kurumu Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18- Kurumun gelirleri;

a) Aylık (ek gösterge dâhil), taban aylığı ve kıdem aylığı toplam tutarına, 657 sayılı Kanuna tabi en yüksek Devlet memuru aylığı (ek gösterge dâhil) brüt tutarının,

- 1) Ek göstergesi 8400 ve daha yüksek olanlar için % 240’ının,
- 2) Ek göstergesi 7600 (dâhil) - 8400 (hariç) arasında olanlar için % 200’ünün,
- 3) Ek göstergesi 6400 (dâhil) - 7600 (hariç) arasında olanlar için % 180’inin,
- 4) Ek göstergesi 4800 (dâhil) - 6400 (hariç) arasında olanlar için % 150’sinin,
- 5) Ek göstergesi 3600 (dâhil) - 4800 (hariç) arasında olanlar için % 130’unun,
- 6) Ek göstergesi 2200 (dâhil) - 3600 (hariç) arasında olanlar için % 70’inin,
- 7) Diğerlerine % 40’ının,

ilave edilmesi suretiyle bulunan matrah üzerinden; muvazzaf subay ve astsubay, sözleşmeli subay ve astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar için % 10 oranında, Genelkurmay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, kuvvet komutanlıkları, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı kadrolarında çalışan memur ve sözleşmeli personel için % 10 oranında, yedek subaylar için % 5 oranında yapılan kesintilerden,

b) Ordu Yardımlaşma Kurumunda veya bu Kurumun % 50 sermayesinden fazlasına sahip olduğu veya iştirak ettiği şirketlerde çalışanlardan daimi olarak Kurum üyesi olmayı kabul edenlerin sigorta primine esas aylık ücretlerinden % 10 oranında yapılan kesintilerden,

c) Kurum mevcutlarının işletilmesinden elde edilen gelirlerden,

d) Gerçek ve tüzel kişiler tarafından yapılan her türlü nakdi ve ayni menkul ve gayrimenkul bağışlarından,

e) (a) ve (b) bentlerinde sayılan daimi üyelerden Konut Ön Biriktirim Fonundan yararlanmak isteyenler için (a) ve (b) bentlerinde belirtilen matrahlar üzerinden % 10 oranında yapılan ek kesintilerden,

oluşur. Askeri hâkim ve savcılar için yapılacak kesinti tutarı, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununa ekli (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinde belirlenen ek göstergeler esas alınmak suretiyle, bulundukları rütbe, derece ve kademelere göre (a) bendinde belirtilen ödeme unsurları üzerinden hesaplanan miktara göre tespit olunur.”

MADDE 14- 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- Üniversite hastanelerince (vakıf üniversiteleri hariç) ve Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarınca; sağlık hizmeti verildiği dönemde herhangi bir nedenle ilgili mevzuatı kapsamında sosyal güvenlik sağlık yardımından yararlanamayan gerçek kişilere sunulan tedavi hizmeti karşılığı olarak 1/1/2009 tarihinden önce düzenlenmiş olan fatura bedellerinden, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilememiş alacak tutarlarının % 50’sinin altı ay içinde ilgililerce defaten veya taksitle ödenmesi halinde, geri kalan kısmı fer’ileriyle birlikte terkin edilir. Tahsil edilemeyen fatura bedeli 100 Türk Lirasından az ise doğrudan terkin edilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı tarafından belirlenir.”

MADDE 15- 16/8/1961 tarihli ve 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde başvurarak 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahakkuk etmiş olan borcunu ödeme taahhüdünde bulunanlardan, başvuru tarihinden itibaren;

- a) Borcunun tamamını üç ay içinde ödeyenlerin gecikme zammının yüzde yetmişbeşi,
 - b) Oniki ay içinde aylık eşit taksitler halinde ödeyenlerin gecikme zammının yüzde ellisi,
 - c) Yirmidört ay içinde aylık eşit taksitler halinde ödeyenlerin gecikme zammının yüzde yirmibeşi,
 - ç) Kırksekiz ay içinde aylık eşit taksitler halinde ödeyenlerin gecikme zammının yüzde onu,
- terkin edilir.

Aylık taksitlerin aksatılmadan ödenmesi halinde başvuru ve taahhüt edilen ödeme süreleri için gecikme zammı uygulanmaz. Aylık taksitlerin aksatılması halinde ise, başvuru tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre gecikme zammı uygulanarak borç tahsil edilir.”

MADDE 16- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ek geçici 13 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sanatçı, stajyer sanatçı, sanat uygulatıcısı ve sahne uygulatıcılarının sözleşmeli personel olarak istihdamı için kullanılacak olan pozisyonların unvanı ve sayısı ile tip sözleşmeleri ve ücretleri için Maliye Bakanlığından vize alınması yönünde yılı bütçe kanunları dâhil ilgili mevzuatında düzenlenmiş olan hükümler, bu madde kapsamına girenler hakkında uygulanmaz.”

MADDE 17- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 16 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“XIII - Eğitim kampüsleri ve okul ile ailenin işbirliği:

MADDE 16- Aynı alan içinde birden fazla örgün ve/veya yaygın eğitim kurumunun bir arada bulunması halinde eğitim kampüsü kurulabilir ve bunların ortak ihtiyaçlarını karşılamak üzere eğitim kampüsü yönetimi oluşturulabilir. Eğitim kampüsü bünyesindeki ortak açık alan, kantin, salon ve benzeri yerlerin işlettirilmesi veya işletilmesi kampüs yönetimince yerine getirilir. Bu şekilde elde edilen gelirler, kampüsün ortak giderlerinde kullanılır. Eğitim kampüslerinin kuruluşu, yönetiminin oluşumu, gelirlerinin harcanması ve denetlenmesi ile bu fıkra da belirtilen diğer hususlar Maliye Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığınca müştereken hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.

Eğitim kurumlarının amaçlarının gerçekleştirilmesine katkıda bulunmak için okul ile aile arasında işbirliği sağlanır. Bu amaçla okullarda okul-aile birlikleri kurulur. Okul-aile birlikleri, okulların eğitim ve öğretim hizmetlerine etkinlik ve verimlilik kazandırmak, okulların ve maddi imkânlardan yoksun öğrencilerin zorunlu ihtiyaçlarını karşılamak üzere; aynî ve nakdî bağışları kabul edebilir, maddi katkı sağlamak amacıyla sosyal ve kültürel etkinlikler ve kampanyalar düzenleyebilir, okulların bünyesinde bulunan açık alan, kantin, salon ve benzeri yerleri işlettirebilir veya işletebilirler. Öğrenci velileri hiçbir surette bağış yapmaya zorlanamaz. Okul-aile birliklerinin kuruluş ve işleyişi, birlik organlarının oluşturulması ve seçim şekilleri, sosyal ve kültürel etkinliklerden sağlanan maddi katkılar, bağışların kabulü, harcanması ve denetlenmesi ile açık alan, kantin, salon ve benzeri yerlerin işlettirilmesi veya işletilmesinden sağlanan gelirlerin dağıtım yerleri ve oranları, harcanması ve denetlenmesine dair usul ve esaslar, Maliye Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığınca müştereken hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.

Milli Eğitim Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde, gerekli görülen hallerde il milli eğitim müdürlükleri; il sınırları içerisinde bulunan bir veya birden fazla eğitim kampüsü yönetiminin veya okul-aile birliğinin işlettiirebileceği veya işletebileceği yerlere ilişkin ihaleleri bunlar adına yapmaya yetkilidir.

Eğitim kampüsleri ve okul-aile birliklerinin gelirleri, genel bütçe gelirleri ile ilişkilendirilmeksizin eğitim kampüsü yönetimi ve okul-aile birliği adına bankalarda açılan özel hesaplarda tutulur.

Eğitim kampüsü yönetimleri ve okul-aile birlikleri, bu madde kapsamında yapacakları işlemler ve düzenlenen kâğıtlar yönünden damga vergisi ve harçlardan muaf; bunlara ve bunlar tarafından yapılan bağış ve yardımlar ise veraset ve intikal vergisinden müstesnadır.”

MADDE 18- 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- 31/12/2009 tarihine kadar tahakkuk eden elektrik ve havagazı tüketim vergileri için; bu Kanunun 35 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “ilgili belediyeye” ibaresi “kurumlar vergisi yönünden bağlı bulundukları vergi dairesine” şeklinde, 39 uncu maddesinde yer alan “belediyeye bir beyanname ile bildirmeye ve vergiyi aynı sürede ödemeye mecburdurlar.” ibaresi “kurumlar vergisi yönünden bağlı bulundukları vergi dairesine, Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre bir beyannameyle bildirmeye ve vergiyi aynı sürede, genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilmek üzere ödemeye mecburdurlar; verginin tarh, tahakkuk ve tahsiline ilgili vergi daireleri yetkilidir.” şeklinde uygulanır.”

MADDE 19- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 10 uncu maddesinin son iki fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Söz konusu hizmet ve faaliyetlere ilişkin olarak Yükseköğretim Kurulunca uygun görülen tutarlar, ilgili yükseköğretim kurumlarına tahakkuk ettirilmek suretiyle ödenir. Yurt içi ve yurt dışında öğretim üyesi ve araştırmacı yetiştirilmesi amacıyla yükseköğretim kurumlarına ödenen tutarlar karşılığını bir yandan ilgili yükseköğretim kurumunun (B) işaretli cetveline öz gelir, diğer yandan (A) işaretli cetveline ödenek kaydetmeye ilgili yükseköğretim kurumu yetkilidir.

Bilimsel araştırma projeleri ile yurt içi ve yurt dışı öğretim elemanı ve öğrenci değişim programlarının desteklenmesi amacıyla yükseköğretim kurumuna aktarılan tutarlar, ilgili yükseköğretim kurumunun bütçesine gelir kaydedilmeksizin, açılacak özel hesaplarda izlenir.

Yurt içi ve yurt dışı öğretim elemanı ve öğrenci değişim programlarının desteklenmesi amacıyla program yürütücüsü yükseköğretim kurumunun özel hesaplarda izlediği tutarlardan, programlardan yararlanan öğrencilere burs verilebilir. Burs tutarı, 5102 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrencilerine Burs Kredi Verilmesine İlişkin Kanuna göre, lisans öğrenimi gören öğrencilere ödenmekte olan burs tutarının üç katını geçemez. Öğretim elemanlarına ise bu Kanun, 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu ve ilgili diğer mevzuatta yer alan kısıtlamalara bağlı olmaksızın 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesindeki unvanlar itibarıyla belirlenen ek ders ücretinin on katını geçmemek üzere ek ders ücreti ödenebilir. Ayrıca, program süresi ile sınırlı olmak kaydıyla program kapsamında yapılan her türlü harcamalar özel hesaptan karşılanır.

Bilimsel araştırma projelerinin desteklenmesi için özel hesaba aktarılan tutarların harcanması ve muhasebeleştirilmesi ile yurt içi ve yurt dışı öğretim elemanı ve öğrenci değişim programlarının desteklenmesi amacıyla özel hesaba aktarılan tutarların kullanımı, bu kapsamda yapılacak ödemeler ile diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulunca müştereken belirlenir. Bu kapsamda yapılan harcamalar 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa göre denetlenir.”

MADDE 20- 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu tarafından burs verilmekte olan veya burs alma şartlarını taşıyanlara öncelik verilmek suretiyle hizmetlerine ihtiyaç duyulan öğrenciler, öğrenim gördükleri yükseköğretim kurumlarında kısmi zamanlı olarak geçici işlerde çalıştırılabilir. Bu şekilde kısmi zamanlı olarak çalıştırılan öğrenciler, bu çalışmalarından dolayı işçi olarak kabul edilmez. Kısmi zamanlı olarak çalıştırılan öğrencilere bir saatlik çalışma karşılığı ödenecek ücret, 4857 sayılı İş Kanunu gereğince 16 yaşından büyük işçiler için belirlenmiş olan günlük brüt asgari ücretin dörtte birini geçmemek üzere, üniversite yönetim kurulu tarafından belirlenir. Kısmi zamanlı çalışma karşılığı ödenen ücret, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu tarafından verilmekte olan burs veya öğrenim kredisinin kesilmesini veya aynı Kuruma ait yurtlardan yararlanma hakkının kaldırılmasını gerektirmez. Kısmi zamanlı olarak öğrenci çalıştırılmasına ilişkin haftalık çalışma süreleri ile diğer usul ve esaslar Maliye Bakanlığının görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir.”

MADDE 21- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 28- Yükseköğretim kurumları bütçelerinde bilimsel ve teknolojik araştırma hizmetleri için tefrik edilen bilimsel araştırma projelerine ilişkin ödenekler, proje özel hesaplarına aktarılmak suretiyle kullanılır. Bu ödenekleri, tahakkuka bağlamak suretiyle proje özel hesaplarına aktarmaya, Maliye Bakanlığınca belirlenen esaslar dâhilinde yükseköğretim kurumları yetkilidir. Proje özel hesaplarına aktarılan tutarların kullanımı, muhasebeleştirilmesi ve özel hesapların işleyişine ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ve Yükseköğretim Kurulu tarafından müştereken belirlenir. Bu kapsamda yapılan harcamalar 5018 sayılı Kanuna göre denetlenir.”

MADDE 22- 6/1/1982 tarihli ve 2575 sayılı Danıştay Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 23- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on yıl süre ile Danıştay tetkik hâkimliğine yapılacak atamalarda, 11 inci maddenin birinci fıkrasındaki beş yıllık hizmet süresi aranmaz.”

MADDE 23- 5/4/1983 tarihli ve 2813 sayılı Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- 27/1/2000 tarihli ve 4502 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 29/1/2000 tarihi ile 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihler arasında Kurum kadrolarında görev yapan Kurul Başkanı ve üyeleri ile Kurum personeli sosyal güvenlik yönünden 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanunun hükümlerine tabidir. 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarih ile 10/11/2008 tarihleri arasında Kurum kadrolarında görev yapan Kurul Başkanı ve üyeleri ile Kurum personelinden 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girenler, söz konusu geçici 4 üncü madde hükümleri dikkate alınarak 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılır. 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarih ile 10/11/2008 tarihleri arasında Kurum kadrolarında görev yapan Kurul Başkanı ve üyeleri ile Kurum personelinden 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamında bulunmayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılır.

Birinci fıkra kapsamına girenlerin belirtilen tarihler arasındaki sosyal güvenlik hak ve yükümlülükleri, Kurul Başkanı için bakanlık müsteşarı, Kurul üyeleri için müsteşar yardımcısı, Kurum başkan yardımcıları için bakanlık genel müdürü, müstakil daire başkanları ve bölge müdürleri için bakanlık genel müdür yardımcısı kadro unvanları, diğer personel için ise genel hükümler çerçevesinde belirlenir.”

MADDE 24- 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“f) Sit alanı ilan edilen ve 1/1000 ölçekli onanlı koruma amaçlı imar planında kesin inşaat yasağı getirilen korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının bulunduğu parseller, aynı ada içerisindeki bütün parsel maliklerinin başvurusu ve karşılığında önerilen parsellerin tamamının kabulü koşuluyla, başka Hazine arsa veya arazileri ile müstakil veya hisseli olarak değiştirilebilir. Sit alanı ilan edildiği tapu kütüğüne şerh edilen taşınmazları, miras ve ölüme bağlı tasarruflar dışında, sonradan edinenlerin talepleri değerlendirilmez. Ancak, Bakanlık izniyle gerçekleştirilen kazıların yapıldığı alanlarda bulunan parsellerde, maliklerin başvurusu ve kabulüne ilişkin koşul parselde yönelik uygulanır ve 1/1000 ölçekli onanlı koruma amaçlı imar planı şartı aranmaz. Bu parsellerin üzerinde bina veya tesis varsa malikinin başvurusu üzerine rayiç bedeli, 2942 sayılı Kanunun 11 inci maddesi hükümlerine göre belirlenerek ödenir. Bu bentle ilgili usul ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 25- 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

a) 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (m) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“m) Genel ekonomik politika ve stratejiler çerçevesinde kamu alımlarına ilişkin temel politikaları oluşturmak, bu konudaki kanun tasarılarının hazırlanmasında ilgili kurumlar arasında koordinasyonu sağlamak,”

b) 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (j) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“j) Bakanlık hizmet binalarının yapımını programlamak, satın alma işlemlerini yürütmek ve bunların onarımlarını yapmak,”

c) 43 üncü maddesinin (a) fıkrasında yer alan “Bütçe ve Mali Kontrol,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 26- 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun geçici 12 nci maddesinin ikinci fıkrası gereğince ilgili kayıt ve işlemlerin Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından devralınacağı tarihe kadar; kamu idarelerinde 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı olarak istihdam edilenlerden (bunlardan aylıksız izinli olup, ilgili mevzuatı gereğince tedavi yardımı hakkı devam edenler dahil) sigorta primleri aynı Kanunun geçici 4 üncü maddesine göre ödenmekte olanlar ile bunların bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerinin, 18/6/1992 tarihli ve 3816 sayılı Kanun kapsamındaki yeşil kart sahiplerinin ve ilgili mevzuatında 3816 sayılı Kanun hükümlerine göre tedavilerinin sağlanması hükmüne bağlanmış olanların; sağlık kurum ve kuruluşlarında yapılan tedavilerine (dış tedavileri dahil) ilişkin ücretlerle sağlık kurumlarınca verilen raporlar üzerine kullanılması gerekli görülen ortez, protez ve diğer iyileştirme araç bedellerinin kurumlarınca ödenecek kısmını ve bu konuya ilişkin usul ve esasları aşağıda belirtilen temel ilkeler çerçevesinde Sağlık Bakanlığının görüşünü almak suretiyle tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

a) 5510 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde belirtilen sağlık hizmetlerinin verilmesi nedeniyle oluşacak bedellerin, ilgililerin kurumlarınca ödenmesi esastır.

b) 5510 sayılı Kanunun 64 üncü maddesinde belirtilen sağlık hizmetlerinin bedeli ilgililerin kurumlarınca ödenmez.

c) Tıp eğitimi, hizmet basamağı, alt yapı ve kaynak kullanımı ile maliyet unsurları dikkate alınarak sağlık hizmeti sunan kurum ve kuruluşlar, verdikleri sağlık hizmetlerinin fiyatlandırılmasına esas olmak üzere sınıflandırılabilir ve bu sınıflandırmalar dikkate alınarak sağlık hizmetleri için farklı fiyat tespit edilebilir.

d) Sağlanacak sağlık hizmetleri nedeniyle oluşacak bedelin ilgililerin kurumlarınca ve kendileri tarafından karşılanacak kısmının belirlenmesinde sağlık hizmetinin niteliği itibarıyla hayati öneme sahip olup olmaması, kanıta dayalı tıp uygulamaları, maliyet-etkililik ölçütleri ve Devletin mali kaynaklarının yeterliliği dikkate alınır.

e) İlgililer, sağlık hizmetlerini Maliye Bakanlığınca sözleşme yapılan sağlık kurum ve kuruluşlarından alırlar. Alınan bu hizmetlerin bedelleri Maliye Bakanlığı ile bu sağlık kurum ve kuruluşları arasında yapılan sözleşmeler çerçevesinde kurumlarınca ödenir. İlgililer almış oldukları sağlık hizmetleri karşılığında ilgili mevzuatında düzenlenen katılım payları hariç kurumlarına herhangi bir bedel veya ücret ödemezler. Ancak ortez, protez ve diğer iyileştirme araçlarının sağlık kurum ve kuruluşlarınca temin edilemediği hallerde, ilgililerce temin edilerek ödenen bedellerden Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen kısmı katılım payı kesintisi hariç kurumlarınca kendilerine ödenir.

GEÇİCİ MADDE 9- Kamu idarelerinde 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı olarak istihdam edilenlerden (bunlardan aylıksız izinli olup, ilgili mevzuatı gereğince tedavi yardımı hakkı devam edenler dâhil) sigorta primleri aynı Kanunun geçici 4 üncü maddesine göre ödenmekte olanlar ile bunların bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerinin, 18/6/1992 tarihli ve 3816 sayılı Kanun kapsamındaki yeşil kart sahiplerinin ve ilgili mevzuatında 3816 sayılı Kanun hükümlerine göre tedavilerinin sağlanması hükme bağlanmış olanların ayakta tedavilerinde hekim ve diş hekimi muayenelerinden 2 Türk Lirası katılım payı alınır. Katılım payı tutarını birinci basamak sağlık kuruluşlarında yapılan muayenelerde almamaya ya da daha düşük tutarlarda belirlemeye veya tekrar aynı tutarlara getirmeye, ikinci ve üçüncü basamak sağlık kurumlarında yapılan muayenelerde ise müracaat edilen sağlık kurumunun yer aldığı basamak, sağlık kurumunun resmi ve özel sağlık kurumu niteliğinde olup olmaması, önceki basamaklardan sevkli olarak başvurulup başvurulmadığı gibi hususları göz önünde bulundurarak on katına kadar artırmaya ve sağlık kurumları için farklı belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir. Bu fıkra da belirlenen katılım payının tutarı, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.

Birinci fıkraya kapsamına girenlerin, tedavileri nedeniyle kullanmalarına gerek görülen vücut dışı protez ve ortez bedelleri üzerinden, sağlık hizmetlerinin niteliği açısından hayati önemi haiz olup olmaması, kişilerin gelir ve aylıklarının tutarı ve benzeri ölçütler dikkate alınarak % 10 ilâ % 20 arasında Maliye Bakanlığınca belirlenen oranlarda katılım payı alınır. Bu şekilde alınacak katılım payının tutarı, sağlık hizmetinin alındığı tarihteki asgari ücretin % 75'ini geçemez.

Birinci fıkra kapsamına girenlerden, Maliye Bakanlığınca belirlenen hastalık gruplarına göre yatarak tedavide sağlanan sağlık hizmetleri için hizmet bedelinin %1'ine kadar katılım payı alınabilir. Yatarak tedavide katılım payını almamaya, yarısına kadar indirmeye veya bir katına kadar artırmaya, gerektiğinde bu tutarları kanuni tutarlarına getirmeye veya indirmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir. Yatarak tedavide alınan katılım payının tutarı, bir takvim yılında asgari ücret tutarını geçmemek kaydıyla her bir yatarak tedavi için asgari ücretin dörtte birini geçemez.

3816 sayılı Kanun kapsamındaki yeşil kart sahiplerinin ve ilgili mevzuatında 3816 sayılı Kanun hükümlerine göre tedavilerinin sağlanması hükme bağlanmış olanların, ödemiş oldukları katılım payları, talepleri halinde 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanunu hükümlerine göre kendilerine geri ödenir.

Bir hastalığın tedavisinin başka tıbbi bir yöntemle tedavisinin mümkün olmaması nedeniyle yapılacak yardımcı üreme yöntemi tedavisi dışındaki, yardımcı üreme yöntemi tedavisinde, birinci fıkra kapsamına girenler için ilk denemede % 30, ikinci denemede % 25 oranında katılım payı alınır. Bu fıkra gereğince alınacak katılım payının hesabında, ikinci fıkrada belirtilen üst limit dikkate alınmaz.

Katılım payının gerektiğinde ilgililerin aylık ve ücretlerinden kesilmesine veya eczaneler ile diğer kurum ve kuruluşlar aracılığıyla tahsiline ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

5510 sayılı Kanunun 69 uncu maddesinde belirtilen sağlık hizmetleri ile aynı maddede sayılan kişilerden bu maddenin birinci fıkrası kapsamına girenlerden katılım payı ve ilaç katılım payı alınmaz. Bu şekilde katılım payı alınmayacak sağlık hizmetlerini tek tek veya gruplandırarak tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Birinci fıkra kapsamına girenlerden, görevleri gereği kurumları tarafından talep edilen sağlık kurulu raporları veya sağlık raporları için katılım payı alınmaz.

Sağlık kurum ve kuruluşları, kamu idarelerinde 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı olarak istihdam edilenlerden (bunlardan aylıksız izinli olup, ilgili mevzuatı gereğince tedavi yardımı hakkı devam edenler dahil) sigorta primleri aynı Kanunun geçici 4 üncü maddesine göre ödenmekte olanlar ile bunların bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerinden, vermiş oldukları sağlık hizmetleri için anılan Kanunun 73 üncü maddesi gereğince genel sağlık sigortalısı hak sahiplerinden alabilecekleri ilave ücretlerin dışında ilave ücret talep edemez. Maliye Bakanlığı ilave ücret alınamayacak sağlık hizmetlerini yeniden tespit etmeye yetkilidir.

5510 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesinin dokuzuncu fıkrası kapsamına girenlerden, aynı fıkrada hükme bağlanan iki yıllık geçiş dönemi süresince; bu madde ve 27/12/2008 tarihli ve 5828 sayılı 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 28 inci maddesi hükümlerine göre herhangi bir katılım payı alınmaz.

5510 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesinin ikinci fıkrası gereğince ilgili kayıt ve işlemlerin Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından devralınması halinde devir tarihinden sonra anılan Kanunun ilgili hükümleri uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 10- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte; Bütçe Başkontrolörü kadrosunda bulunanlar halen bulundukları kadro dereceleriyle Muhasebat Başkontrolörü kadrolarına, Bütçe Kontrolörü kadrosunda bulunanlar halen bulundukları kadro dereceleriyle Muhasebat Kontrolörü

kadrolarına başka bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılırlar. 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait bölümünde yer alan Bütçe Başkontrolörü ve Bütçe Kontrolörü kadrolarından bu madde çerçevesinde yapılan atama nedeniyle boşalacak olanlar, sırasıyla Muhasebat Başkontrolörü ve Muhasebat Kontrolörü kadrolarıyla değiştirilmiş ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte boş bulunan Bütçe Başkontrolörü ile Bütçe Kontrolörü ve Stajyer Bütçe Kontrolörü kadroları herhangi bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Bütçe Kontrolörü unvanını kazanmış olup, kamu kurum ve kuruluşlarında başka görevlerde bulunanlar, daha sonra talep etmeleri halinde durumlarına göre Muhasebat Başkontrolörü veya Muhasebat Kontrolörü kadrolarına atanabilirler.”

MADDE 27- 16/5/1984 tarihli ve 3007 sayılı Gümrük Mevzuatına Göre Tasfiye Edilecek Eşya Hakkında Döner Sermaye Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Bu Kanunun 1 inci maddesiyle tahsis edilen ve 6 ncı maddesine istinaden Bakanlar Kurulu kararları ile artırılmış olan sermayeye 6 milyon Türk Lirası eklenmiştir. Eklenen bu tutar 2009 yılı Merkezi Yönetim Bütçesi ödenekleri ile karşılanır.”

MADDE 28- 14/2/1985 tarihli ve 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasına (b) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (c) bendi eklenmiş ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“c) Hükümet konaklarının yapımını programlamak, satın alma işlemlerini yürütmek ve bunların onarımlarını yapmak,”

MADDE 29- 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 7- 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 ncı maddesinde belirtilen kamu idare, kurum ve kuruluşlarında ilgili mevzuatı uyarınca kadro karşılıksız, 657 sayılı Kanunun ek geçici 16 ncı maddesi ile yükseköğretim mevzuatı uyarınca sözleşme ile çalıştırılacak personelin belirlenmesine ilişkin herhangi bir işlem yapılmadan önce Maliye Bakanlığından izin alınması şarttır. Bu idare, kurum ve kuruluşlarda mali yılla sınırlı olmak üzere sözleşmeyle çalıştırılacak personel pozisyonlarına ilişkin birim, unvan, nitelik, sayı ve/veya isim, ücret ile sözleşme örneği; kadro karşılığı çalıştırılan sözleşmeli personel için sadece sözleşme örneği Maliye Bakanlığının vizesine tabidir. Söz konusu vize işlemlerine ilişkin iptal ve değişiklikler de aynı usule tabidir.

Özel kanunlarındaki hükümler saklı kalmak kaydıyla birinci fıkra kapsamında sözleşmeyle çalıştırılan personel hakkında 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uygulanır.”

MADDE 30- 30/4/1992 tarihli ve 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- Bakanlığa bağlı her derece ve türdeki örgün ve yaygın eğitim kurumlarında görev yapan yönetici ve öğretmenlerden Bakanlık merkez ve taşra teşkilatı ile Bakanlığa verilmiş bir görevi yürütmek üzere diğer kurumlarda ilgili mevzuatına göre geçici olarak görevlendirilenlere, 1/7/2006 ile 23/1/2009 tarihleri arasında 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesi kapsamında yapılmış olan ek ödemeler nedeniyle borç çıkarılmaz, çıkarılmış olan borç tutarlarının tahsilinden vazgeçilerek borç takibi işlemine son verilir.”

MADDE 31- 25/4/2001 tarihli ve 4652 sayılı Polis Yüksek Öğretim Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve geçici 4 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

“c) Başkan, başkan yardımcıları, dekan yardımcısı, enstitü sekreteri, bölüm başkanları, şube müdürleri, polis meslek yüksek okulu müdürleri, müdür yardımcıları ve şube müdürleri ile emniyet hizmetleri sınıfından olup polis yüksek öğretim kurumlarında görevlendirilen öğretim elemanlarına, almakta oldukları emniyet hizmetleri tazminatının, kadrolu öğretim elemanlarına da almakta oldukları üniversite ödeneğinin % 30’u oranında ayrıca ödeme yapılır. Bu ödeme damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz.”

MADDE 32- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (n) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“o) Elektrik üretimi, iletimi, ticareti ve dağıtımı alanında faaliyet gösteren kamu iktisadi teşebbüslerinin, bu faaliyetlerinin yürütülmesine yönelik olarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarından yapacakları enerji ve yakıt alımları,”

MADDE 33- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 20- 5 inci maddede düzenlenen net borç kullanımı tutarı 2009 yılı için, 1/1/2009 tarihinden geçerli olmak üzere Bakan ve Bakanlar Kurulu tarafından artırılan net borç kullanım tutarının beş katı olarak uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 21- Devlet Yatırım Bankası (21/8/1987 tarihinden itibaren Türkiye İhracat Kredi Bankası A.Ş.) tarafından bütçe dışı avans ve kredi olarak Hazine Müsteşarlığından alınıp Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) Genel Müdürlüğüne kredi olarak kullandırılan ve TKİ tarafından 1977-1996 döneminde Devlet Yatırım Bankasına ödenmek suretiyle kapatılan; ancak Devlet Yatırım Bankası ya da Türkiye İhracat Kredi Bankası A.Ş. tarafından Hazineye aktarılmayan ve halihazırda Diğer Hazine Alacağı olarak 140-Kişilerden Alacaklar hesabında takip edilen 755,50 TL (1977 yılındaki anapara tutarı) miktarındaki borç, 1977 yılındaki tutar üzerinden ödenmek suretiyle kapatılır.”

MADDE 34- 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 26 ncı maddesinin (a), (e), (g) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) 5 inci maddesine göre yetki belgesi almadan taşıma işinde faaliyette bulunanlara ikibin Türk Lirası,

5 inci maddesinin beşinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara beşyüz Türk Lirası,

5 inci maddesinin altıncı fıkrasına göre taşıma hizmetini yapmaktan kaçınan taşımacılara dört yüz Türk Lirası,

5 inci maddesinin yedinci fıkrasına aykırı davranan bir taşımacının diğer bir taşımacının taşıma faaliyetini engellemesi halinde ikibin Türk Lirası,

e) 10 uncu maddesine aykırı davranan acente ve taşıma işleri komisyoncularına ikibin Türk Lirası,

g) 13 üncü maddesine aykırı olarak yabancı plâkalı taşıtların Türkiye sınırları dâhilindeki iki nokta arasında taşıma yapması halinde, taşıt sahibine veya şoförüne ikibin Türk Lirası,”

MADDE 35- 4925 sayılı Kanunun 27 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 27- Bu Kanunda yazılı idari para cezalarını uygulamaya Ulaştırma Bakanının yetkilendirdiği Bakanlık personeli, trafik polisi ve zabıtası, trafik polisinin görev alanı dışında kalan yerlerde rütbeli jandarma personeli, sınır kapılarında görev yapan gümrük muhafaza ve gümrük muayene memurları ile bunların amirleri, terminallerde görevli belediye zabıtası yetkilidir.

Bu Kanun kapsamında faaliyet gösterenlere hangi hallerde uyarma, geçici durdurma ve iptal şeklinde idari müeyyideler uygulanacağına ilişkin hususlar yönetmelikle düzenlenir.

Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları, yönetmelikte düzenlenen uyarma, geçici durdurma ve iptal şeklindeki idari müeyyidelerin uygulanmasına engel teşkil etmez.”

MADDE 36- 22/1/2004 tarihli ve 5072 sayılı Dernek ve Vakıfların Kamu Kurum ve Kuruluşları ile İlişkilerine Dair Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Türkiye Cumhuriyeti ile Uluslararası İmar ve Kalkınma Bankası arasında 5/4/1991 tarihinde imzalanan ve Bakanlar Kurulunun 14/6/1991 tarihli ve 91/1939 sayılı kararı ile onaylanan milletlerarası andlaşma uyarınca kurulmuş olan Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı, kurulduğu tarih itibarıyla kanunla kurulmuş vakıf niteliğini haizdir.”

MADDE 37- 22/2/2005 tarihli ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- Bu Kanunun 28 inci ve 63 üncü maddeleri gereğince, 4/3/2005 tarihinden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar ilgililere yapılan ödemeler hakkında borç çıkarılmaz, çıkarılmış olan borç tutarlarının tahsilinden vazgeçilerek borç takibi işlemine son verilir.”

MADDE 38- 25/1/2006 tarihli ve 5449 sayılı Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanunun Anayasa Mahkemesince iptal edilen 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 26- Ajans; alacaklarının tahsili, taşınır ve taşınmaz mallarının alım, satım, kiralama ve devri, mal ve hizmet alımları, proje ve faaliyet desteği kapsamında yapılacak işlemler ve düzenlenecek kâğıtlar ile ilgili olarak damga vergisi, harç ve fondan; yapılacak bağış ve yardımlar nedeniyle veraset ve intikal vergisinden muaftır.”

MADDE 39- 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 41 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(8) Nüfus cüzdanının yerini alacak Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartının pilot ve genel uygulamasında kişilerin parmak biyometri verisi yer alır. Parmak biyometri verisi kartta yer alan yonga ve yongaya nakledilmek üzere geçici belleğe kaydı dışında hiçbir yerde kaydedilemez, bulundurulamaz ve saklanamaz. Parmak izi biyometri verisinin türü ve alınma yaşı yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 40- 5490 sayılı Kanunun 65 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Katılma payı

MADDE 65- (1) Kimlik Paylaşımı Sisteminde ve Adres Paylaşımı Sisteminde yer alan bilgilerin genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri dışındaki kamu kurum ve kuruluşları ve diğer kişilerle paylaşılması karşılığında katılma payı alınır. Katılma payı, Kimlik ve Adres Paylaşımı Sisteminden

yapılan her bir sorgu için 2 kuruş olarak ve Bakanlık kayıtları esas alınmak suretiyle hesaplanır. Bakanlar Kurulu bu tutarı elli katına kadar artırmaya, yarısına kadar indirmeye ve yeniden kanuni tutarına getirmeye yetkilidir.

(2) Katılma payları, takvim yılının üçer aylık dönemleri itibarıyla her bir dönemde yapılan sorgulamalar üzerinden hesaplanır. Hesaplanan katılma payları, dönemi takip eden ayın 15 inci günü akşamına kadar sorgulama yapan kurumlara bildirilir ve bildirimin yapıldığı ayın sonuna kadar Bakanlık merkez muhasebe birimine ödenir.

(3) Süresinde ödeme yapmayanların sistemle bağlantısı kesilir. Süresinde ödenmeyen katılma payları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre vergi dairelerince takip ve tahsil edilir. Katılma payları genel bütçeye gelir kaydedilir.

(4) Köy ve mahalle muhtarlıkları katılma payından muaftır.

(5) Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık ile Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenir.”

MADDE 41- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 68 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi “Vücut dışı protez ve ortezler” şeklinde değiştirilmiş, fıkra (d) bendi olarak “d) Kurumca belirlenecek hastalık gruplarına göre yatarak tedavide finansmanı sağlanan sağlık hizmetleri.” ibaresi eklenmiş, ikinci, dördüncü ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Katılım payı, birinci fıkranın (a) bendindeki sağlık hizmetleri için 2 Türk Lirası olarak uygulanır. Katılım payı, (b) ve (c) bentlerindeki sağlık hizmetleri için gereksiz kullanımı azaltma, sağlık hizmetlerinin niteliği itibarıyla hayati öneme sahip olup olmaması, kişilerin prime esas kazançlarının, gelir ve aylıklarının tutarı ve benzeri ölçütler dikkate alınarak % 10 ilâ % 20 oranları arasında olmak üzere kurumca belirlenir. Kurum, birinci fıkranın (a) bendi gereği belirlediği katılım payını; birinci basamak sağlık hizmeti sunucularında yapılan muayenelerde almamaya ya da daha düşük tutarlarda belirlemeye veya tekrar birinci fıkranın (a) bendi için belirlenen tutara getirmeye, ikinci ve üçüncü basamak sağlık hizmet sunucularında yapılan muayenelerde ise müracaat edilen sağlık hizmeti sunucusunun yer aldığı basamak, sağlık hizmeti sunucusunun resmi ve özel sağlık hizmeti sunucusu niteliğinde olup olmaması, önceki basamaklardan sevkli olarak başvurulup başvurulmadığı gibi hususları göz önünde bulundurarak on katına kadar artırmaya ve sağlık hizmeti sunucuları için farklı belirlemeye yetkilidir. Birinci fıkranın (a) bendindeki sağlık hizmetleri için belirlenen katılım payı tutarı, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranı kadar her yıl artırılır. Birinci fıkranın (d) bendinde belirtilen sağlık hizmetleri bedelinin yüzde birine kadar katılım payı alınabilir. Yüzde birine kadar tespit edilen katılım payını almamaya, yarısına kadar indirmeye veya bir katına kadar artırmaya, gerektiğinde bu tutarları kanuni tutarlarına getirmeye veya indirmeye Kurum yetkilidir.”

“Genel sağlık sigortalısı ve bakımla yükümlü olduğu kişilerin birinci fıkranın (b) bendi gereği ödeyecekleri katılım payının tutarı, sağlık hizmetinin alındığı tarihteki asgari ücretin % 75 ini, (d) bendi gereği ödeyecekleri katılım payının tutarı ise bir takvim yılında asgari ücret tutarını geçmemek kaydıyla her bir yatarak tedavi için asgari ücretin dörtte birini geçemez.”

“Katılım paylarını, gelir veya aylık alan kişilerin gelir veya aylıklarından, çalışanların ücret veya maaşlarından mahsup edilmek suretiyle veya eczaneler ile diğer kurum ve kuruluşlar aracılığı ile

tahsile ve katılım paylarının ödenme usulünü belirlemeye Kurum yetkilidir. Sözleşmeli sağlık hizmeti sunucularına, tahsil ettikleri katılım payı düşüldükten sonra kalan tutar ödenir.”

MADDE 42- 5510 sayılı Kanunun 100 üncü maddesine, son fıkradan önce gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum, genel sağlık sigortalılarının bakmakla yükümlü oldukları kişilerin genel sağlık sigortasından yararlanmalarına esas bilgilerinin, sağlayacağı elektronik alt yapı üzerinden girilmesini kamu idarelerinden, işverenlerden ve bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine tabi sigortalılardan isteme yetkisine sahiptir. Bu Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (10) numaralı bendinde belirtilen şartlara uygun olarak veya kurumca belirlenecek sürede bilgi girişlerini yapmayanlar hakkında bu Kanunun 102 nci maddesine göre idari para cezası uygulanır.”

MADDE 43- 5510 sayılı Kanunun 102 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki (k) bendi eklenmiştir.

“k) 100 üncü maddesinin altıncı fıkrasına göre genel sağlık sigortalılarının bakmakla yükümlü oldukları kişilere ait bilgi girişlerini süresinde yapmayanlar ile bakmakla yükümlü olunan kişi olmayanlara ait bilgi girişi yapanlara asgari ücretin yarısı tutarında idari para cezası uygulanır.”

MADDE 44- 24/5/2007 tarihli ve 5668 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Besleme Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- (1) 8 inci madde gereğince terörle yaygın ve yoğun bir şekilde mücadeleye yönelik iç güvenlik hareketi ile görevli birliğin kazandan beslenen birlik olmaması halinde, bu birliklerde görevli olan subay, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlara, birlikte beraber bulunmak zorunda oldukları günler için güçlendirilmiş yemek bedelinin tutarı ay sonunda ödenir.”

MADDE 45- 13/11/2008 tarihli ve 5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin;

a) Birinci, ikinci ve yedinci fıkralarında yer alan “1/10/2008” tarihleri “1/6/2009”; birinci ve ikinci fıkralarında yer alan “bu Kanunun yayımlandığı ayı izleyen üçüncü ayın sonuna kadar” ibaresi “30/9/2009 tarihine kadar” şeklinde,

b) Beşinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “bu Kanun kapsamında beyan edilen tutarlar mahsup edilerek tarhiyat yapılır.” ibaresi, “bu Kanun kapsamında beyan edilen tutarlar, bu tutarlara ilişkin tarh edilen verginin vadesinde ödenmesi koşuluyla mahsup edilerek tarhiyat yapılır. İndirimi reddedilen katma değer vergisine ilişkin mahsup edilecek matrah tutarı, indirimi reddedilen vergiye esas teşkil eden bedeldir. Şu kadar ki, indirimi reddedilen vergiye ilişkin bedelin tespit edilememesi halinde mahsup edilecek matrah tutarı, %18 KDV oranı dikkate alınarak hesaplanır.” şeklinde,

değiştirilmiştir.

MADDE 46- 5811 sayılı Kanunun 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkra (1) numaralı fıkra olarak eklenmiş ve mevcut (1) numaralı fıkra (2) numaralı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

“(1) Kanunun 3 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında belirtilen bildirim ve beyan sürelerini, izleyen üçüncü ayın sonuna kadar uzatmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 47- 5811 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (1) 1/5/2009 ile 31/12/2009 tarihleri arasında elde edilen tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların;

a) Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları,

b) Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları,

c) Yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları,

28/2/2010 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır.

(2) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların, kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumların 1/11/2009 ile 31/12/2009 tarihleri arasında tasfiyesinden doğan kazançları, 31/12/2009 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.”

“GEÇİCİ MADDE 4- (1) Bu Kanunda yapılan değişiklik ve süre uzatımı sonucu beyanda bulunanlardan 19/6/2009 tarihinden önce haklarında vergi incelemelerine başlanmış olanlar, bu incelemelerle ilgili olarak Kanunun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrası hükümlerinden yararlanamazlar.

(2) Kanunun 3 üncü maddesinde yapılan değişikliklerden önce bu Kanun hükümlerine göre yapılan bildirim ve beyanlar ile tarhiyat ve mahsuba ilişkin olarak, Kanunun değişiklik yapılmadan önceki hükümleri uygulanır. Ancak, 22/11/2008 tarihi ile 2/3/2009 tarihleri arasında yapılan bildirim veya beyanlar nedeniyle tahakkuk eden ve süresinde ödenmeyen vergilerin 30/9/2009 tarihine kadar gecikme zammıyla birlikte ödenmemesi halinde, Kanunun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrasına göre mahsup imkanından yararlanılamaz.”

MADDE 48- (1) 2/3/1950 tarihli ve 5584 sayılı Posta Kanununun 63 üncü maddesinin (V) numaralı fıkrasının ikinci cümlesinin sonunda yer alan “yakılır” ibaresi “imha edilir” şeklinde değiştirilmiştir.

(2) 2/1/1961 tarihli ve 195 sayılı Basın İlan Kurumu Teşkiline Dair Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “satışı 100 binin üzerinde olanlardan 2,” ibaresi “satışı 100 binin üzerinde olanlardan 1,” şeklinde ve aynı bentte yer alan “Anadolu gazete sahiplerinden 1,” ibaresi “Anadolu gazete sahiplerinden 2” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın (b) bendinde yer alan “Kültür ve Turizm Bakanlığı 1,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Çevre ve Orman Bakanlığı 1,” ibaresi eklenmiş ve aynı bentte yer alan “, olmak üzere 11 temsilci ile Türkiye Selüloz ve Kağıt Fabrikaları İşletmesi Genel Müdürlüğünden (SEKA) 1,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

(3) 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun ek 13 üncü maddesinin (4) numaralı fıkrasının (a) bendinde yer alan “Maliye Bakanlığı ile bağlı kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatı kadrolarında çalışan” ibaresi “Maliye Bakanlığı ile bağlı kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatında çalışan” şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

(4) 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanununa ekli (2) sayılı cetvelde yer alan “Bakanlıklar Müsteşarları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Düzenleyici ve Denetleyici Kurum Başkanları” ibaresi eklenmiştir.

(5) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun;

a) 4 üncü maddesinin (B) fıkrasının;

1) Birinci paragrafında yer alan “kurumun teklifi üzerine Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşleri alınarak Bakanlar Kurulunca geçici olarak sözleşme ile çalıştırılmasına karar verilen ve işçi sayılmayan kamu hizmeti görevlileridir. (36 ncı maddenin II - Teknik Hizmetler

Sınıfında belirtilen görevlerde yukarıdaki fıkra uyarınca çalıştırılanlar için, işin geçici şartı aranmaz.)” ibaresi “Bakanlar Kurulunca belirlenen esas ve usuller çerçevesinde kurumun teklifi ve Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Maliye Bakanlığınca vizelenen pozisyonlarda, mali yılla sınırlı olarak sözleşme ile çalıştırılmasına karar verilen ve işçi sayılmayan kamu hizmeti görevlileridir.” şeklinde değiştirilmiştir.

2) Son paragrafında yer alan “ve bu hususlara ilişkin esas ve usuller Bakanlar Kurulunca kararlaştırılır.” ibaresi “, pozisyon unvan ve nitelikleri, sözleşme fesih halleri, pozisyonların iptali, istihdamına dair hususlar ile sözleşme esas ve usulleri Devlet Personel Başkanlığının görüşü ve Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir.” şeklinde değiştirilmiş ve aynı paragrafa “Bu şekilde istihdam edilenler, hizmet sözleşmesi esaslarına aykırı hareket etmesi nedeniyle kurumlarınca sözleşmelerinin feshedilmesi veya sözleşme dönemi içerisinde Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenen istisnalar hariç sözleşmeyi tek taraflı feshetmeleri halinde, fesih tarihinden itibaren bir yıl geçmedikçe kurumların sözleşmeli personel pozisyonlarında istihdam edilemezler.” cümlesi eklenmiştir.

b) Ekli (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “I-Genel İdare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (e) bendine “Başbakan Müşavirleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Adalet Bakanlığı Bakanlık Yüksek Müşavirleri” ibaresi eklenmiştir.

(6) 22/6/1978 tarihli ve 2155 sayılı Bazı Kamu Personeline Tayin Bedeli Verilmesi Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Milli Savunma Bakanlığı ile Türk Silahlı Kuvvetleri kıt'a ve kurumlarında görevli Maliye Bakanlığına bağlı muhasebeler teşkilatındaki memur ve yardımcı hizmetler personeline;” ibaresinden sonra gelmek üzere “Milli Savunma Bakanlığı ile Türk Silahlı Kuvvetleri kıt'a ve kurumlarında görevli Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü kadrolarındaki memur ve yardımcı hizmetler personeline;” ibaresi eklenmiştir.

(7) 5/4/1983 tarihli ve 2813 sayılı Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “özel bütçeli” ibaresi ile aynı maddenin onüçüncü fıkrasının bir ila dördüncü cümleleri madde metninden çıkarılmıştır.

(8) 11/8/1983 tarihli ve 2876 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanununun 100 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerinin (1) numaralı alt bentleri “(1) Genel bütçeden yapılacak hazine yardımları,” şeklinde değiştirilmiştir.

(9) 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin;

a) Ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “8/5/1991 tarihli ve 3717 sayılı Kanunun 2 nci maddesi uyarınca yol tazminatının yarısı olarak bankalara yatırılan tutarlardan ödeme yapılanlara,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

b) Ek 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “5 YTL tutarında sendika ödeneği verilir.” ibaresi “10 TL tutarında toplu görüşme primi verilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

(10) 13/8/1993 tarihli ve 497 sayılı Türkiye Bilimler Akademisinin Kurulması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 13 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yıllık tutarı kadar” ibaresi “yıllık tutarının üç katına kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

(11) 7/11/1996 tarihli ve 4207 sayılı Tütün Ürünlerinin Zararlarının Önlenmesi ve Kontrolü Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin onbirinci fıkrasında yer alan “yetkili satıcı olan yerlerin dışında;” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

(12) 18/2/1998 tarihli ve 4341 sayılı Muhtaç Erbaş ve Er Ailelerinin Ücretsiz Tedavisi Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Devlet ve üniversite” ibaresi “birinci basamak resmi sağlık kuruluşları ile Devlet ve üniversite” şeklinde değiştirilmiştir.

(13) 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

(14) 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin beşinci fıkrasının (k) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“k) Tütün mamulleri veya alkollü içkilerin tüketicilere satışını; internet, televizyon, faks ve telefon gibi elektronik ticaret araçları ya da posta ile sipariş yöntemi kullanarak yapmak üzere satış sistemi kuran veya faaliyette bulunanlara bir yıldan üç yıla kadar hapis ve beşbin günden onbin güne kadar adli para cezası verilir. Satışın internet ortamından yapılması halinde, 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunda öngörülen usullere göre erişimin engellenmesine karar verilir ve bu karar hakkında da anılan Kanun hükümleri uygulanır.”

(15) 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 33 üncü maddesinin beşinci fıkrasının (2) numaralı bendine “otobüs,” ibaresinden sonra gelmek üzere “minibüs, kamyonet, traktör,” ibaresi eklenmiş ve 30 uncu ve 31 inci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

(16) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun;

a) Eki (II) sayılı Cetvelin “B-Özel Bütçeli Diğer İdareler” bölümüne “2)Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu” sırasından sonra gelmek üzere aşağıdaki ibareler eklenmiş ve sıra numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir.

“3)Atatürk Araştırma Merkezi

4)Atatürk Kültür Merkezi

5)Türk Dil Kurumu

6)Türk Tarih Kurumu”

b) Eki (III) sayılı Cetvelde yer alan “Telekomünikasyon Kurumu” ibaresi “Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu”, “Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu” ibaresi “Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu” olarak değiştirilmiştir.

c) 6 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Bu Kanuna ekli (I) sayılı cetvelde yer alan kamu idarelerinin muhasebe hizmetlerini yürüten muhasebe birimlerinde gerçekleştirilen tahsilât ve ödeme işlemleri, güvenli elektronik imza kullanılarak veya Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasıyla belirlenecek güvenlik kriterlerine uygun olarak elektronik ortamda verilecek talimatlar çerçevesinde bu banka aracılığıyla gerçekleştirilebilir. Genel yönetim kapsamındaki diğer kamu idarelerini uygulama kapsamına almaya ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine Müsteşarlığı ve Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının görüşünü almak suretiyle Maliye Bakanlığı yetkilidir.

(17) 28/3/2007 tarihli ve 5615 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 22 nci maddesinde yer alan “10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 23 üncü maddesinin (b) bendi gereğince” ibaresi “2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin üçüncü fıkrası gereğince” şeklinde değiştirilmiştir.

(18) 22/5/2007 tarihli ve 5664 sayılı Konut Edindirme Yardımı Hak Sahiplerine Ödeme Yapılmasına Dair Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “2 aylık süre” ibaresi “8 aylık süre” olarak değiştirilmiştir.

(19) 20/2/2008 tarihli ve 5737 sayılı Vakıflar Kanununa ekli Vakıflar Genel Müdürlüğü Sözleşmeli Personeline İlişkin Aylık Ücret Sınırlarını (BRÜT TL) gösteren (III) sayılı cetvel, ekli (III) sayılı listedeki gibi değiştirilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 10 yıl süreyle Başbakanlık merkez teşkilatı tarafından ithal edilen motorlu taşıtlar, 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 167 nci maddesi kapsamında gümrük vergisinden muaf ve müstesnadır.

MADDE 49- Bu Kanunun;

- a) 13 üncü maddesi 1/10/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - b) 48 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasının (a) bendi 21/11/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - c) 4 üncü ve 5 inci maddeleri yayımını izleyen ayın onbeşinde,
 - ç) 26 ncı maddesiyle 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen geçici 8 inci maddesi 3/4/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - d) 20 nci maddesi 1/9/2009 tarihinde,
 - e) 19 uncu, 21 inci, 29 uncu, 31 inci, 44 üncü maddeleri ile 48 inci maddesinin sekizinci ve onuncu fıkraları ve aynı maddenin beşinci fıkrasının (a) bendi, dokuzuncu fıkrasının (b) bendi ile onaltıncı fıkrasının (a) bendi 1/1/2010 tarihinde,
 - f) 48 inci maddesinin ondokuzuncu fıkrası 1/7/2009 tarihinde,
 - g) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 50- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTE

1 SAYILI LİSTE

KURUMU : BAŞBAKANLIK

TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Stenograf	1	2	-	2
GİH	Stenograf	6	1	-	1
GİH	Stenograf	7	1	-	1
GİH	Stenograf	8	2	-	2
TOPLAM			6		6

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ

METNE EKLİ LİSTELER

(I) SAYILI LİSTE

KURUMU : EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	KADRO DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
EMH	Emniyet Müdürü (UKK Üyesi)	1	10	-	10
EMH	Emniyet Müdürü (Pilot)	1	20	-	20
EMH	Emniyet Müdürü (Pilot)	2	10	-	10
EMH	Emniyet Amiri (Pilot)	2	5	-	5
EMH	Emniyet Amiri (Pilot)	3	5	-	5
EMH	Başkomiser (Pilot)	2	2	-	2
EMH	Başkomiser (Pilot)	3	2	-	2
EMH	Komiser (Pilot)	4	2	-	2
EMH	Komiser (Pilot)	5	2	-	2
EMH	Komiser Yardımcısı (Pilot)	5	1	-	1
EMH	Komiser Yardımcısı (Pilot)	6	1	-	1
			60	-	60

KURUMU : EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	KADRO DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
EMH	Emniyet Müdürü(Havacılık Müdürü)	1	7	-	7
EMH	Emniyet Müdürü (Pilot)	1	8	-	8
EMH	Emniyet Müdürü (Pilot)	2	6	-	6
EMH	Emniyet Amiri (Pilot)	2	3	-	3
EMH	Emniyet Amiri (Pilot)	3	2	-	2
EMH	Başkomiser (Pilot)	2	2	-	2
EMH	Başkomiser (Pilot)	3	2	-	2
EMH	Komiser (Pilot)	4	2	-	2
EMH	Komiser (Pilot)	5	1	-	1
EMH	Komiser Yardımcısı (Pilot)	5	1	-	1
EMH	Komiser Yardımcısı (Pilot)	6	1	-	1
			35	-	35

(II) SAYILI LİSTE

KURUMU : EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İPTALİ UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	KADRO DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
TH	Pilot	1	15	-	15
YH	Teknisyen Yardımcısı	13	10	-	10
			25	-	25

KURUMU : EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : TAŞRA

İPTALİ UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	KADRO DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	15	-	15
GİH	Bilgisayar İşletmeni	5	15	-	15
GİH	Memur	6	5	-	5
GİH	Memur	8	20	-	20
GİH	Memur	9	15	-	15
			70	-	70

(III) SAYILI LİSTE

(III) SAYILI CETVEL
VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
SÖZLEŞMELİ PERSONELİNE İLİŞKİN AYLIK ÜCRET SINIRLARI
(BRÜT TL)

GÖREV UNVANI	Taban Ücreti	Tavan Ücreti
Genel Müdür	1230,00	2142,00
Vakıflar Meclisi Üyesi, Genel Müdür Yrd., İ.Hukuk Müşaviri, Rehberlik ve Teftiş Başkanı	1155,00	2049,00
Başmüfettiş, Daire Başkanı, Hukuk Müşaviri, Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri, Bölge Müdürü	822,00	1989,00
Müdür, Şube Müdürü	660,00	1718,00
Müfettiş, Vakıf Uzmanı		
Kadro Derecesi 1	1128,00	1718,00
Kadro Derecesi 2	1122,00	1684,00
Kadro Derecesi 3	1085,00	1647,00
Kadro Derecesi 4	1047,00	1609,00
Kadro Derecesi 5	1016,00	1579,00
Kadro Derecesi 6	984,00	1548,00
Kadro Derecesi 7 ve Diğerleri	959,00	1498,00
Avukat, Mimar, Mühendis, Şehir Plancısı, Kurum Tabibi (Daire Tabibi), Müze Araştırmacısı		
Kadro Derecesi 1	1122,00	1684,00
Kadro Derecesi 2	1085,00	1647,00
Kadro Derecesi 3	1047,00	1609,00
Kadro Derecesi 4	1016,00	1579,00
Kadro Derecesi 5	984,00	1548,00
Kadro Derecesi 6 ve Diğerleri	959,00	1498,00

